

BIOGRAMY

Adam Marek, ur. w 1950 r., absolwent Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Gdańsku. Od 1972 członek AZS Gdańsk. Od 1975 r. nauczyciel akademicki AWFIS Gdańsk, kierownik Zakładu Sportów Walki. W 1991 r. został trenerem reprezentacji Polski. Sukcesy w karierze trenerskiej: złoty medal na Igrzyskach Olimpijskich Waldemara Legienia, pierwsze miejsce Pawła Nastuli na najbardziej prestiżowym turnieju judo im. Jigoro Kano, trzy medale na mistrzostwach Europy (P. Kamrowski - srebrny, K. Kamiński, R. Kubacki - brązowe). APS 05, 336, 2016, s. 4. Fot <http://judo-team.pl/sylwetki/marek-adam>.

Adamski, Jerzy Waldemar (ur. 5 II 1956 Gdańsk), prawnik, radny Miasta Gdańska w latach 1994–2006 (II, III i IV kadencji). Syn stolarza Witolda oraz pracownicy biurowej i maszynistki Krystyny z domu Dutkiewicz, brat Elżbiety (ur. 1954), Józefa (ur. 1958), Barbary (ur. 1961) i Jadvigi (ur. 1961). W 1971 roku ukończył Szkołę Podstawową nr 49 w Gdańsku, w 1975 II Liceum Ogólnokształcące, gdzie należał do Związku Harcerstwa Polskiego. Był między innymi instruktorem i drużynowym 12 Harcerskiej Drużyny Obrony Wybrzeża (1972–1976). Od 1975 roku studiował na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (UG). Członek sekcji lekkoatletycznej AZS (trenował u Zbysława Anielaka), był reprezentantem UG. Po poważnym wypadku, a następnie intensywnej rehabilitacji założył w 1983 roku wraz z innymi niepełnosprawnymi studentami UG Klub Aktywnej Rewalidacji „Korab”, którego celem była między innymi likwidacja barier w studiowaniu niepełnosprawnych studentów i integracja ze środowiskiem studenckim (Adamski był jego wiceprezesem). Studia ukończył w 1986 roku. Od października 1991 do końca 1998 roku pracował w Urzędzie Rejonowym w Gdańsku, W latach 1994–2003 współpracował z Fundacją Regionalne Centrum Informacji i Wspomagania Organizacji Pozarządowych w Gdańsku. W latach 1995–1998 odbył aplikację radcowską w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku. W 1998 roku zdał egzamin radcowski. Od 1999 do 2002 roku pracował jako radca prawny w gdańskiej filii Agencji Mienia Wojskowego. W latach 2000–2005 prowadził kancelarię radcy prawnego. Jako radny działał w Krajowej Radzie Konsultacyjnej przy Pełnomocniku Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych (1998–2002), Wojewódzkiej Społecznej Radzie do spraw Osób Niepełnosprawnych przy Marszałku Województwa Pomorskiego (2003–2007), Gdańskiej Społecznej Radzie do spraw Osób Niepełnosprawnych przy Prezydencie Miasta Gdańska (2004–2006), a także jako współprzewodniczący w Gdańskiej Radzie Pożytku Publicznego przy Prezydencie Miasta Gdańska (2002–2006). Sylwia Bykowska, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=ADAMSKI_JERZY_WALDEMAR

Badora, Janusz. Urodzony w 1931 r. w Częstochowie. Absolwent Warszawskiej AWF (1954 r.). Pracę trenerską rozpoczął w Gdańsku w 1955 r. Długoletni szkoleniowiec oraz twórca największych sukcesów siatkarek i siatkarzy AZS Gdańsk. Trenował też drużyny gdańskiej „Gedanii” i „Panathinaikosu” Ateny. W 1989 r. prowadził żeńską reprezentację polskich siatkarek. Działacz klubu, obecnie członek środowiskowego sądu koleżeńkiego. Członek honorowy AZS. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 68; R. Wryk, Sport akademicki w relacjach i wspomnieniach. Wybór i opracowanie, Poznań 2009, s. 623.

Bartoszczyk Jan, ur. w 1901 r. Studiował na Wydziale Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej. Po studiach został kierownikiem Oddziału Ligi Morskiej i Kolonialnej w Gdyni. Inicjator rozwoju

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

żeglarstwa morskiego w środowisku akademickim. Prezes AZS Gdańsk w latach 1926-1927. W 1927 r. zabiegał o utworzenie międzyśrodkowej sekcji jachtowej AZS z siedzibą w Gdańsku. Współtwórca Akademickiego Związku Morskiego i jego wybitny działacz. Był pierwszym prezesem AZM Gdańsk oraz kapitanem sportowym Zarządu Głównego AZM. W kampanii wrześniowej 1939 r. walczył jako oficer pułku strzelców morskich. Poległ w obronie Gdyni pod Rumią 12 IX 1939 r. R. Wryk, Straty osobowe Akademickiego Związku Sportowego w latach II wojny światowej 1939-1945, Poznań 1991, s. 35.

Basta, Piotr (dwójka bez sternika), ur. 16.09.1970 r., Krosno Odrzańskie, znak zodiaku - Panna, żonaty, student V roku, klub AZS - AWF Gdańsk, trener klubowy - Witold Sroga, trener kadry - Aleksander Wojciechowski, hobby - wędkarstwo, sukcesy: srebro w dwójce ze sternikiem MŚ Seniorów, Wiedeń-Austria 1991 r., brąz w czwórce bez sternika MŚ Seniorów, Tampere - Finlandia 1995 r., uczestnik 10 Barcelona 1992 r. - VII m. w dwójce ze sternikiem, Atlanta 1996 r. -

XII m. w czwórce bez sternika. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 17.

Bereśniewicz, Aleksander. Ur. 18 marca 1908 r. na Syberii, zmarł 5 stycznia 2007 r. w Gdańsku - jachtowy kapitan żegluga wielkiej /1958.11.22/, nestor i legendarna postać polskiego żeglarstwa, trener zespołu piłki ręcznej AZS Gdańsk. W 1924 r. przyjechał do Polski razem z grupą dzieci, które zamieszkały w Wejherowie. Opiekował się nimi dr Józef Jakóbkiewicz, preferujący wychowanie poprzez żeglarstwo. Zamiłowanie Bereśniewicza do żeglowania pozostało mu do końca życia. W 1932 r. ukończył Centralny Instytut Wychowania Fizycznego w Warszawie. Następnie mieszkał w Gdyni, będąc nauczycielem wychowania fizycznego w Państwowej Szkole Morskiej. Każdą wolną chwilę poświęcał żeglowaniu jachtami po morzu. Pływał na jachtach „Temida II” i legendarnym żaglowcu harcerskim „Zawisza Czarny” /był najmłodszym oficerem/, dowodzonymi przez gen. Mariusza Zaruskiego. W sezonach żeglarskich odbywał rejsy bałtyckie i oceaniczne. Po wojnie prowadził pionierskie wówczas rejsy do Bergen i Szkocji, dookoła Islandii oraz do Stanów Zjednoczonych i Kanady. W 1971 r. samotnie żeglował w zimowych warunkach, zyskując miano „Kapitana Mroza”. Za ten „samotny 600-milowy rejs w wyjątkowo trudnych jesiennych warunkach po Bałtyku” otrzymał w 1971 r. wyróżnienie w konkursie Rejs Roku. Prowadził wiele rejsów morskich i oceanicznych, był także regatowcem. W 1936 r. był wnioskodawcą nazwania ukończonego właśnie basenu jachtowego w Gdyni imieniem Mariusza Zaruskiego (wniosek zrealizowano dopiero w latach pięćdziesiątych, po odbudowaniu falochronów zniszczonych w czasie II wojny światowej). Był pracownikiem naukowym Politechniki Gdańskiej. Poza żeglarstwem zajmował się szkoleniem młodzieży (studenci nazywali go „Dziadźka”). Słynął z tego, że potrafił idealnie zorganizować system rozgrywek – od domów studenckich po ligę międzyuczelnianą – prowadził przy tym tabelę najlepszych strzelców. Wprowadził zespół piłki ręcznej AZS Gdańsk do pierwszej ligi. Organizował zawody w tej dyscyplinie oraz im sędziował. Wychował cały szereg świetnych działaczy, dając im stopniowo coraz trudniejsze zadania do wykonania. Zawodników szkolił, ale również pilnował ich postępów w studiach, a ponoć nawet prał koszulki przed rozgrywkami. Bez wątpienia dla niejednego pokolenia gdańskich żetesiaków Pan Bereśniewicz był postacią legendarną. Posiadał honorową odznakę Zasłużony

LUDZIE AZS-u

Działacz Żeglarstwa Polskiego /1958.01.25/ i godność Członka Honorowego PZŻ /1987.04.11/. Był Członkiem Honorowym Akademickiego Klubu Morskiego w Gdańsku. W roku 1986 otrzymał w konkursie Rejs Roku Nagrodę Specjalną PZŻ „Za całokształt dokonań żeglarskich”. W 2000 r. uhonorowany został nagrodą „Conrada”. Z. Szpetulski, Z historii AKM Gdynia, APS 7, 71, 1989, s. 48-53; Pismo Politechniki Gdańskiej 8/2008, s. 21-22; J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008.

Bianga, Jan. (ur. 26 I 1910 Sopot – 8 IV 1982 Sopot), sportowiec, bokser (waga kogucia, piórkowa i lekka), trener. Ukończył Gimnazjum Macierzy Szkolnej w Gdańsku (Gimnazjum Polskie) oraz Polską Wyższą Szkołę Handlową (Polskie Szkoły Handlowe w II Wolnym Mieście Gdańsku). Pracował jako księgowy w Komisariacie Generalnym RP w Gdańsku. Należał do Gminy Polskiej Związku Polaków, Zjednoczenia Zawodowego Polskiego, Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej, Związku Harcerstwa Polskiego (harcistrz), chórów Lutnia i Moniuszko oraz Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” (TG „Sokół”). Do roku 1939 mieszkał przy obecnej ul. Marii Skłodowskiej-Curie. Karierę sportową rozpoczął od uprawiania gimnastyki w TG „Sokół” w Sopocie, od szesnastego roku życia trenował boks w jedynym gdańskim klubie posiadającym taką sekcję: Sportverein Schutzpolizei Danzig EV (we Wrzeszczu). W barwach tego klubu wygrał dziewięć walk, jedną zremisował, brał udział w drużynowych mistrzostwach Niemiec w 1928 roku w Dortmundzie. W roku 1929 przeniósł się do sekcji bokserskiej powołanej wówczas przy polskim klubie Gedania. Uczestnik mistrzostw Polski: w 1930 i 1931 brązowy medalista w wadze koguciej. Mistrz Pomorza w wadze koguciej w 1930, 1931 (bez walk, z powodu braku przeciwników) i 1932, wicemistrz w wadze piórkowej w 1934, mistrz w 1938 roku. Reprezentant Pomorza między innymi w spotkaniach: 12 I 1936 roku w Toruniu z drużyną Prus Wschodnich (9:7, zremisował w wadze piórkowej z Faustem), 15 XI 1938 w Gdyni z drużyną Rygi (12:4, wygrał z Tregersem). Zwycięzca w wadze piórkowej turnieju bokserskiego I Igrzysk Rodaków z Zagranicy i Wolnego Miasta Gdańska, rozgrywanych w Warszawie 1–8 VIII 1934 roku. W latach 1933–1937 wraz z zespołem Gedanii brał udział w walkach o drużynowe mistrzostwo Polski (w 1933 roku doszedł do półfinałów). Wygrał 176 walk, przegrał dziewięć, zremisował dwanaście. Od 1938 roku trener bokserów Gedanii, współpracował w niej z Feliksem Stammem, szkolił także bokserów polskiego zespołu AZS przy Technische Hochschule Danzig. W chwili wybuchu II wojny światowej był w Łucku, po jego zajęciu przez Armię Czerwoną w październiku 1939 wrócił na Wybrzeże, zamieszkał w Sopocie. Po odmowie podpisania volkslisty aresztowany, więziony w obozie w Nowym Porcie, od lutego 1940 roku przebywał w obozie Stutthof, od 19 kwietnia w Sachsenhausen, od 28 maja w Mauthausen-Gusen. Wyzwolony przez armię amerykańską, ze względu na znajomość języka niemieckiego, angielskiego, a także rosyjskiego i francuskiego został zatrudniony jako tłumacz. Żona z córkami mieszały w czasie wojny w Sopocie. Po wojnie studiował w Wyższej Szkole Handlu Morskiego i Akademii Wychowania Fizycznego. Był trenerem bokserów HKS Sopot, Ogniwa Sopot, Gedanii (z którą w 1955 roku sięgnął po wicemistrzostwo Polski, w 1956 spadł do II ligi, w 1959 ponownie wprowadził zespół do I ligi), Floty Gdynia (1960), Gwardii (Wybrzeża) Gdańsk (1960–1963), Polonii Gdańsk (1969), Gedanii (1976–1977, szkolił młodzież). Był asystentem Feliksa Stamma w polskiej kadrze narodowej i olimpijskiej (1953–1955, 1961), w 1955 roku uzyskał uprawnienia trenera I klasy. W 1961 roku w Zarządzie Gdańskiego Okręgowego Związku Bokserskiego pełnił funkcję przewodniczącego Wydziału Wyszkołowania. 30 I 1963 decyzją Federacji Klubów Sportowych Gwardii został mianowany na trenera koordynatora klubów

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

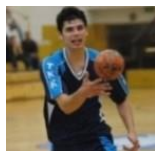
gwardyjskich w boksie. W grudniu 1972 roku został trenerem pomocniczym kadry seniorów Polski (przy głównym trenerze Franciszku Kiku). Trenował także zespoły amatorskie, między innymi w 1964 roku w sopockim Technikum Handlowym. Jego wychowankiem był Zygmunt Chychła. W plebiscycie „Dziennika Bałtyckiego” na najpopularniejszego trenera Wybrzeża w roku 1962 zajął drugie miejsce. J. M. Michalak, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=BIANGA_JAN, Fot. <http://sopocianie.muzeumsopotu.pl/relacja/jan-bianga-junior-sopot-ok-1933-r-relacja>

Bieda (Józwiakowska) Jarosława lekka atletyka: skok wzwyż. Dwukrotna uczestniczka IO. Srebrna medalistka Rzym - (1960), 171 cm, ex aequo z D. Shirley (W. Brytania). W Tokio (1964) - 10 miejsce, 171 cm. Zdumiała wszystkich swą doskonałą postawą na Igrzyskach Olimpijskich w Rzymie, ale przecież nie była tam nowicjuską, reprezentowała międzynarodową klasę. Kilkakrotnie poprawiała rekord kraju, doprowadzając go do wysokości 175 cm. Pamiętajmy, że flop nie był jeszcze znany. Piętnaście lat sportowej kariery i solidnej pracy, to mówi samo za siebie! Trzydzieści dwa starty w spotkaniach międzypaństwowych. Zeszła z areny po mistrzostwach Europy w Budapeszcie (1966), gdzie zdobyła brązowy medal. Ur. 20 I 1937 r. w Poznaniu. Absolwentka Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Sopocie. Kluby: AZS Poznań, AZS Gdańsk, AZS Kraków. Wzrost 167 cm, waga 59 kg. Lis J., Polscy medaliści olimpijscy, Białystok 1985, s. 128; Drążdżewski, S., W. Szkiela, Olimpijczycy XXX-lecia, Warszawa 1975, s. 146; Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 105. Anna Pawlak, Miniatury czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994., Warszawa 1995, s. 32; P. Janikowski, Jarosławy Józwiakowskiej zabawa nad poprzeczką, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 113-119; Fot: <https://www.flickr.com/photos/znani/> Sławek

Bielański, Ryszard. Urodzony w Belźcu w dniu 25.08.1930, zmarł 08.08. 2014. Pasjonat wioślarstwa i AZS. Studia wyższe podjął na Wydziale Mechanicznym Politechniki Gdańskiej w latach 1951-1955. Z nakazem pracy trafił jednak do Zakładów Zbrojeniowych w Łabędach Śląskich (1955-1956). Niedługo potem w 1957 r. trafił jednak do Gdyni (PP „MORS” - Morska Obsługa Radiowa Statków w Gdyni, Zakłady RADMOR w Gdyni, tu był kierownikiem wydziału mechanicznego). W AZS Politechniki Gdańskiej działał od 1951 r. jako zawodnik, bosman, kierownik sekcji wioślarskiej i budowniczy przystani, prezes Okręgowego Związku Towarzystw Wioślarskich w Gdańsku, wiceprezes Zarządu Środowiskowego AZS Gdańsk, prezes Klubu Międzyuczelnianego AZS Gdańsk, członek Zarządu Głównego AZS, Członek Honorowy AZS. Został odznaczony m.in.: Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej, Zasłużony Ziemi Gdańskiej, Członek Honorowy PZTW. Ku jego czci w przystani AZS odsłonięto tablicę pamiątkową. Uroczystość otworzył prof. dr hab. Waldemar Moska. Rektor AWFIS w Gdańsku odczytał uchwałę senatu uczelni, jednocześnie podkreślając znaczenie, jakie dla uczelni i rozwoju wioślarstwa miała działalność i osoba śp. Ryszarda Bielańskiego. Janusz Rybicki, Przystań wioślarska im. Ryszarda Bielańskiego, APS 08. 2015 (331), s. 29; <http://azs.pl/aktualnosci/informacje-z-azs/ogloszenia/634-odszedl-ryszard-bielanski>; APS 10, 1961, s. 21; J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 88.

Bigda, Bartosz (20 l.). Ur. 15.01.1988 r., piłkarz ręczny (rozgrywający), wychowanek Gwardii Koszalin i zawodnik AZS-AWFiS Gdańsk. Zginął 3 października w tragicz-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

nym wypadku samochodowym na drodze krajowej nr 6 pod Sławnem. <http://www.kronikasportu.pl/wydarzenia/odeszli-od-nas/>; Fot. <https://gk24.pl/bartosz-bigda/ga/4249887>

Blanik, Leszek, bezsprzecznie jest on najwybitniejszym z wymienionych gimnastyków środowiska akademickiego, będąc zarazem najbardziej utytułowanym zawodnikiem w historii polskiej gimnastyki sportowej. Urodził się 1 marca 1977 r. w Wodzisławiu Śląskim. Swoją początkową karierę związał z Klubem Gimnastycznym „Radlin”. Był podopiecznym trenera Alfreda Kucharczyka. Następnie jego szkoleniowcem został Piotr Mikołajek. Drugim najważniejszym klubem dla Blanika był MKS-AZS AWF Gdańsk. To tu, pod okiem trenera reprezentacji Andrieja Lewita, odnosił swoje największe sukcesy. Blanik jest multimedalistą najpoważniejszych imprez gimnastycznych na świecie. Przypomnijmy, w Mistrzostwach świata Leszek zdobył: złoty medal w Stuttgarcie 2007 (skok), srebrny medal w Melbourne 2005 (skok), srebrny medal w Debreczynie 2002 (skok), VI miejsce w Arhus 2006 (skok), VI miejsce w Ghent 2001 (skok), IX miejsce w Anaheim 2003 (skok). W Mistrzostwach Europy: złoty medal w Lozannie 2008 (skok), srebrny medal w St. Petersburgu 1998 (skok), brązowy medal w Ljublanie 2004 (skok), V miejsce w Patras 2002 (skok), VI miejsce w Amsterdamie 2007. W rozgrywanych, co dwa lata Finałach Pucharu Świata Blanik zdobył: srebrny medal w Stuttgarcie 2002 (skok), IV miejsce w Glasgow 2000 (skok), VI miejsce w Sabae 1998 (skok), VI miejsce w Birmingham 2004 (skok). Ponadto zdobywał medale w Zawodach Pucharu świata, w tym złote medale w: Busan 1999, Stuttgarcie 2001, Paryżu 2002, Glasgow 2003, Cottbus 2004, Lyon 2004, Glasgow 2005, Moskwie 2007. Srebrne medale w tychże zawodach w: Paryżu 1998, Vancouver 1998, Glasgow 1999, Cottbus 2001, Stuttgarcie 2003 oraz brązowe medale w: Zurichu 1998, Cottbus 1999, Zurichu 1999, Montreux 2000. W igrzyskach olimpijskich: brąz – Sydney 2000 i złoto – Pekin 2008 (skok)²⁸. Leszek Blanik zalicza się też do elitarnego grona gimnastyków, którzy w trakcie oficjalnych zawodów FIG (IO, MŚ, ME, PŚ), wykonali nowe elementy

gimnastyczne. Dodajmy, że nie był on jedynym takim polskim gimnastykiem. Blanik już w 1998 r., podczas Pucharu Świata w Zurychu wykonał nowy oryginalny element gimnastyczny – skok (rundak z 1/2 obrotu i 2 salta w tył łamane w tył). Jednakże nieudolność i brak „siły przebicia” działaczy PZG (przewodniczącym Komisji Technicznej FIG był przedstawiciel narodowości chińskiej) zdecydował o wpisaniu tegoż skoku nazwiskiem chińskiego zawodnika Lu Yu Fu, który de facto wykonał ten element

po Blaniku. Dopiero następny nowy element Leszka Blanika (2,5 salta łamanego w przód z przerzutu w przód) został nazwany jego nazwiskiem w Tabelach Trudności FIG. Na dzień dzisiejszy tylko ten (jako jedyny) element polskiego zawodnika wpisany jest do Tabel Trudności Międzynarodowej Federacji Gimnastycznej. Grzegorz Bielec, Agnieszka Mirkiewicz, Przedstawiciele polskich akademickich organizacji gimnastycznych w ruchu olimpijskim (1932–2008) w: Akademicka kultura fizyczna na przełomie stuleci. Tom II – uwarunkowania historyczno-socjologiczne, red. Kazimierz Obodyński, Zbigniew Barabasz, Warszawa 2009, s. 84-6; H. Marzec, Ze Śląska na olimpijskie areny. Leksykon olimpijczyków śląskich, Katowice 2011, s. 65-6; Jerzy Szczygielski, Olimpijczycy województwa śląskiego (1924-2010), Racibórz 2010, s. 67; W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 9; P. Janikowski, Skok Blanika, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 239-243; <http://www.kronikasportu.pl/artykuly/osobowosci-polskiego-sportu/10-osobowosci-polskiego-sportu-w-2008-roku/leszek-blanik/>; Fot: 2. Leszek Blanik podczas ćwiczeń w Ośrodku Olimpijskim „Sydney 2000” AZS-AWF Gdańsk. Źródło:

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Zbiory Grzegorza Bielca. Zdjęcie przesłane od Leszka Blanika, publikowane za: G. Bielec, Witold Półtorak, Zasięg organizacyjny polskiej gimnastyki sportowej w ramach Akademickiego Związku Sportowego (1951–2000), w: Akademicka kultura fizyczna na przełomie stuleci, T. II – uwarunkowania historyczno-socjologiczne, red. E. Zadarko, Z. Barabasz, Krosno 2009, s. 103.

Bukhalo, Jurij, ur. 03.12.1980 w Charkowie. Wykształcenie wyższe, Akademia Wychowania Fizycznego w Charkowie. Zawodnik rugby: HTZ Charków (Ukraina 1995-2000, srebrny medal mistrzostw Ukrainy seniorów 2000, brązowy 1999, złote medale mistrzostw Ukrainy juniorów 1997, 1998, srebrny medal mistrzostw Ukrainy kadetów 1997), RK Pienza (Rosja 2000-2002), AZS AWFIS Gdańsk (2002-2004), Poznań (2004-2009, brązowe medale mistrzostw Polski seniorów 2005, 2006), Lechia Gdańsk (2009-2010). Najsukcesowniejszy zawodnik rozgrywek ligowych (2004, 2006, 2009). Pierwszy trener Wiktor Bukhalo. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 9 oficjalnych meczów międzypaństwowych, zdobył 80 punktów. Reprezentant Ukrainy juniorów (1997-1999, uczestnik mistrzostw świata 1998, 1999). II trener Poznań (2008-2009), trener juniorów i kadetów Poznań (2006-2009, złoty medal mistrzostw Polski juniorów 2008, srebrny medal mistrzostw Polski kadetów 2006). M. Powął-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Supplement 2 (2007-2009), Lublin 2010, s. 11. Fot: http://pzyrugby.pl/news/aktualnosc/Buk_halo_zastapiLipkowskiegowLechii,3854#prettyPhoto

Buszan, Małgorzata. Urodzona 22 czerwca 1955 r. w Olsztynie. Magister wychowania fizycznego po Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego w Gdańsku (1978). Piłkarka ręczna i trenerka tej dyscypliny sportu. Po szkole podstawowej zdecydowała się na naukę w III Liceum Ogólnokształcącym w Olsztynie. Równocześnie rozpoczęła treningi z drużyną piłki ręcznej Kolejowego Klubu Sportowego „Warmia” w Olsztynie, występującej wówczas w lidze międzywojewódzkiej. Karierę sportową kontynuowała w sekcji AZS Gdańsk, bowiem podjęła studia na Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego w Gdańsku, gdzie ukończyła kierunek nauczycielski i zdobyła uprawnienia trenera II klasy piłki ręcznej (1974 - 1978). Specjalizuje się w aerobiku, ale chętnie prowadzi zajęcia jogi, łyżwiarstwa czy z wykorzystaniem rowerów. W Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Olsztynie pracuje od 1995 r. M. Siwicki, Pionierzy i ich następcy. Alfabet Studium, w: Między stadionem a brzegiem jeziora. 65 lat akademickiego sportu i wychowania fizycznego w Kortowie, red. M. Siwicki, G. Dubielski, Olsztyn 2016, s. 437-8.

Buszan, Waldemar. Urodzony 9 października 1949 r. w Boćwinie na Mazurach. Pierwszy dyplom w sporcie uzyskał za udział w walce zapaśniczej w kategorii piórkowej. Potem była już tylko lekka atletyka i biegi na długich dystansach. Studiował i ukończył Wyższą Szkołę Wychowania Fizycznego w Gdańsku - Oliwie (1972-1976). Potem w Olsztynie był zastępcą kierownika Studium ds. sportu, a także dyrektorem AZS ART (1994 - 1999). Prowadził sekcję piłki nożnej oraz futsalu i z zawodnikami tych drużyn zdobywał medale na Akademickich Mistrzostwach Polski. Był trenerem i opiekunem drużyny futsalu UWM, uczestniczącej w rozgrywkach akademickiej pierwszej ligi, a także trenerem futsalowej reprezentacji kraju podczas rozgrywanych na Węgrzech Akademickich Mistrzostwach Świata (2002). Przygodę ze sportem rozpoczął w 1965 r. w sekcji zapaśniczej, którą zakończył brązowym medalem w mistrzostwach województwa w kategorii piórkowej. W 1966 r. rozpoczął treningi

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

w sekcji kętrzyńskiej sekcji lekkiej atletyki klubu Zjednoczeni Olsztyn. Karierę biegacza na długich dystansach kontynuował w AZS-ie WSWF w Gdańsku (1972-1975). Po zakończeniu wyczynowego uprawiania sportu rozpoczął działalność społeczną, a następnie etatową w organizacjach i stowarzyszeniach sportowych. Najpierw jako wiceprezes AZS WSWF w Gdańsku-Oliwie (1974-1976), a następnie przewodniczący Warmińsko-Mazurskiego Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe (od 1976). Był członkiem Prezydium Krajowego Zrzeszenia LZS (2000-2008) oraz Zarządu Głównego AZS (1988-2001), a także inicjatorem powołania Organizacji Środowiskowej AZS w Olsztynie (2001). Był dyrektorem Departamentu Sportu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (od 2003). Przewodniczył Wojewódzkiemu Zrzeszeniu Ludowe Zespoły Sportowe V w Olsztynie, był dyrektorem AZS UWM oraz zastępcą kierownika Studium, w którym pracuje od 1991 r. M. Siwicki, Pionierzy i ich następcy. Alfabet Studium, w: Między stadionem a brzegiem jeziora. 65 lat akademickiego sportu i wychowania fizycznego w Kortowie, red. M. Siwicki, G. Dubielski, Olsztyn 2016, s. 438 nn.

Cewe, Andrzej. Urodzony w 1936 r. we Lwowie. Od roku 1945 mieszkał w Słupsku, gdzie ukończył LO. W 1954 wstępuje na Wydział Elektryczny Politechniki Gdańskiej, który ukończył w 1960 roku. Siatkarz AZS PG. Od 1964 do 1968 r. był asystentem w Katedrze Wysokich Napięć i Przyrządów Rozdzielczych PG. W latach 1968-2001 pracuje w Instytucie Elektrotechniki. Oddział

w Gdańsku, jako adiunkt, pełniąc funkcję kierownika pracowni, a z czasem zastępcy dyrektora. Jest współautorem jednej książki i kilkudziesięciu publikacji naukowych. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 108.

Chudzik, Kamila to lekkoatletka – wieloboistka. Urodziła się 12 września 1986 r. w Kielcach, w rodzinie Tomasza Ryszarda i Ewy Anny Janik. Jest absolwentką LO Mistrzostwa Sportowego im. Janusza Kusocińskiego oraz studentką AWFIS im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku. Występowała w barwach drużyn: Budowlani Kielce (1999–2004), KKL Fart Kielce (2005), a od 2006 jest zawodniczką klubu AZS-AWFIS Gdańsk. Jej trenerem jest Sławomir Nowak. Do najważniejszych osiągnięć tej zawodniczki należy czwarta pozycja w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w siedmioboju (2007), a także dwukrotne Mistrzostwo Polski w tej dyscyplinie (2008, 2009). Życiowy sukces odniosła podczas mistrzostw świata w Berlinie w 2009 r., kiedy to sięgnęła po brązowy medal tej imprezy. Sezon 2010 straciła z powodu kontuzji łokcia. Warto wiedzieć, że ta utalentowana siedmioboistka w 2008 r. osiągnęła 3 wynik w historii polskiej lekkoatletyki i 8 wynik na listach światowych (6494 p.). Startowała na igrzyskach olimpijskich w Pekinie w 2008 r., gdzie zajęła 15 miejsce. 2 września 2009 r. została odznaczona przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Złotym Krzyżem Zasługi. Mieszka w Kielcach. A. Rak, *Sylwetki sportowe polskich olimpijczyków urodzonych na Kielecczyźnie*, Prace Naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. Seria: Kultura Fizyczna 2011, X, s. 194, *Świętokrzyscy olimpijczycy*, s. 87; B. Tuszyński, H. Kurzyński, *Od Chamonix i Paryża do Vancouver...*, s. 372; http://pl.wikipedia.org/wiki/Kamila_Chudzik; <http://www.awf.gda.pl/index.php?id=588>; http://forsport.info/personal.php?page=profile&nr_zaw=1655&r=1; <http://www.iaaf.org/athletes/biographies/letter=0/athcode=225149/index.html>; <http://www.sportreference.com/olympics/athletes/ch/kamila-chudzik-1.html>; Fot. http://www.awf.gda.pl/tl_files/olimpijczycy/chudzik/Kamila_Chudzik_002.jpg

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Czerwiński, Janusz (ur. 24 X 1936 Ostrów Mazowiecka), piłkarz ręczny, nauczyciel, działacz sportowy. W roku 1955 ukończył szkołę średnią w Kłodzku, gdzie grał w drużynie miejscowej Nysy, w latach 1959–1962 uczył się w Studium Nauczycielskim Wychowania Fizycznego w Gdańsku (AWFiS), następnie nauczyciel wychowania fizycznego w gdańskich szkołach. W latach 1959–1965 piłkarz ręczny Spójni Gdańsk, reprezentant Polski (m.in. podczas Mistrzostw Świata w grze 11-osobowej w Szwajcarii w 1963 wywalczył IV miejsce). W roku 1970 ukończył Wyższą Szkołę Wychowania Fizycznego w Poznaniu, od 1972 doktor, pracownik gdańskiej Akademii Wychowania Fizycznego w Zakładzie Zespołowych Gier Sportowych. W roku 1973 uzyskał uprawnienia trenera piłki ręcznej klasy mistrzowskiej, w latach 1967–1976 szkoleniowiec i selekcjoner polskiej kadry narodowej w piłce ręcznej mężczyzn, zdobył z drużyną brązowy medal olimpijski podczas igrzysk w Montrealu (1976); 1976–1978 trener-selekcjoner reprezentacji Islandii, 1984–1987 Grecji. Jednocześnie do roku 1977 wicedyrektor Instytutu Sportu gdańskiej AWF, 1977–1981 dziekan, 1981–1984 rektor, 1987–1990 prorektor do spraw dydaktycznych. Od roku 1990 doktor habilitowany, od 1996 profesor tytularny, od 1998 profesor zwyczajny. Od 1991 kierownik Katedry Teorii i Metodyki Zespołowych Gier Sportowych i Sportów Walki, 1994–1996 prorektor do spraw nauki i współpracy z zagranicą, 1996–2002 ponownie rektor. W roku 1997 przewodniczący Konferencji Rektorów AWF, w 1998 członek Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół w Polsce. Od roku 2000 doktor honoris causa Państwowego Uniwersytetu Wychowania Fizycznego i Sportu w Kijowie. Redaktor kwartalnika Europejskiej Federacji Piłki Ręcznej – „Handball”. Działacz Związku Piłki Ręcznej w Polsce, w latach 1979–1984 wiceprezes, 1988–1996 prezes, od 1996 prezes honorowy. W latach 1979–1981 prezes klubu sportowego AZS AWF Gdańsk. Członek Polskiego Komitetu Olimpijskiego, rzeczoznawca w sejmowej i senackiej Komisji Kultury Fizycznej. Laureat medalu Kalos Kagathos (2001), którym został odznaczony na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie za wybitne osiągnięcia sportowe i sukcesy w życiu zawodowym po zakończeniu kariery, w roku 2000 otrzymał wyróżnienie Fair Play Polskiego Komitetu Olimpijskiego. Adam Mauks, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=CZERWI%C5%83SKI_JANUSZ; J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 202. Fot. https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=CZERWI%C5%83SKI_JANUSZ

Czoków, Przemysław - wychowanek klubu Arka (Kieleckie Towarzystwo Pływackie), który w okresie startów w Arce zdobył na Mistrzostwach Polski juniorów 13 medali / 3 złote, 6 srebrnych, 4 brązowe/. Po przenosinach do Gdańska, bronił barw tamtejszego AZS AWF. Był też członkiem Kadry Narodowej i wielokrotnym medalistą Mistrzostw Polski w różnych kategoriach wiekowych, dwukrotny reprezentant Polski na Mistrzostwach Europy Juniorów. Uczestniczył w Pucharze Świata oraz wielu imprezach międzynarodowych, jest byłym rekordzistą Polski w kategorii dzieci oraz seniorów. Inne jego uprawnienia to: ratownik WOPR, sternik motorowodny, kierownik placówek oświatowych. Od 2005 roku Trener „Delfina” Gdynia. Wychował Mateusza Arndta, medalistę Mistrzostw Europy Juniorów. Trener wielu medalistów Mistrzostw Polski. M. Michniak, A. Pawłowski, Świętokrzyski leksykon sportowy, Kielce 2002, s. 9. <http://www.delfin.gdynia.pl/o-nas/>; Fot. <https://www.delfin.gdynia.pl/przemyslaw-czokow/>

Czyżewski, Lucjan, ur.. 08.09.1918 w Chełmnie, zm. 13.08.1986 w Gdańsku. Wykształcenie wyższe, Uniwersytet Gdański. Historyk. Członek Zarządu Polskiego Związku Rugby (1959-1968). Wiceprezes PZR (24.02.1963-16.02.1964,

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

15.12.1968-31.03.1973). Kierownik sekcji rugby AZS Gdańsk (1958), Lechii Gdańsk (1959-1973). Odznaczony Honorową Złotą Odznaką PZR (1969), Odznaką Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej (31.01.1971). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 24; Fot: <http://lechiarugby.pl/2017/10/pamietajmy-o-tych-ktorzy-odeszli/>

Dąbrowski, Paweł, ur. 05.13.1981 w Gdyni. Wykształcenie wyższe, Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku. Zawodnik rugby: Dębica Lincer Pruszczyk Gdański (1997-2000), AZS AWF Gdańsk (2000-2004, brązowy medal mistrzostw Polski seniorów 2000, zdobywca Puchar Polski 2000), LUC Lille (Francja 2002-2004), Arka Gdynia (2004-2010, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 2005, srebrne 2007, 2009, brązowy 2008). Pierwszy trener Jerzy Jumas. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 14 oficjalnych meczów międzypaństwowych, zdobył 5 punktów. Młodzieżowy reprezentant Polski (2000-2002), reprezentant Polski juniorów (1998-2000, uczestnik mistrzostw świata juniorów 1999, 2000), reprezentant Polski kadetów (1998). Współzałożyciel i trener (razem z Maciejem Stachurą) UKS Cisowa Arka Gdynia. (2008-2010). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Suplement 2 (2007-2009), Lublin 2010, s. 12; M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 24.

Długa, Monika, (sztafeta 4 x 100), ur. 4.08.1978 r., Puck, znak zodiaku - Lew, studentka II roku, klub AZS AWF Gdańsk, hobby - moda damska, lubi słuchać muzyki w stylu rock, sukcesy: brąz w sztafecie 4 x 100 m podczas Młodzieżowych ME 1999 r. Goeteborg - Szwecja, złoty medal i rekord Pomorza Gdańskiego w sztafecie klubowej 4x 100 m z czasem 46,16 s, 1999 r., rekord życiowy na 100 m 11,64 i na 200 m - 24,33, podczas MP w Krakowie 2000 r., trener klubowy Rafał Has, student IV roku AWF Gdańsk. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadecznego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 10.

Długosz, Andrzej. Urodzony 15 grudnia 1956 r. w Olsztynie. Tytuł magistra uzyskał po ukończeniu Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Gdańsku (1980). Z Kortowem jest związany od urodzenia. Pracę w Studium podjął w 1980 r. Od 1974 zawodnik AZS Olsztyn trenowany przez Andrzeja Grygołowicz, z którym jako junior zdobył w Mielcu piąte miejsce w finale klubowych mistrzostw Polski. Po tym turnieju trafił do drugiego zespołu AZS i sezon 1974/1975 rozpocząłem jako zawodnik II ligi centralnej. W kolejnych (1973/1974 i 1974/1975) był powoływany do kadry Polski Juniorów. Po maturze został studentem WSWF w Gdańsku (1976). W czasie studiów grał w zespołach Start Gdynia, AZS WSWF i Stocznowiec Gdańsk. Od początku pracy w WSWFiS otrzymał zadanie prowadzenia sekcji siatkówki kobiet. Drużyną zajmował się do 2012 r. wielokrotnie zdobywając złote medale w latach 1982, 1984, 1986 oraz brązowe w latach 1988 i 1990 w finałach mistrzostw Polski Akademii Rolniczych. Uczestniczył w powołaniu przy AZS UWM akademickiej sekcji badmintonu (2002), która w 2006 r. - po połączeniu z drużyną KKS Warmia - rozpoczęła rozgrywki w ekstraklasie. Do 1988 największych sukcesów ligowych należy zdobycie w sezonie 2006/2007 brązowego medalu mistrzostw Polski, a w 2013/2014 zajęcie czwartego miejsca. Od pierwszego sezonu funkcjonowania sekcji, badmintoniści AZS UWM nieprzerwanie uczestniczą w finałach Akademickich Mistrzostw Polski. Do 2014 r. zdobyli w kategorii generalnej jeden złoty medal, dwa srebrne, trzy brązowe. W kategorii uniwersytetów zaś cztery złote i cztery srebrne

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

oraz trzy brązowe. Od 2004 r. drużyna UWM AZS Olsztyn reprezentowała Akademicki Związek Sportowy Polska w Akademickich Mistrzostwach Europy, zajmując następujące miejsca: dziesiąte na 22 startujące drużyny (2004, Kraków), piąte w deblu męskim (2006, Lizbona), dziesiąte na 26 startujące drużyny (2007, St. Petersburg), dwunaste na 23 drużyny (2008, Kraków), ósme na 21 drużyn (2010, Nanse), piąte na 21 drużyn oraz srebrne medale w deblu kobiet (2012, Kordoba).

M. Siwicki, Pionierzy i ich następcy. Alfabet Studium, w: Między stadionem a brzegiem jeziora. 65 lat akademickiego sportu i wychowania fizycznego w Kortowie, red. M. Siwicki, G. Dubielski, Olsztyn 2016, s. 446-448.

Dregier, Zbigniew. (ur. 17 VII 1935 Cumań, Ukraina), koszykarz. Absolwent gdańskiego Technikum Mechaniczno-Elektrycznego (technik elektryk; Centrum Kształcenia Ustawicznego). Zawodnik AZS Gdańsk (1951–1955), Spójni Gdańsk (1955–1957, 1959–1960), CWKS (Zawisza) Bydgoszcz (1957–1959, służba wojskowa), GKS Wybrzeże (1960–1970). W barwach tego ostatniego olimpijczyk z Rzymu (w roku 1960, reprezentacja Polski zajęła VII miejsce) i Tokio (w 1964, VI miejsce), czterokrotny uczestnik

mistrzostw Europy (debiut w Stambule 1959 – VI miejsce polskiej drużyny). Poprowadził reprezentację Polski do wicemistrzostwa Europy we Wrocławiu w 1963 roku i dwukrotnie brązowego medalu mistrzostw Europy (Moskwa w 1965 i Helsinki w 1967). Uczestnik mistrzostw świata w Montevideo w 1967 roku (V miejsce polskiego zespołu). W latach 1956–1967 rozegrał 198 spotkań w reprezentacji Polski. Z zespołem GKS Wybrzeże wywalczył wicemistrzostwo kraju (1970). W roku 1963 wygrał plebiscyt „Dziennika Bałtyckiego” na 10 najlepszych sportowców województwa gdańskiego. Karierę w Polsce zakończył w roku 1972, wyjechał do Francji (gdzie mieszka obecnie), grał tam dalej w klubach niższych klas z Le Porter, Marlies i Ornoux, następnie trener. W. Szymański, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=DREGIER_ZBIGNIEW Pierwsza piątka z meczu z Hiszpanią, od lewej Janusz Wichowski, Mieczysław Łopatka, Stanisław Olejniczak, Andrzej Pstrokoński, Zbigniew Dregier, Foto. T. Prażmowski/MSiT/FORUM <https://www.gwiazdybasketu.pl/koszykarskie-mistrzostwa-europy-wroclaw-1963/>

Dubielski, Grzegorz. Urodzony 22 lutego 1964 r. w Bartoszycach. W szkole podstawowej uprawiał lekką atletykę, chętnie też uczestniczył w grach zespołowych. Z czasem wybrał piłkę nożną i ręczną. Tej ostatniej był i jest najbardziej wierny - grał wyczynowo i zdobył - uprawnienia trenera. Ukończył gdańska AWF (1989). Do olsztyńskiego Studium WFiS trafił w 1991 r., a od 2004 r. jest jego kierownikiem.

W 1985 r. podjął naukę w Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku Oliwie i ukończył ją w 1989 r. ze specjalnością nauczycielską oraz uprawnieniami trenera II klasy w piłce ręcznej. Przez krótki czas grał również w trzecioligowym zespole AZS Gdańsk. Ukończył studia podyplomowe z zakresu zarządzania sportem na Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku (2004). Ponadto, uzyskał uprawnienia instruktora rekreacji ruchowej oraz sportu z pływania. Brał udział w Sejmikach Kultury Fizycznej organizowanych przez Zarząd Główny AZS, ukończył wiele specjalistycznych szkoleń i kursów podnoszących wiedzę i kompetencje zawodowe. Współpracuje z Olsztyńską Szkołą Wyższą, związkami sportowymi oraz organizacjami i klubami zajmującymi się sportem i rekreacją. Pracę zawodową łączy z działalnością organizacyjną i społeczną. Był członkiem: Senatu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (2008-2012). Wchodził w skład w Radzie Sportu Zarządu Głównego AZS (2009-2011) oraz wiceprezesem KS AZS (2008-2012). Jako członek uczestniczył w pracach zarządu Organizacji Środowiskowej AZS województwa war-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

mińsko-mazurskiego (od 2005). Jest w Zarządzie Klubu Sportowego AZS UWM oraz komisji ds. sportu w zespole do współpracy UM Olsztyn - UWM. Za osiągnięcia w pracy dydaktycznej, administracyjnej i społecznej otrzymał m.in. brązową odznakę AZS oraz srebrny medal Za Długoletnią Służbę. M. Siwicki, Pionierzy i ich następcy. Alfabet Studium, w: Między stadionem a brzegiem jeziora. 65 lat akademickiego sportu i wychowania fizycznego w Kortowie, red. M. Siwicki, G. Dubielski, Olsztyn 2016, s. 448-451.

Dzieruń Leon, ur. 18.05.1934 w Zarzeczycy. Wykształcenie wyższe, Politechnika Gdańska. Zawodnik rugby Stali Gdańsk (1956), Polonii Gdańsk (1957), AZS Gdańsk (1958-1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów, 1958), Lechii Gdańsk (1960-1973, 1975, złote medale mistrzostw Polski seniorów: 1960, 1961, 1970, srebrne: 1963, 1971, 1.972, 1973, brązowe: 1962, 1967, 1968, 1969) ROC Gdańsk (1974). Pierwszy trener Karol Hajduga. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 9 oficjalnych meczów międzypaństwowych, zdobył 7 punktów, występował na pozycjach środkowego i łącznika ataku. Instruktor klubu (01.06.1964). Mistrz Sportu (1966). M. Powąła-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 26; Fot: <http://www.pzrugby.pl/page/3/ReprezentanciPolskiSeniorow,52>

Dzieruń, Grzegorz, ur. 12.03.1940 r. w Małuszce, zm. 23.09.2003 w Gdańsku. Wykształcenie zawodowe. Zawodnik rugby AZS Gdańsk. (1958-1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958), Lechii Gdańsk (1961-1984, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1970, srebrne: 1963, 1971, 1972, 1973, 1982, brązowe: 1967, 1968, 1969, 1974, 1977, 1981, zdobywca Pucharu Polski: 1977, 1984), ROC Gdańsk (1984). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 3 oficjalne mecze międzypaństwowe, występował na pozycji młynarza. Reprezentant Polski juniorów (1960). Odznaczony Honorową Złotą Odznaką Polskiego Związku Rugby (12.05.1981). M. Powąła Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 25; Fot: <http://www.pzrugby.pl/page/3/ReprezentanciPolskiSeniorow,52>

Dzikiewicz, Henryk, ur. 28.07.1937 w Wilnie, zm.. 13.09.1991 w Gdańsku. Wykształcenie wyższe, Politechnika Gdańska. Zawodnik AZS Gdańsk (1957-1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958), Lechii Gdańsk (1961-1966, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1961, srebrny 1963, brązowy 1962), Ogniwa Sopot (1967-1968), Spójni Gdańsk (1969-1970). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 3 oficjalne mecze międzypaństwowe, występował na pozycji łącznika młyna. Instruktor rugby (20.10.1958). Instruktor klubu (17.02.1964). Trener Ogniwa Sopot (1966-1968, brązowy medal mistrzostw Polski juniorów 1968), Spójni Gdańsk (1969-1971, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1969), Bałtyku Gdynia (1972-1976, brązowy medal mistrzostw Polski juniorów 1972). Odznaczony Honorową Złotą Odznaką PZR (1969), Odznaką Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej (24.05.1974), Medalem 40-lecia Polski Ludowej (22.07.1984), Srebrnym Krzyżem Zasługi (3.09.1986). M. Powąła-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 27. Fot: <http://www.pzrugby.pl/page/3/ReprezentanciPolskiSeniorow,52>

Ejsmont, Piotr, ur. 6 VII 1952 w Gdańsku. Absolwent Uniwersytetu Gdańskiego, Wydz. Ekonomiki Produkcji (1975), w 1978 doktorat. W 1971 trenował biegi średnie w AZS Gdańsk, 1972-1979 kolarstwo w Tęczy Gdynia. W 1975 staż w Zakładach Urzą-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

dzeń Klimatyzacyjnych Klimor w Gdyni, w 1977 pracownik restauracji Miramar w Sopocie, 1977-1978 na stypendium przyznany przez rząd włoski na naukę jęz. włoskiego na uniwersytetach w Sienie i Peruggi, 1978-1982 pracownik Okręgowego Zespołu Gospodarki Turystycznej PTTK w Sopocie, 1980-1981 pracownik naukowo-dydaktyczny na pół etatu na Wydz. Ekonomiki Produkcji UG. Od IX 1980 w „S”, łącznik MKZ z zakładami w Sopocie; wiceprzewodniczący KZ w OZGT PTTK, V-VI 1981 etatowy pracownik MKZ (współpraca z Regionalną Komisją Wyborczą); delegat na I WZD Regionu Gdańskiego oraz I KZD. W XI 1980 organizator zaopatrzenia dla strajkujących studentów Akademii Medycznej w Gdańsku. W XII 1981 uczestnik strajku w Stoczni Gdańskiej im. Lenina. 1982-1984 pracownik Spółdzielni Mieszkaniowej Osiedla Społecznego w Gdańsku (zwolniony za druk i kolportaż ulotek i komunikatów „S”), 1983-1991 pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydz. Ekonomiki Przedsiębiorstw Turystycznych i Hotelarskich UG, 1984-1990 pracownik Spółdzielni Mieszkaniowej Osiedle Młodych w Gdańsku. 1989-1990 uczestnik zebrań TZR Gdańskiego. W 1989 członek KO w Gdańsku-Żabiance, organizator spotkań, członek lokalnej Komisji Wyborczej podczas wyborów parlamentarnych w VI 1989. 1989-1991 nauczyciel w Zespole Szkół Zawodowych w Sopocie, w 1990 dyr. Hurtowni Spożywczej Hanza Gdańsk, 1990-1992 dyr. hoteli Orbis w Gdańsku, 1992-1994 przedstawiciel handlowy Bravo Warszawa, 1992-1993 współzałożyciel, wiceprezes Wojskowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Gdańsku, 1992-2006 właściciel hurtowni spożywczej Uniwersum I Gdańsk, 1994-1995 kierownik działu socjalnego Morskiego Portu Handlowego w Gdańsku, kierownik hotelu Tartaruga w Łapinie, w 1996 dyr. Gminnego Ośrodka Sportu i Kultury w Kolbudach k. Gdańska, od 2005 członek, przewodniczący Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej Osiedle Młodych w Gdańsku, od 2006 przedstawiciel handlowy Uniwersum I Gdańsk, organizator szkoleń dla pracowników K-2 Warszawa. Od 1988 publicysta w czasopismach kolarskich, współpracownik „Cycl Hist”, „Collec Cyclisme” (Francja), „Coups de Pedales” (Belgia), „Radwelt” (Austria), „Bicisport” (Włochy), „Wieler Revue” (Holandia), od 2006 konsultant Eurosport i TV N2. Ukończył kurs produkcji lodów w Bravo (Włochy), kurs lodziarsko-cukierniczy w Fabbri (Włochy), kurs cukierniczy w Fruibel (Belgia), od 2005 publicysta w „Przeglądzie Cukierniczym i Piekarskim”. A. Kazański www.encysol.pl/wiki/Piotr_Ejsmont; Fot: <http://www.portalmedialny.pl/art/54392/piotr-ejsmont>

Ekiert Leszek: członek AZS Gdańsk. Mistrz Polski w strzelectwie sportowym 1958 r. Organizator i wieloletni kierownik sekcji strzelectwa sportowego w AZS Gdańsk, członek zespołu, który zdobył w 1958 r. drużynowe mistrzostwo Polski. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 339.

Ewertowski Andrzej, szermierz; ur. 18 listopada 1950 w Gdyni. Zawodnik (florelista i szpadzista) klubów: Tęcza Gdynia 1963-1967; AZS Gdańsk 1967-1971; AZS AWF Warszawa 1971-1982. Trener: AZS AWF Warszawa 1974-1983; SMS Warszawa 1975-1982; TG Maintal – Doerningen, Niemcy 1983-1994; Gruenewald Berlin, Niemcy 1984-1999; Osnabruecker Sport Club, Niemcy 1999-. Miejsce zamieszkania:

Niemcy. Z. A. Judycki, Polscy sportowcy w świecie, Warszawa 2014, s. 63.

Felusiak Katarzyna, ur. 12. 12. 1973 w Gdańsku. Szermierka (florety, szpada), w. 166 cm, c.c 50,5 kg. IO 1992 Barcelona; IO 1996, Atlanta, 8m.; medalistka jun. MŚ 1992. Klub AZS AWF Gdańsk. Wykształcenie średnie, studentka AWF. Panna. Mieszka w Sopocie. Pawlak A., Olimpijczycy polscy

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 67; Anna Pawlak, Miniatury czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994., Warszawa 1995, s. 22; <https://www.olimpijski.pl/pl/bio/465,felusiak-katarzy-na.html>

Filipiuk, Stefan. Urodzony w 1930 r. w Tomaszowie Lubelskim. Odbił dwustopniowe studia na Politechnice Gdańskiej w latach 1949-1955. Koszykarz AZS Gdańsk od 1950 roku. Mgr inż. budownictwa w zakresie mostów. Praca w gdańskim „Transprojekcie” od 1955 r. Kierownik pracowni mostowej w latach 1982-2003. Projektant około 200 mostów w tym autor i współautor 4 mostów przez Wisłę i mostu przez Odrę. Projektował mosty w Czechosłowacji (1972-75) i w Libii (1978-1980). J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 100.

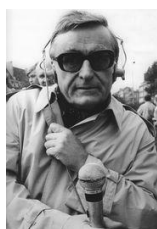
Forembki, Jacek. Jachtowy kapitan żegluga wielkiej. Były kierownik wyszkolenia żeglarskiego Centrum Wychowania Morskiego ZHP, były wicekomandor Bractwa Żelaznej Szekli. Całe życie pracował, nauczał i odpoczywał na morzu. Jacek Forembki urodził się 8 lutego 1935 roku w Nakwasinie, zmarł 1 sierpnia 2016 r. w Gdańsku. Rodzina wpisana w 1939 roku na listę wysiedlonych, wylądowała na Lubelszczyźnie, w rejonie Parczewa, następnie po śmierci ojca, nauczyciela – pod Białą Podlaską. Tam zastało ich wyzwolenie. Później mieszkają kolejno w Lipnie i w Świebodzinie. W tym ostatnim mieście, za sprawą wydawanego przez Państwowe Centrum Wychowania Morskiego czasopisma „Żeglarz”, ukazującego się w latach 1946-1948, zaczęły się żeglarskie fascynacje przyszłego kapitana. Przypieczętowane na obozie harcerskim w Dziwnowie, gdzie Jacek Forembki po raz pierwszy usłyszał szum morza i zobaczył jego bezkres. Gimnazjum i technikum mechaniczne ukończył w Zielonej Górze. W roku 1948 został członkiem Ligi Morskiej. Chcąc studiować blisko morza, wybrał Gdańsk i od razu, w październiku 1953 roku zapisał się do sekcji żeglarskiej AZS przy Politechnice Gdańskiej. W 1954 roku na jachcie „Swarożyc” odbył swój pierwszy rejs, z kpt. Zdzisławem Pieńką. W kolejnych latach osiągnął wszystko, co można zdobyć w żeglarstwie. Patent 207 jachtowego kapitana żegluga wielkiej otrzymał 3 lipca 1962 roku, patent 718 instruktora żeglarstwa 4 maja 1972 roku, patent 155 kapitana motorowodnego żegluga wielkiej 18 grudnia 1988 roku, a patent 503 instruktora motorowodnego 28 marca 1994 roku. W październiku 1958 roku został członkiem Jacht Klubu Arka i Yacht Klubu Polski (YKP) Gdynia, gdzie krótko pełnił funkcję komandora technicznego. Od 1973 do 1988 roku wicekomandor Bractwa Żelaznej Szekli. Na przełomie wieków zasiadał w Zarządzie Głównym Ligi Morskiej i Rzeczej, jest także członkiem klubu Elemir przy ZG LMiR. Od 1973 roku zajmował się szkoleniem młodzieży, w ramach „Latającego Holendra” i Bractwa Żelaznej Szekli. Od 1963 do 1981 roku, jako członek Zarządu Gdańskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego zasiadał w centralnej kapitańskiej komisji egzaminacyjnej („Akademii Miecia Przewłockiego”). W latach 1994-1997 był kierownikiem wyszkolenia żeglarskiego CWM ZHP. Z zasady nie przyjmował odznaczeń i wyróżnień. Z dwoma wyjątkami. Honorową odznaką Zasłużony Pracownik Morza otrzymał w latach 90., a 10 lutego 2003 roku wyróżniony został „medalem bez medalu” prezesa Zarządu Głównego Ligi Morskiej i Rzeczej Bronisława Komorowskiego. Na wybicie prawdziwego nie było pieniędzy, otrzymał pamiątkowy kartonik. W 1957 roku uczestniczył, jako pierwszy oficer (z kpt. Wojciechem Samolińskim) na jachcie „Szkwał” w regatach Międzynarodowy Tydzień Zatoki Gdańskiej. Wygrali swoją grupę. Wyprawę na Expo do Londynu i Brukseli na „Zewie Morza” w roku 1958, z państwowymi dostojnikami na pokładzie, wymienia kpt. Forembki, jako jeden z ciekawszych odby-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

tych rejsów. Pływał na jachtach typu J-80, Opal, J-140, także na „Zawiszy Czarnym”, „Zewie Morza” i ukochanej „Zjawie IV”. Ma za sobą około 110 rejsów kapitańskich. Pływał po Pacyfiku, północnym Atlantyku i morzach europejskich. Za jeden z piękniejszych swoich rejsów uważa sprowadzenie jachtu „Polonus” trasą z Chorwacji, wzdłuż hiszpańskiego wybrzeża do Szczecina. W 1956 roku Jacek Forembki ukończył studia na Politechnice Gdańskiej z tytułem inżyniera mechanika. 17 stycznia 1957 roku zaczął pracę w „Arce” – Przedsiębiorstwie Połowów Kutrowych, gdzie zajmował się techniczną eksploatacją jednostek i obsługą w porcie. Od 1965 roku (po połączeniu przedsiębiorstw) do czasu przejścia na emeryturę w 1990 roku pracował w Dalmorze. Jako przedstawiciel tej firmy na przełomie lat 70. i 80. osiem lat spędził w Peru, gdzie spotkał m.in. José Silvę, twórcę programu samokontroli umysłu, i uczestniczył w jego kursach. Kpt. Forembki zmarł 1 sierpnia 2016 r. Został pochowany na gdyńskim cmentarzu komunalnym w Pierwoszynie. <https://ze-glarski.info/artykuly/slovník-biograficzny-zeglarczy-pomorskich-jacek-forembki/>; Fot: tamże.

Garnkowski, Teofil. Urodzony 26 września 1927 roku w Przeradzu Małym koło Mławy. Akademicki Mistrz Polski 10.000 m (1954-1956). Członek kadry narodowej w maratonie. Wielokrotny Akademicki Mistrz Wybrzeża. Kluby: SKS „Drwęca” Ostróda (1948 - 1950), AZS Gdańsk (1950 - 1959), „Spójnia” Gdańsk (1959 - 1963). Trzykrotnie podczas Mistrzostw Polski zajmował czołowe miejsca: w 1954 roku był ósmy, w 1955 roku szósty, a w biegu godzinny zajął szóste miejsce. Rekordy życiowe: 10.000 m 32:44.4 (1955 Gdańsk), maraton 2:45.02 (1955 Łódź). <https://zjazd70-lecia.ug.edu.pl/files/UserFiles/Zjazd70-Lecia%20Sportowcy.pdf>

Gebert, Jerzy Antoni. (ur. 25 XII 1930 Ostróg, Wołyń), radiowy dziennikarz sportowy. W Gdańsku od czerwca 1945 roku. W roku 1949 ukończył III Liceum Ogólnokształcące, w latach 1949–1954 studiował na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Gdańsku, w 1955 dyplom lekarza. W 1955–1962 pracował w gdańskich szkołach i Wojewódzkiej Przychodni Sportowo-Lekarskiej, do roku 1976 pełnił nocne dyżury w Pogotowiu Ratunkowym. W szkole średniej grał w piłkarskiej drużynie juniorów Lechii Gdańsk, podczas studiów w AZS Gdańsk (III liga). Od września 1950 roku do emerytury w marcu 1991 redaktor sportowy gdańskiej rozgłośni Polskiego Radia (PR). Do roku 2010 (także na emeryturze) współpracował z redakcją sportową I Programu PR w Warszawie. Od 1961 korespondent katowickiego „Sportu”. W roku 1971 mianowany kierownikiem redakcji informacji, w 1974 (po sukcesie wymyślonego i prowadzonego przez siebie „Studia Bałtyk”), został zastępcą redaktora naczelnego PR w Gdańsku, od stycznia 1981 roku do emerytury redaktor naczelny. Uprawiał tematykę sportową, pełniąc nieformalną funkcję kierownika redakcji sportowej. Jako pierwszy w kraju w 1951 roku wprowadził na antenę audycję typu „muzyka i sport”, nazwaną później „Przy muzyce o sporcie”, „Sportowe rozmaitości”, „W sportowym rytmie” itp. w różnych rozgłoszeniach regionalnych. Dla Telewizji Polskiej relacjonował igrzyska olimpijskie w Monachium (1972), Montrealu (1976) i Moskwie (1980), wiele kolarskich Wyścigów Pokoju i imprez najwyższej rangi (np. mistrzostwa świata i dziesięciokrotnie mistrzostwa Europy w boksie). Twórca prowadzonego przez 15 lat codziennego, półtoragodzinnego programu porannego „Studio Bałtyk”, nadawanego na antenie rozgłośni Szczecin, Koszalin, Gdańsk. Autor koncepcji i realizacji dorocznego – od roku 1963 – odbywającego się na początku września biegu ulicznego Szlakiem Obrońców Wybrzeża na trasie Westerplatte – Poczta Polska (najstarszy bieg uliczny w Polsce). Z jego inicjatywy nadano w roku 1977 Ośrodkowi Przygotowań Olimpijskich w Cetniewie imię Feliksa

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Stamma. W latach 1978 i 1982 wystąpił z pomysłem i pomagał w organizacji masowych turniejów piłkarskich drużyn szkolnych i podwórkowych podczas trwania mundialu w Argentynie i Hiszpanii. Przez dwie kadencje w latach 90. członek Zarządu Okręgowego Związku Piłki Ręcznej w Gdańsku. Autor ośmiu książek, m.in. *Z gdańskich boisk i stadionów* (1970), *Bombardierzy, Korsarze i inni* (1995), *Poczet olimpijczyków Ziemi Gdańskiej* (1996), *Najlepsi polscy sportowcy XX wieku* (2002), i słuchowisk radiowych (*Bokser i śmierć* według Józefa Hena, *Zurück zum Reich* o Gdańsku przed wybuchem II wojny światowej). W roku 2005 otrzymał Medal Księcia Mściwoja II. Jarosław Mykowski https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=GEBERT_JERZY_ANTONI APS 10, 1961, s. 21. Fot: https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=GEBERT_JERZY_ANTONI

Giersz, Adam. Urodzony w 1947 r. w Elblągu. Absolwent Wydziału Ekonomiki Produkcji Uniwersytetu gdańskiego (1971 r.). Organizator sportu tenisowego w AZS UG. Doktor nauk ekonomicznych (1976 r.) W latach 1971-1988 pracownik naukowo-dydaktyczny UG, wicedyrektor Instytutu Ekonomiki i Organizacji Produkcji tej uczelni. W 1984 ukończył zaocznie studia trenerskie w gdańskiej AWF. Twórca potęgi polskiego tenisa stołowego i trener

reprezentacji narodowej w tej dyscyplinie w latach 1984-1993. Prezes Polskiego Związku Tenisa Stołowego (1994-2001). W latach 1998-2000 członek zarządu Europejskiej Unii Tenisa Stołowego (ETTU) Wiceminister Edukacji Narodowej i Sportu (2001-2004). Od 2005 wiceprezes PKOl. Od 2007 szef gabinetu politycznego Ministra Sportu i Turystyki. A.Giersz, Profesjonalizm prowadzi do mistrzostwa, w: J. Rybicki red., Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 171-177; Fot: Piotr Drabik - Flickr: Adam Giersz.

Gleinert, Tadeusz. (ur. 20 XI 1945 Piotrowo, powiat Kartuszy), samorządowiec. Syn stolarza Leona (1912-1997) i Anny z domu Lemberg (ur. 1916), od 1947 roku rolników w Grabowskiej Hucie (gmina Nowa Karczma). W latach 1956 - 1964 uczeń Liceum Pedagogicznego w Żukowie, w którym był między innymi członkiem regionalnego zespołu pieśni i tańca. Od 1964 roku nauczyciel historii i geografii w Szkole Podstawowej w Połączynie (gmina Somonino). W latach 1966-

1969 uprawiał lekkoatletykę (rzut oszczepem), trenując w Bałtyku Gdynia, później w AZS WSP Gdańsk, w którym od 1966 do 1968 był wiceprezesem klubu uczelnianego. W latach 1969 - 1972 pracował jako kierownik działu administracyjnego w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Inwalidów, 1973 - 1978 działu organizacyjno-administracyjnego w Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece Publicznej w Gdańsku. Od 30 III 1972 do 31 VIII 1973 roku wraz z żoną Renatą prowadził klub artystyczny Palowa w Ratuszu Głównego Miasta. Od 2004 roku prowadził własną działalność gospodarczą. W latach 2008-2010 (aż do przejścia na emeryturę) pracował w Referacie Rewitalizacji w Urzędzie Miejskim w Gdańsku, gdzie zajmował się głównie sprawami rewitalizacji Letnicy i Nowego Portu. W latach 1990-2006 radny Miasta Gdańska (radny I, II, III i IV kadencji), zasiadał w Komisji Kultury oraz Komisji Budżetowej. W 1990 roku był delegatem Gdańska do Sejmiku Województwa Gdańskiego. Był również delegatem do Krajowego Sejmiku Samorządu Terytorialnego (1990-1994) oraz członkiem Komisji Kultury Związku Miast Polskich (między 1994 a 2006 był jej przewodniczącym). W latach 1994-1998 wiceprzewodniczący Rady Miasta Gdańska, a 1996-1997 był przewodniczącym Zespołu Kultury Rady Programowej Komitetu Obchodów 1000-lecia Gdańska. Doprowadził do współpracy samorządów Gdańska i Wilna. /.../ W 2013 roku z grupą byłych radnych Miasta Gdańska powołał Stowarzyszenie Rajcy Gdańscy, którego celem jest

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

upowszechnianie historii i tradycji Gdańska, a w szczególności różnych aspektów gdańskiej samorządności od najdawniejszych czasów aż po współczesność. Jest także inicjatorem konferencji naukowych i publikacji z tego zakresu. Od 1967 roku był członkiem Klubu Studenckiego „Pomorania”, działającego przy Zrzeszeniu Kaszubsko-Pomorskim (ZKP) w Gdańsku. Od 1968 do 2004 był członkiem Zarządu Głównego i Prezydium ZKP. /.../ Od 1993 roku należał do Kongresu Liberalno-Demokratycznego, a następnie Unii Wolności (UW). Na pierwszym Wojewódzkim Zjeździe UW w 1994 roku został wybrany do Rady Regionalnej. W latach 1994–2002 był wiceprzewodniczącym klubu UW w Radzie Miasta Gdańska. Od 2001 roku członek Platformy Obywatelskiej. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2005), Złotym Medalem za Długoletnią Służbę (2010). Sylwia Bykowska https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=GLEINERT_TADEUSZ Fot. Grzegorz Mehring/www.gdansk.pl

Gniech Klemens. (14 XII 1933 Wejherowo - 27 IV 2007 Monachium), stocznowiec, dyrektor Stoczni Gdańskiej im. Lenina. Absolwent Technikum Budowy Okrętów w Gdańsku (Conradinum). W latach 1952–1958 studiował na Wydziale Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej. Z tego okresu pamięta go A. Jegorow: *Był barwną postacią na „lekkoatletycznej łączce” AZS-u Gdańsk. Jego domeną (...) były biegi średnie. Trenował bardzo systematycznie i stale poprawiał rekordy życiowe, co sprawiało mu ogromną satysfakcję. Dał się poznać, jako osoba z dużym poczuciem humoru. Wraz z Jurandem Granicznym wiódł prym We Wszelkiego rodzaju dowcipnych rozmowach i rozmówkach.* Uczelnię ukończył 31 XII 1958 roku. Od 1953 roku członek prezydium Zarządu Uczelnianego Związku Młodzieży Polskiej na PG. W styczniu 1955 był delegatem na II Zjazd ZMP w Warszawie. Następnie członek PZPR. 18 IV 1958 roku rozpoczął pracę w Stoczni Gdańskiej im. Lenina na stanowisku mistrza. W kolejnych latach awansował (...). Podczas wydarzeń grudnia 1970 roku był jednym z działaczy komitetu strajkowego stoczni. 1 XI 1971 roku został szefem produkcji kadłubów stoczni, a w dniu 20 IV 1976 roku został dyrektorem Stoczni Gdańskiej. Podczas strajków w sierpniu 1980 roku udostępniał protestującym stoczniovcóm między innymi zakładowe drukarnie i radiowęzeł. Został odwołany ze stanowiska dyrektora dzień po wprowadzeniu stanu wojennego. Od 24 XII 1981 roku zatrudniony na stanowisku głównego budowniczego stoczni. Zwolniony 31 XII 1984 roku. Od 1985 roku osiadł na stałe w RFN, gdzie pracował jako ekspert stoczniowy. https://www.gedanopedia.pl/index.php?title=GНИЕCH_KLEMENS; A. Jegorow, Na bieżniach, skoczniach i rzutniach w latach 50. i początkach 60., w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 121-125; Fot: <https://archiwum.rp.pl/artukul/588428-Gniech-oskarza-Kociolka.html>

Grabowski, Krystyn, ur. 25.10.1934 w Ostrowcu Świętokrzyskim, zm. 29.08.2002 w Gdańsku. Wykształcenie Wyższe, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie. Zawodnik AZS AWF Gdańsk (1951-1959, Złote medale mistrzostw Polski seniorów 1958). Lechii Gdańsk (1959-1968, złote medale mistrzostw Polski seniorów: 1960, 1961, srebrny 1963, brązowe: 1962. 1967), Ogniwa Sopot (1967) Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 3 oficjalne mecze międzypaństwowe, występował w II linii młyna. Mistrz sportu (1966). Członek Zarządu Polskiego Związku Rugby (15.12.1968-14.10.1973). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 33.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Grabowski, Michał T. W.

Urodzony 10.03.1943 r. w Węgrowie w rodzinie lekarskiej jest potomkiem starej rodziny po-morskiej. Dzieciństwo i lata szkolne spędził w Gdańsku Wrzeszczu. Świadectwo maturalne uzyskał w 1960 r. w II L.O. we Wrzeszczu. Studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Gdańsku odbył w latach 1960-1967. W okresie 1970-1982 był zatrudniony na etacie naukowym w Klinice Ortopedii Akademii Medycznej w Gdańsku, gdzie specjalizował się w zakresie ortopedii i chirurgii urazowej oraz medycyny sportowej. Pracę doktorską na temat „Doświadczalne badania zmian strukturalnych i mechanicznych kości długich po zespoleniu płytkami metalowymi” obronił w 1978 r. W latach 1974 i 1976 odbył kilkumiesięczne szkolenia w Charing-Cross-Hospital w Londynie, pod kierunkiem czołowego angielskiego ortope-dy prof. A. Catteralla. W latach 1980-1982 był stypendystą Fundacji A. von Humboldta w RFN. Po ukończeniu tego stypendium, w styczniu 1982 r., ze względu na stan wojenny w Pol-sce, pozostał w Niemczech, gdzie w latach 1982-1988 był pracownikiem naukowym w Klini-ce Ortopedii Uniwersytetu Landu Saary w Homburgu, kierowanej przez światowej sławy pro-fesora Heinza Mittelmeiera. Następnie pełnił obowiązki ordynatora (leitender Oberarzt) Kli-niki Ortopedycznych niemieckiego Caritasu w Illingen/Saar (1988-1996) i Bad Bergzabern/ Pfalz (1996-2008). W Niemczech zdał dodatkowo egzaminy specjalistyczne z ortopedii, medycyny sportowej, rehabilitacji, reumatologii i medycyny manualnej. Przez 13 lat mieszkał prywatnie we Francji (Alzacja). Emerytowany 1 kwietnia 2008. Był członkiem reprezentacji Polski juniorów i kadry młodzieżowej oraz Akademickiej Kadry Polski w koszykówce. Grał w zespołach ligowych Spójni Gdańsk, AZS Gdańsk, Startu Lublin i GKS „Wybrzeże” Gdańsk. Był najlepszym strzelcem wielu turniejów koszykówki. Jako za-wodnik uczestniczył w 2 Uniwersjadach (Sofia-1961 i Budapeszt-1965). W latach 1969-1972 zdobył, wraz z zespołem GKS „Wybrzeże”, tytuły wicemistrza i mistrza Polski. Do czasu wy-jazdu do Niemiec w 1980 r. był przez dwie kadencje prezesem Towarzystwa Medycyny Spor-towej w Gdańsku.

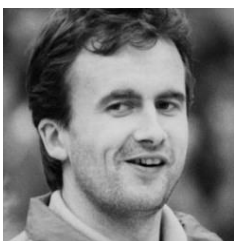
Od początku swojego pobytu w RFN starał się intensywnie o rozwijanie zawodowo-naukowej współpracy polsko-niemieckiej w zakresie ortopedii i traumatologii oraz publikował w Polsce artykuły dotyczące m.in. nowych technik operacyjnych. Pomógł w zorganizowaniu szkolenia prawie 70 polskich lekarzy w Niemczech i Szwajcarii oraz propagował polską i kaszubską kulturę ludową w Niemczech i we Francji, zapraszając tam kilkakrotnie (częściowo na koszt własny) zespoły pieśni i tańca z województwa pomorskiego. Jest autorem ponad 100 publikacji naukowych i kilku książek z zakresu ortopedii, traumatologii, rehabilitacji, etyki lekarskiej i historii medycyny w 4 językach. Jest członkiem kilkunastu polskich, niemieckich i francuskich towarzystw naukowych i kulturalnych, w tym Instytutu Kaszubskiego w Gdańsku oraz Zrzeszenia Kaszubsko-Pomorskiego. Jest Członkiem Korespondentem Zagranicznym i Członkiem Honorowym Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego oraz Członkiem Honorowym Niemiecko-Polskiego Koła Przyjaciół Ortopedii i Traumatologii, które współtworzył w 1995 roku. Mieszka w Niemczech, ale utrzymuje bliskie, prywatne i zawodowo-naukowe kontakty z Polską i Gdańskiem. Otrzymał m.in. Medal Akademii Medycznej w Gdańsku (1996), Medal Wojewody Gdańskiego (2000), Medal ks. Mściwoja II Rady Miejskiej w Gdańsku (2004), Złoty Krzyż Zasługi Republiki Polskiej (2008), Medal Prezydenta Miasta Gdańska (2020) i in. Posiada liczne odznaczenia sportowe (m.in. złotą i srebrną odznakę AZS) i 2 wnuków. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 140.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Graniczny, Jurand. Studiował na WSHM w latach 1948-1951. Przez wiele lat w AZS-ie Gdańsk trenował sprinty. Utrzymywał stale niezłą formę, osiągając na dystansie 100 m wyniki w granicach 11,0 - 11,2 sek., a jego rekord życiowy na tym dystansie wynosił 10,9 sek. Skakał również w dal, osiągając rezultaty ok. 6,5 m. Wielokrotnie reprezentował AZS Gdańsk. Był cenionym zawodnikiem i działaczem sportowym, współtwórcą legendy AZS-u. W sprintach odnosił sukcesy indywidualne oraz w sztafecie 4 x 100 m. Jurand był też w wielu sprawach autorytetem dla młodszych od siebie kolegów klubowych. Za całokształt działalności sportowej otrzymał Złotą Odznakę AZS. Był dyrektorem PPM Polfracht. Zmarł 10 maja 2017 roku. A. Jegorow, Na bieżniach, skoczniach i rzutniach w latach 50. i początkach 60., w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 121-125.

Grubba Andrzej, ur. 14. 05. 1958 w Brzeźnie. Tenista stoł., w. 174 m, c.c. 63 kg. IO 1988 Seul; IO 1992 Barcelona; IO 1996 Atlanta; trzykrotny medalista MŚ brązowy 1989, III-IV m. 1983, 1985, 1987; zwycięzca PŚ 1988; mistrz Europy 1982, sześciokrotny medalista ME srebrny 1984, 1999, 1996, brązowy 1986, zwycięzca turnieju TOP 12 1985, dwudziestojednokrotny mistrz Polski 1972-84; mistrz Szwecji, Danii, Walii, Holandii, Jugosławii; Mistrz Sportu, Zasłużony Mistrz Sportu, odzn. trzykrotnie złotym Medalem za Wybitne Osiągnięcia Sportowe i sześciokrotnie srebrnym Medalem za Wybitne Osiągnięcia Sportowe, Krzyżem Kawalerskim OOP, Najlepszy sportowiec Polski '84. Klub AZS AWF Gdańsk i TTC Grenzau (Niemcy). Kariera sportowa do 1998. Wykształcenie wyższe, AWF Gdańsk, przedsiębiorca, m. in. zajmował się handlem sprzętem sportowym, był właścicielem firmy reklamowo- marketingowej, dyrektorem Centrum Przygotowań Olimpijskich w Tenisie Stołowym w Grenzau (Niemcy). Żonaty, dwóch synów Tomasz i Maciej, żona Lucyna. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 88; Hanusz H., AZS w Polsce Ludowej, Poznań 2014, s. 144; Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, A-K, Warszawa 1984, s. 195: Fot: <https://dzieje.pl/kalendarz-dat/2005>

Gruchała, Sylwia. Rocznic 1981, niekwestionowana gwiazda drużyny AZS AWFis oraz zespołu narodowego na przełomie wieków. Jako pierwsza fechtunka uczyła ją w SSP 70 starsza koleżanka - Anna Sobczak. Potem Longin Szmit. Już w 1996 roku była trzecią medalistką Mistrzostw Świata juniorów, a potem było jeszcze lepiej. Gdzie wystartowała, tam zazwyczaj gromiła rywalki krajowe i zagraniczne. Dziewięciokrotnie była pierwsza na zawodach Pucharu Świata - w latach 1999-2006. Podczas MŚ w Hawanie (w 2003 roku) wywalczyła złoty medal drużynowo i srebrny indywidualnie. W 2000, 2002 i 2005 roku była mistrzynią Europy oraz w składzie drużyny, która na tej rangi zawodach w latach 2000-2006 sięgała po kruszce złote, srebrne i brązowe. Brylowała też na olim-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

piadach: w 2000 roku w Sydney z koleżankami zdobyła srebrny medal, a cztery lata później, w Atenach, po dramatycznych zmaganiach, indywidualnie sięgnęła po krążek brązowy. Pani Sylwia jest najbardziej znaną i uznaną polską florecistką. Jej dotychczasowe sukcesy na planszach czterokrotnie wynosiły ją do pierwszej dziesiątki najlepszych sportowców Polski w plebiscycie „Przeglądu Sportowego”. Przez czytelników „Dziennika Bałtyckiego” była też uznana za najlepszą sportsmenkę Wybrzeża. P. Janikowski, Potomkowie pana Wołodzyjowskiego, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życior y- sach, Gdańsk 2008, s. 231-237; W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śnia- deckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 14; [http://www.kronikasportu .pl/artykuly/osobowosci-polskiego-sportu/10-osobowosci-polskiego-sportu-w-2006-roku /sylwia-gruchala](http://www.kronikasportu.pl/artykuly/osobowosci-polskiego-sportu/10-osobowosci-polskiego-sportu-w-2006-roku/sylwia-gruchala)

Gwizdała, Jerzy Piotr (ur. 1957) – dr hab. prof. nadzwyczajny, Rektor Uniwersytetu Gdańskiego na kadencję 2016-2020, ekonomista, specjalista w dziedzinie finansów, ryzyka finansowego oraz zarządzania. Od początku zawodowej kariery związany z Uniwersytetem Gdańskim, skutecznie łączy pracę naukowo-badawczą i dydaktyczną z praktyką. dr hab. Jerzy Piotr Gwizdała, prof. UG, urodził się 15 czerwca 1957 roku w Czersku. W 1986 roku ukończył studia na Wydziale Ekonomiki Transportu, późniejszy Wydział Ekonomiczny Uniwersytetu Gdańskiego, w zakresie ekonomii. W 1992 roku uzyskał stopień naukowy

doktora, a w 2011 roku – doktora habilitowanego nauk ekonomicznych oraz został profesorem nadzwyczajnym Uniwersytetu Gdańskiego. Z Uniwersytetem Gdańskim jest związany od początku swojej drogi zawodowej. Kariere naukową rozpoczął w 1994 roku w Katedrze Bankowości, a obecnie jest kierownikiem Katedry Finansów i Ryzyka Finansowego Wydziału Zarządzania. W latach 1991–1996 pełnił funkcję Dyrektora Administracyjnego w Uniwersytecie Gdańskim, przez dwie kadencje, od 2008 do 2016 roku zajmował stanowisko Kanclerza Uczelni. 17 marca 2016 został wybrany na stanowisko Rektora Uniwersytetu Gdańskiego na kadencję 2016-2020, a w czerwcu 2016 roku – na Przewodniczącego Rady Rektorów Województwa Pomorskiego na kadencję 2016-2020, dr hab. J. Gwizdała, prof. UG, skutecznie łączy pracę naukowo-badawczą i dydaktyczną z praktyką – jest ekspertem sądowym w dziedzinie finansów i bankowości, opracowywał raiting kredytowy dla miasta Gdańska, był głównym negocjatorem z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju w zakresie finansowania inwestycji komunikacyjnych w Gdańsku, a doświadczenie zawodowe zdobywał między innymi w Centrum Bankowości Korporacyjnej w KB SA w Warszawie, jednym z największych banków komercyjnych w Polsce, którego był dyrektorem. Ukończył Studium Menedżerskie dla wyższej kadry kierowniczej „Euromenedżer XXI wieku” oraz kurs państwowy i jest uprawniony do zasiadania w radach nadzorczych spółek skarbu państwa. Posiada licencję zarządcy nieruchomości. Dzięki zawodowemu doświadczeniu i naukowemu dorobkowi kształcił menedżerów i specjalistów dla instytucji finansowych, przede wszystkim dla banków, towarzystw ubezpieczeniowych i samorządów terytorialnych. Jest współtwórcą międzywydziałowego kierunku Podatki i Doradztwo Podatkowe, prowadzonego wspólnie przez Wydział Prawa i Administracji oraz Wydział Zarządzania. Pełnił wiele funkcji, między innymi; Prezesa Akademickiego Związku Sportowego w Uniwersytecie Gdańskim, Przewodniczącego Rady Nadzorczej Zarządu Morskiego Portu w Gdańsku, Przewodniczącego Rady Nadzorczej Wolnego Obszaru Gospodarczego w Gdyni, Dyrektora Centrum Bankowości Korporacyjnej w KB SA w Warszawie, Wiceprezydenta Miasta Gdańska ds. polityki finansowej i inwestycji. Jest członkiem wielu naukowych i społecznych gremiów: Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego oddział

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

w Gdańsku, Rady Programowej Fundacji Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego, Rady Rozwoju Regionalnego przy Lechu Wałęsie, Instytutu Kaszubskiego i Zrzeszenia Pomorsko-Kaszubskiego, Rady Programowej Gdańskiej Fundacji Kształcenia Menadżerów, Zarządu Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, Rady Programowej Fundacji Absolwentów i Studentów Uniwersytetu Gdańskiego, Rady Programowej Ośrodka Współpracy Regionalnej Uniwersytetu Gdańskiego, Rady Programowej Gazety Uniwersyteckiej, a także członkiem założycielem Stowarzyszenia Ratowania Gdańskiej Urologii. Jest także współzałożycielem Stowarzyszenia „Pomorski Instytut Naukowy imienia Profesora Brunona Synaka”. Jest współorganizatorem pierwszego na Pomorzu Centrum Transferu Technologii (jako stowarzyszenie). Zainteresowania naukowe koncentruje między innymi na systemach bankowych w państwach UE, bankowości korporacyjnej w Polsce, zajmuje się także finansowaniem inwestycji proekologicznych przez banki i instytucjami pozabankowymi, zarządzaniem ryzykiem kredytowym (zwłaszcza współczesnymi metodami jego ograniczania), bankowością transakcyjną, jako usługą ograniczonego ryzyka, projektami Project Finance w bankach komercyjnych, bankowością elektroniczną w polskich bankach komercyjnych, finansowaniem budownictwa mieszkaniowego w Polsce, realizacją i finansowaniem inwestycji w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP) oraz bankowością hipoteczną. Jest autorem i współautorem wielu publikacji, m.in.: „Czas na pieniądź – Zarządzanie Finansami”, „Współczesne metody pomiaru ryzyka kredytowego – model creditmetrics”, „Rynek funduszy inwestycyjnych w Polsce – jego wpływ na wzrost gospodarczy”, „Problemy rozwoju rynku finansowego w aspekcie wzrostu gospodarczego”, „Kredyty hipoteczne w finansowaniu inwestycji mieszkaniowych w Polsce”, „Strategie inwestowania w nieruchomości”, „Finansowanie zrównoważonego rozwoju w Polsce po przystąpieniu do Unii Europejskiej”, „Private banking – standardy zachodnie a doświadczenia polskie”, „Rola analizy fundamentalnej w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych na rynku kapitałowym w Polsce”, „Ryzyko kredytowe w działalności banku komercyjnego” (monografia). Uczestniczy w wielu projektach, między innymi takich jak: wdrożenie nowoczesnych modeli zarządzania jakością w Uniwersytecie Gdańskim (PO KL), Budowa Instytutu Biotechnologii UG (PO I Ś), Budowa Wydziału Biologii i Wydziału Chemii UG (PO I Ś), Budowa Instytutu Informatyki Wydziału Matematyki, Fizyki i Informatyki UG, Budowa statku naukowo – badawczego do interdyscyplinarnych badań Morza Bałtyckiego, Budowa budynku Neofilologii UG i budynku administracji centralnej UG (RPO woj. Pomorskiego i budżet państwa). Jest członkiem Komitetu Sterującego d/s. Projektów Międzynarodowych UG, Komitetu Sterującego ds. Krajowych Projektów Naukowych UG, Komitetu Audytu Uniwersytetu Gdańskiego, Komitetu Sterującego Projektu „INTIS”, Rady Programowej ds. „Strategii Rozwoju Gdańska 2030 Plus”, Komisji ds. realizacji projektu „Bałtyckie Centrum Przetwarzania i Udostępniania Danych” (ZIT dla woj. Pomorskiego), Zespołu ds. wdrożenia strategii rozwoju Gdańskiego Obszaru Metropolitalnego, Zespołu ds. „Strategii Rozwoju Sopotu 2030” i wielu innych, a także kierownikiem projektu „EDU EKO HEL” (RPO woj. Pomorskiego). Został wyróżniony wieloma odznaczeniami: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Brązowym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką AZS, Srebrną Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej”. Jest laureatem wielu nagród, między innymi Rektora Uniwersytetu Gdańskiego za osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze, organizacyjne oraz wkład w rozwój Uniwersytetu. <https://ug.edu.pl/universytet/wladze/rektor>; Beata Możejko https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title =GWIZDA%C5%81A_JERZY_PIOTR

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Hausleber, Jerzy (ur. 1 sierpnia 1930 w Wilnie, zm. 13 marca 2014 w Meksyku) – polski lekkoatleta (chodźarz), mistrz Polski, później wieloletni trener kadry narodowej Meksyku w chodzie sportowym. Był zawodnikiem AZS Gdańsk, Floty Gdynia i Lechii Gdańsk. Na mistrzostwach Europy w 1958 w Sztokholmie zajął 12. miejsce w chodzie na 20 kilometrów. Był mistrzem Polski w chodzie na 10 kilometrów w 1954 i 1955, w chodzie na 30 kilometrów w 1955 i w chodzie na 50

kilometrów km w 1959, a także wicemistrzem na 20 kilometrów w 1958. W 1956 zdobył złoto halowych mistrzostw Polski. W 1955 na zawodach w Gdańsku ustanowił rekordy kraju na 5 dystansach (10 km, 20 km, 30 km, 1 godzina oraz 2 godziny). Rekordy życiowe: chód na 20 kilometrów – 1:34:46 (22 sierpnia 1959, Gdańsk). Po zakończeniu kariery zawodniczej pracował jako trener. W 1966 wyjechał do Meksyku, gdzie objął kadrę chodźarzy, którą kierował do 2004. Jest twórcą wielu sukcesów zawodników meksykańskich; trenował takich chodźarzy, jak: José Pedraza, Daniel Bautista, Ernesto Canto, Raúl González, Carlos Mercenario czy Bernardo Segura. Od 1984 posiadał również obywatelstwo Meksyku. https://pl.wikipedia.org/wiki/Jerzy_Hausleber; Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 340; W. Kirkor, Początki lekkoatletyki, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 75-77; <https://www.iaaf.org/news/news/jerzy-hausleber-the-architect-of-mexicos-race> Fot. <http://alinstantenoticias.com/2014/03/fallece-jerzy-hausleber-el-padre-de-la-caminata-mexicana/>

Hodiak, Henryk, ur. 05.06.1933 w St. Haon Le Vieux (Francja). Wykształcenie wyższe, Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego w Gdańsku. Grał we Francji (1947-1948), zawodnik rugby Stali Gdańsk (1956-1957), Polonii Gdańsk (1957-1958), AZS Gdańsk (1958-1959, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958), Lechii Gdańsk (1959-1960, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1960). W reprezentacji Polski seniorów rozegrał jeden oficjalny mecz międzypaństwowy, wystąpił na pozycji skrzydłowego młyna. Instruktor (1956). Pierwszy trener Lechii Gdańsk (1956-1957), OMR Gdańsk (1959-1960), Zryw TWP Gdańsk (1957-1958). Członek Rady Trenerów Prezydium Sekcji Rugby (26.01.1957- 09.09.1957). Był delegatem na założycielski Zjazd Polskiego Związku Rugby (09.09.1957). Członek Referatu Wyszakolenia Sportowego Zarządu PZR (09.09.1957-18.07.1959). Członek Zarządu Okręgowego Związku Rugby w Gdańsku, Rady trenerów i Komisji Techniczno-Sportowej (13.08.1956 -23.10.1957). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 36.

Jegorow, Anna. Urodzona W 1937 roku w Poznaniu, z domu Karłowska. Od 1949 roku związana z Wybrzeżem gdańskim. Lekkoatletka AZS Gdańsk Absolwentka Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Sopocie, gdzie w latach 1956-1961 studiowała na Wydziale Morskim. Po ukończeniu studiów podjęła pracę na kolei.

Początkowo w sferze jej poczynąń zawodowych były przewozy towarowe, szczególnie na styku kolej i porty, następnie przez 25 lat, aż do przejścia na emeryturę w 1992 roku, była rzecznikiem prasowym Północnej DOKP w Gdańsku. Wielokrotnie wyróżniana za ożywioną działalność na rzecz transportu kolejowego. Od 1961 roku żona Włodzimierza Jegorowa, również absolwenta WSE w Sopocie i sprintera AZS Gdańsk. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 120. A. Jegorow, Na bieżniach, skoczniach i rzutniach w latach 50. i początkach 60., w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 121-125.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Jegorow, Włodzimierz. Znany i liczący się zawodnik AZS Gdańsk, który w latach 1957-61 był najlepszym sprinterem na Wybrzeżu i jednym z najlepszych w Polsce. Jak obliczył swego czasu redaktor Lech Drapinski z „Dziennika Bałtyckiego”, Włodzimierz Jegorow był w 1960 roku drugim po Marianie Foiku sprinterem w kraju pod względem regularności osiąganych wyników w biegu na 100 m (10,6-10,8, rzadko gorzej). W 1960 roku ustanowił rekordy okręgu gdańskiego w biegu na 100 m (z czasem 10,6 sek.) i w biegu na 200 m (z czasem 21,6 sek.), które później pobił Zbigniew Anielak. Dwukrotnie zdobył tytuł Akademickiego Mistrza Polski - w 1955 roku na AMP w Gdańsku, w biegu na 200 m przez płotki i w 1960 roku na AMP we Wrocławiu w biegu na 100 m (przy czym osiągnięty wówczas przez niego czas 10,6 sek. Uzyskał - według tabeli wielobojowej - najwięcej punktów i uznany został za najbardziej wartościowy wynik wrocławskich AMP, co oznaczało zdobycie przez niego głównej nagrody w postaci zegarka szwajcarskiego, ufundowanego przez ówczesnego przewodniczącego GGKFiT, Włodzimierza Reczka). Jegorow reprezentował też niejednokrotnie Polskę w zawodach międzynarodowych. Startował między innymi w meczu Polska Północna-Westfalia, aż trzykrotnie w meczach Polska Północna-Litwa (zwyciężając w 1960 roku w Kownie w biegach na 100 i 200 m), w zawodach uniwersyteckich w Greifswaldzie (w ówczesnej NRD) oraz dwukrotnie w mających silną, międzynarodową obsadę memoriałowych zawodach im. Janusza Kusocińskiego w Warszawie. Był dwukrotnie finalistą mistrzostw Polski, a krótko przed olimpiadą w Rzymie tylko minimalna przegrana ze znakomitym trójskoczkiem Józefem Szmidttem w biegu na 100 m wyeliminowała go z uczestnictwa w tej olimpiadzie. W charakterze rezerwowego zawodnika sztafety 4 x 100 m. krótko po olimpiadzie, podczas jesiennej rundy rozgrywek ligowych, w Bydgoszczy udało się Włodkowi pokonać w biegu na 100 m (z czasem 10,7 sek.) uczestnika olimpijskiej sztafety 4 x 100 m Andrzeja Zielińskiego z Gwardii Warszawa, co było sporą sensacją. Za całokształt działalności w sporcie akademickim wyróżniono go Złotą Odznaką AZS. A. Jegorow, Na bieżniach, skocznia i rzutniach w latach 50. i początkach 60., w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 121-125; <https://zjazd70-lecia.ug.edu.pl/files/UserFiles/Zjazd70-Lecia%20Sportowcy.pdf>

Jettmar, Jacek. Urodzony w 1936 r. w Krakowie. Absolwent i pracownik naukowy Politechniki Gdańskiej, doktor nauk technicznych. Wieloletni działacz studencki, żeglarz AZS PG, inicjator powołania Akademickiego Klubu Morskiego AZS ZSP w 1964, członek RN ZSP, prezes Stowarzyszenia Absolwentów PG. Współorganizator Gdańskiej Izby Gospodarczej, jeden z inicjatorów utworzenia

w regionie gdańskim specjalnych stref ekonomicznych. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 133; APS 10, 1961, s. 22. Fot. <https://zeglarski.info/wp-content/uploads/2017/05/Jettmar-2016-05-22-LTF-6452.JPG>

Jędruch, Artur. Latem 1971 r. był po czwartym roku Instytutu Okrętowego Politechniki Gdańskiej (kierunek – Maszyny i Siłownie Okrętowe). Jako zapalony turysta pieszy bywał na wszystkich najważniejszych rajdach i zjazdach studenckich. W czasie wakacji 1971 roku jako jeden z 22. studentów uczestniczył w spływie kajakowym Kraków-Gdańsk zorganizowanym dla uświetnienia jubile-

uszu AZS. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 96

Jędrzejewski, Jerzy. Przybył do Gdańska w drugiej połowie 1953 roku. Przyjechał z Krakowa, gdzie studiował na AGH. Przeniósł się na Wybrzeże z chwilą, gdy na regatach w Kruszwicy poznał wioślarzy z Gdańska. Był mocno zaangażowany

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

w budowę przystani AZS. Dał się poznać jako świetny organizator, potrafił osiągnąć każdy cel, zwłaszcza przy trudnych spotkaniach z władzami miasta i klubu. Urodził się w Chełmży, wiosłowac nauczył się w AZS-ie Kraków u trenera Bujwida, a co bardzo ważne - nauczył się tam uczyć wiosłowania innych. Rozpoczynał studia na Politechnice Krakowskiej. Po roku przeniósł na AGH, a później do Gdańska, gdzie skończył Wydział Elektryczny na PG. Miał wrodzone zdolności ruchowe, spostrzegawczość, był cennym nabytkiem naszej sekcji w szkoleniu, a przede wszystkim w pracach organizacyjnych, związanych z przygotowaniem i budową przystani wioślarskiej. Był wychowawcą młodzieży, w tym mistrzów kraju i olimpijczyków R. Bielański, Romans z wioślarstwem, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 97.

Jodkowski, Tadeusz, ur. 20.06.1922 r. w Indura, zm. 16.08.2002 w Gdańsku. Wykształcenie wyższe, Politechnika Gdańska. Zawodnik rugby AZS Gdańsk (1956-1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958), Lechii Gdańsk (1961-1963, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1961, srebrny 1963, brązowy 1962). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 4 oficjalne mecze międzypaństwowe, występował na pozycji skrzydłowego ataku. instruktor klubu (09.12.1963). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 46: Fot: http://www.pzrugby.pl/page/9/ReprezentanciPolski_Seniorow,52

Józefowicz, Zdzisław (10 VI 1926 Wólka Mławska – 13 V 2002 Gdańsk), inżynier budownictwa, doktor habilitowany nauk humanistycznych. W latach 1948–1958 nauczyciel w szkole podstawowej i średniej, dyrektor Technikum Budowlanego w Gdańsku, w okresie 1958–1965 wicekurator Gdańskiego Okręgu Szkolnego i wicedyrektor Studium Nauczycielskiego w Gdańsku. Od 1970 roku pracownik Uniwersytetu Gdańskiego (UG), prodziekan Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii UG. Od 1979 pracownik Akademii Wychowania Fizycznego (Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu), kolejno dyrektor Instytutu Nauk Humanistycznych, dziekan, prorektor, 1987–1990 rektor, kierownik Katedry Nauk Humanistycznych. Za jego kadencji rektorskiej do użytku oddano m.in. kompleks w Ludolfinie, krytą bieżnię lekkoatletyczną z zapleczem socjalnym, ośrodek żeglarski w Górkach Zachodnich zyskał pełnomorski jacht s/y „Śniadecki”, zakończono budowę oczyszczalni ścieków na terenie ośrodka AWF w Raduniu. Działacz sportowy, 1959–1964 przewodniczący Zarządu Okręgowego Szkolnego Związku Sportowego w Gdańsku, 1968–1976 przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Polskiego Komitetu Olimpijskiego, 1980–1987 członek zarządu klubu AZS AWF Gdańsk. Adam Mauks https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=J%C3%93ZEFO_WICZ_ZDZIS%C5%81AW Fot. awf.gda.pl

Jumas, Jerzy, ur. 21.03.1953 w Gdańsku. Wykształcenie wyższe, Akademia Wychowania Fizycznego w Gdańsku. Zawodnik rugby Bałtyku Gdynia (1973-1980), Lechii Gdańsk (1980-1993, srebrne medale mistrzostw Polski seniorów; 1982, 1985, 1988. 1991, 1993, brązowe: 1981, 1981, 1988, zdobywca Pucharu Polski: 1984, 1985). Pierwszy trener Henryk Dzikiewicz. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 14 oficjalnych meczów międzypaństwowych, zdobył 4 punkty, występował na pozycji młynarza. Trener reprezentacji seniorów (2000-2004), łącznie 171 meczów. Instruktor rugby (16.12.1978). Trener II klasy (2001). Trener Lechii Gdańsk seniorów (1993-1995, złote medale

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

mistrzostw Polski: 1994, 1995, srebrny 1993, zdobywca Pucharu Polski 1994), juniorów i kadetów (1984-1992, brązowy medal mistrzostw Polski juniorów 1988), Dębicy Lincer Pruszcz Gdański (1992-2001, brązowy medal mistrzostw Polski seniorów 2000, zdobywca Pucharu Polski 2000), AZS AWFis Gdańsk (2001-2004). Trener Roku Polskiego Związku Rugby (1994, 2001, 2002). Odznaczony Honorową Srebrną Odznaką PZR (30.03.1985). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 46-7.

Jumas, Robert, ur. 05.04.1971 w Gdańsku. Wykształcenie zawodowe, zawodnik rugby Lechii Gdańsk (1985-1996, złote medale mistrzostw Polski seniorów: 1994, 1995, 1996, srebrne: 1991, 1993, zdobywca Pucharu Polski; 1994, 1996, brązowy medal mistrzostw Polski juniorów 1988), Lotnika Pruszcz Gdański (1992-2000, brązowy medal mistrzostw Polski seniorów 2000, zdobywca Pucharu Polski 2000), AZS AWFis Gdańsk (2000-2004). Pierwszy trener Jerzy Jumas. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 7 oficjalnych meczów międzypaństwowych, występował na pozycji filara. M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 47.

Jurgielewicz-Urniaż, Marzena. Koszykówką zajmuje się od 12 roku życia – była zawodniczką i jest trenerką. Studiowała i grała w Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku, gdzie uzyskała tytuł zawodowy magistra (1989) oraz tytuł naukowy doktora nauk o kulturze fizycznej (2007). W Studium (od 1989) prowadzi sekcję koszykówki kobiet. Jest aktywna zawodowo, naukowo i społecznie. W latach 1981-1985 była uczennicą Liceum Ogólnokształcącego nr 1 w Koszalinie, a od 12 roku życia zawodniczką sekcji koszykówki kobiet AZS Koszalin. Jako juniorka i seniorka grała w drużynie AZS i uczestniczyła w krajowych rozgrywkach ligowych. Z zespołem juniorek z sukcesami brała udział w Akademickich Mistrzostwach Polski. Podejmując studia w Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku była zawodniczką ligowego zespołu AZS Gdańsk. W 1989 r. zdobyła uprawnienia trenera II klasy piłki koszykowej, instruktora lekkiej atletyki, piłki ręcznej, gimnastyki sportowej, artystycznej. Podjęła Podyplomowe Studia z Pedagogiki Korekcyjno-Kompensacyjnej (1999), a następnie Studia Podyplomowe z fitness i tańca (2003). Jest pracownikiem Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. W listopadzie 2007 r. uzyskała tytuł doktora nauk o kulturze fizycznej na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Rozwój fizyczny i motoryczny a wyniki w nauce uczniów sportowców na tle rówieśników szkół gimnazjalnych w województwie warmińsko-mazurskim”, którą obroniła w Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku. W 1989 r. podjęła pracę w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Akademii Rolniczo-Technicznej (ART) w Olsztynie. Poza pracą dydaktyczną w UWM, od 1989 r. prowadzi sekcję sportową koszykówki kobiet AZS. Do najbardziej znaczących sukcesów sportowych należy trzykrotne zdobycie złotych medali na mistrzostwach akademii rolniczych i ekonomicznych w koszykówce kobiet (1993 - Poznań, 1997 - Bydgoszcz, 1999 - Rzeszów), dwukrotne brązowego medalu w akademickich mistrzostwach uniwersytetów (2013 - Wrocław, 2015 - Warszawa) oraz zdobycie srebrnego medalu w mistrzostwach uniwersytetów w streetbaskiecie (2002 - Łódź). Zarząd Główny AZS odznaczył Ją Złotą Odznaką AZS (1999). Od 1989 r. współpracuje z Akademickim Związkiem Sportowym przy organizacji lokalnych i uczelnianych imprez sportowych oraz Akademickich Mistrzostw Polski w grach zespołowych. W latach 2002-2006 prowadziła również w Olsztyńskiej Szkole Wyższej zespół koszykówki mężczyzn, który zdobywał pierwsze i drugie miejsca w akademickich mistrzostwach województwa warmińsko-mazurskiego. W 2005 r. w mistrzostwach szkół wyższych niepań-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

stwowym koszykarze tej uczelni zajęli szóste miejsce w kraju. W 2015 r. za zasługi dla rozwoju uniwersytetu oraz wieloletnią, zaangażowaną pracę naukowo-dydaktyczną i działalność na rzecz środowiska akademickiego otrzymała srebrny Laur Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. M. Siwicki, Pionierzy i ich następcy. Alfabet Studium, w: Między stadionem a brzegiem jeziora. 65 lat akademickiego sportu i wychowania fizycznego w Kortowie, red. M. Siwicki, G. Dubielski, Olsztyn 2016, s. 467-472.

Jurkiewicz, Edward. (ur. 22 I 1948 Pruszcz Gdański), koszykarz. Zawodnik AZS Gdańsk (1963–1967), Zawiszy Bydgoszcz (1967), Legii Warszawa (1968–1969), GKS Wybrzeże (1969–1979). W 203 meczach w reprezentacji Polski uzyskał 4114 punktów. Uczestnik igrzysk olimpijskich w Meksyku (1968), gdzie wraz z drużyną wywalczył VI miejsce. W 1971 król strzelców Mistrzostw Europy w Essen. Trzykrotnie zdobywał z GKS Wybrzeże mistrzostwo Polski, wielokrotny król strzelców ligi. W 1969 roku wybrany w plebiscycie „Dziennika Bałtyckiego” najlepszym sportowcem województwa gdańskiego. Mieszka we Francji. Marek Andrzejewski, https://www.geda.nopedia.pl/gdansk/?title=JURKIEWICZ_EDWARD

Kacprowski, Paweł, (sternik), ur. 17.02.1973 r., Giżycko, znak zodiaku - Wodnik, żonaty, student IV roku, specjalizacja trenerska, hobby-bojery, motoryzacja, muzyka, klub AZS - AWF Gdańsk, trener klubowy -dr Krzysztof Zawalski, trener kadry - Marek Chocian, sukcesy: srebro ME Seniorów Helsinki Finlandia 1998 r., V m. w ME Seniorów Portugalia 1999 i Wicemistrzostwo Australii Sydney 2000 r., XVII m. w MŚ Seniorów Guaymas - Meksyk 2000 r., trzykrotni Mistrzowie Polski w latach 1997-1999. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 19.

Kaczmarek, Marcin, (100 motylkowym i 4 x 100 zmiennym), ur. 25.06.1977 r., Pisz, znak zodiaku- Rak, kawaler, student I roku, klub AZS-AWF Gdańsk - trener klubowy i kadry Hanna Klimek-Włodarczak, hobby - komputery, samochody (szybkie), sukcesy: brąz w sztafecie 4 x 100m stylem zmiennym w ME Seniorów, Sevilla - Hiszpania 1997 r., Uczestnik MŚ Seniorów, Perth-Australia 1998 r. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 12.

Kamecki, Bogusław, ur. 02.10.1939 w Mińsku Mazowieckim. Wykształcenie wyższe techniczne, Politechnika. Gdańska. Zawodnik rugby AZS Gdańsk (1957-1959, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958), Lotnika Warszawa (1959-1961), Lechii Gdańsk (1962-1965, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1963, brązowy 1962), Ogniwa Sopot (1967-1968). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał jeden oficjalny mecz międzypaństwowy, wystąpił w III linii młyna. Asystent trenera Henryka Dzikiewicza w Ogniwie Sopot, Spójni Gdańsk, Bałtyku Gdynia. M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 49. Fot. <http://www.pzrugby.pl/page/10/ReprezentanciPolskiSeniorow,52>

Kamiński Krzysztof, ur. 11. 09. 1963 w Gdańsku. Judo, w. 175 cm, c.c. 77 kg. IO 1992 Barcelona; dwukrotny brązowy medalista ME 1988, 1991; trzykrotny mistrz Polski 1989-91. Klub AZS AWF Gdańsk. Wykształcenie wyższe wf., AWF Gdańsk. Żonaty, troje dzieci: dwóch synów i córka. Żo-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

na Ewa jest fizykoterapeutą. Mieszka w Gdańsku. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 109.

Kamiński Maciej, ur. 19.02.1932, w miejscowości Boruny. Wykształcenie wyższe, Politechnika Gdańska. Zawodnik rugby AZS Gdańsk (1957-1959, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958) Lechii Gdańsk (1959-1966) złote medale mistrzostw Polski seniorów: 1960, 1961, srebrny 1963, brązowy 1962), Ogniwa Sopot (1967-1968). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 2 oficjalne mecze międzypaństwowe, zdobył 4 punkty, występował na pozycji filara. Instruktor klubu (19.04.1969). Trener OMR Technikum Przemysłu Drzewnego Gdańsk (1960-1961). Mistrz Sportu (28.02.1966). M. Powała Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 49.

Kamrowska Nowak Maria lekkoatletka, 1992 Barcelona, dwukrotna mistrzyni Polski '89, '90, klub AZS AWF Gdańsk. Ur. 11.09.1966 w Starogardzie Gdańskim. Wzrost 174 cm, waga 67 kg. Wykształcenie średnie, zawodniczka. Mężatka, mieszka w Kopenhadze, w Danii. Członek kadry olimpijskiej Atlanta '96. Anna Pawlak, Miniatury czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994., Warszawa 1995, s. 34; Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 109.

Kirkor, Witold. Urodzony w 1927 r. w Krakowie. Absolwent Politechniki Gdańskiej, Wydziału Oceanotechniki i Okrętownictwa (1950 r.). Trener lekkiej atletyki AZS Wybrzeże. W latach 1956 - 1991 pracownik naukowo-badawczy w Instytucie Morskim w Gdańsku, zajmujący się racjonalizacją eksploatacji napędów okrętowych; przeprowadził pierwsze w Polsce badania zużycia silnika okrętowego metodą radioizotopową (1966 r.). W okresie 1970-1972 nauczyciel akademicki na Wydziale Mechanicznym Wyższej Szkoły Morskiej w Gdyni, a w latach 1972-1992 redaktor „Budownictwa Okrętowego”. Rzeczoznawca Międzyresortowej komisji ds. Oceny Gospodarowania Płynami Eksploatacyjnymi, inicjator i od 1994 r. redaktor naczelny kwartalnika „Polish Maritime Research”. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 74; <http://www.kronikasportu.pl/wydarzenia/odeszli-od-nas/>

Kisiel Teresa. Sekcja strzelecka gdańskiego AZS-u została zorganizowana w 1952 roku z inicjatywy płk. G. Grzeni-Pomanowskiego, kierownika Studium Wojskowego Politechniki Gdańskiej. Już w pierwszych latach swej działalności awansowała do grona czołowych sekcji w Polsce. W 1956 roku studentka PG, Teresa Kisiel, późniejsza rekordzistka świata, zdobywa pierwszy mistrzowski tytuł, bijąc rekord krajowy z kbks z trzech postaw. W następnym roku strzelcy AZS-u Gdańsk zdobyli bezapelacyjnie pierwsze miejsce w akademickich mistrzostwach Polski. Po rekordy Polski i AZS T. Kisielówna sięgała trzykrotnie. Reprezentowała barwy państwowe w Mistrzostwach Europy w Belgradzie, zajmując tam VII i X miejsce. W 1958 roku Kisielówna broni barw polskich w międzypaństwowym meczu z Jugosławią, gdzie zajmuje pierwsze miejsce w strzelaniu z kbks. Największy sukces odnosi w drużynie strzeleckiej AZS-u w lidze państwowej, w której zdobywa pierwsze miejsce i uzyskuje laur drużynowego mistrza Polski na rok 1958. W 1959 roku Teresa Kisiel w Mistrzostwach Polski zdobywa jeden złoty i dwa brązowe medale, a w rocznych zawodach o Puchar Grunwaldu z drużyną AZS-u zajmuje drugie miejsce.. J. Rybicki, Politechnika była pierwsza, w: Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 44; Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński,

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 342.

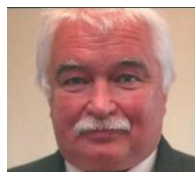
Klimek-Włodarczak, Hanna, (trener pływania), ur. 15.02.1957 r., Sopot, znak zodiaku - Wodnik, mężatka, mąż Włodzimierz (instruktor pływania w AZS - AWF Gdańsk), trener I klasy, absolwentka AWF Gdańsk, trenerka AZS - AWF Gdańsk od roku 1984, a od 1994 r. kadry olimpijskiej, hobby- jazda na rowerze, książki o tematyce historycznej, należy do Stowarzyszenia Dobrze Urodzonych w Sopocie.

W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 14.

Kopacz, Józef. Urodzony 30 grudnia w Lidzie. Trener siatkówki klasy mistrzowskiej. Współautor sukcesów siatkarzy pierwszoligowego AZS-u Olsztyn, z którymi jako drugi trener zdobywał brązowy medal mistrzostw Polski (1983 i 1985). Działacz Okręgowego Związku Piłki Siatkowej w Olsztynie. Znajomi mówią o nim przyjaźnie „Pięcia”, W Studium WFiS pracuje od 1982 r. Na warszawskiej AWF uzyskał uprawnienia trenera drugiej klasy siatkówki. Podczas studiów trenował w sekcji siatkówki AZS AWF, z którą w tym czasie zdobył trzy razy mistrzostwo, raz wicemistrzostwo Polski. Od 1964 r. jako siatkarz występował w zespołach I ligi GKS Wybrzeże oraz AZS Gdańsk. Trenując i grając pracował w SP Nr 14 w Gdańsku. W 1969 r. jego wychowankowie na igrzyskach młodzieży szkolnej zdobyli złoty medal. Jako trener osiągnął ogromne sukcesy z drużynami szkolnymi – juniorskimi Gdańska. W 1979 r. przeniósł się do Olsztyna i rozpoczął pracę z zespołami młodzieżowymi AZS Olsztyn. Zdobył z nimi mistrzostwa Polski w 1991 r. w Warszawie i w 1992 r. w Jastrzębiu Zdroju; ponadto brązowe medale mistrzostw w 2001 r. w Bydgoszczy i w 2004 r. w Szczecinie. Czwarte miejsca wywalczył w 1993 r. w Olsztynie, w 1994 r. w Gubinie oraz w 2002 r. w Pile. Jest autorem opracowania „Analiza stanu aktualnego i perspektywa rozwoju sekcji piłki siatkowej mężczyzn AZS Olsztyn”, którą wykonał na prośbę trenera Leszka Dorosza. M. Siwicki, Pionierzy i ich następcy. Alfabet Studium, w: Między stadionem a brzegiem jeziora. 65 lat akademickiego sportu i wychowania fizycznego w Kortowie, red. M. Siwicki, G. Dubielski, Olsztyn 2016, s. 472-3. Fot. archiwum domowe Leszek Szymczak <https://sport.trojmiasto.pl/Na-40-lecie-awansu-do-ekstraklasy-Miedzypokoleniowe-Spotkanie-Siatkarzy-Stocznio-wca-29-grudnia-Klub-Sportowy-Stocznio-wiec-n107300.html##tri>

Korol, Adam (dwójka podwójna), ur. 20.08.1974 r., Gdańsk, znak zodiaku-Lew, żonaty, student V roku, klub AZS - AWF Gdańsk, trener klubowy - Witold Sroga, trener kadry - Aleksander Wojciechowski, hobby-motoryzacja, muzyka, sukcesy: brąz w dwójce podwójnej MŚ Seniorów, Kolonia Niemcy 1998 r., złoto w dwójce podwójnej Akademickich MŚ, Zagrzeb - Chorwacja 1998 r., uczestnik IO Atlanta 1996 r. – XII m. w dwójce podwójnej. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 18. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 125; P. Janikowski, Adam Korol - wielosłarż (prawie) spełniony, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 224-229.

Kowalczyk, Maciej Mieczysław. Urodzony W 1953 r. W Gdańsku. Student Wydziału Filologii Polskiej Uniwersytetu Gdańskiego w latach 1973 - 1978. W tym czasie działacz klubu AZS w uczelni; w latach 1975 – 1978 pełnił funkcje wiceprezesa ds. sportowych. W pracy zawodowej cały czas związany ze sportem. Zatrudniony na stanowisku zastępcy dyrektora ds. sportu w Departamencie Edukacji i Sportu Urzędu Mar-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

szałkowskiego Województwa Pomorskiego. Członek Sądu Koleżeńskiego Polskiego Związku Piłki Nożnej. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 182; R. Wryk, Sport akademicki w relacjach i wspomnieniach. Wybór i opracowanie, Poznań 2009, s. 626.

Kowalczyk, Stanisław, ur. 24.04.1943 w Hucie. Wykształcenie wyższe, Politechnika Białostocka. Zawodnik rugby OMR Technikum Budowy Okrętów Gdańsk (1959, mistrzostwo Polski trampkarzy), AZS Gdańsk (1960), Lechii Gdańsk (1961-1963, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1961, brązowy 1962, srebrny medal mistrzostw Polski juniorów 1961). Pierwszy trener Henryk Hodiak. Prezes Podlasia Sokołów Podlaski (1982-1989). Współzałożyciel (ze. Zbigniewem Kowalczykiem) sekcji rugby Podlasia Sokołów Podlaski (1982-1985), trener kadetów i juniorów (1982-1985). Prezes Siedlecko Lubelskiego Okręgowego Związku Rugby (1984-1999). Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej w Sokołowie Podlaskim (1987/1990). Członek Komisji Rewizyjnej Polskiego Związku Rugby (20.05.1995-29.09.1999). Odznaczony Medalem za Zasługi dla Województwa Siedleckiego (1983), Brązowa Odznaka Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej (1983, 1989), Medalem 40-lecia PRL (1984), Złotym Krzyżem Zasługi (10.10.1986), Honorową Złotą Odznaką PZR(1988), Honorową Odznaką za Zasługi w Sporcie Szkolnym (1991) M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 56.

Kowalski, Daniel, ur. 19.07.1979 r. w Toruniu. Wykształcenie wyższe, Akademia Marynarki Wojennej. Żołnierz zawodowy. Zawodnik rugby Arki Gdynia (2000-2003, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 2002, brązowy 2001), AZS AWFis Gdańsk (2004-2006), Flota Gdynia (2007). Pierwszy trener Jakub Szymański. Reprezentant Polski rugby „7”. Trener grup młodzieżowych AZS

AWFiS Gdańsk (2005-2006), współzałożyciel i trener seniorów Floty Gdynia (2006-2007). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby. Suplement 2004-2006, Lublin 2007, s. 16. Fot. Autor zdjęcia: Jacek Szustakowski <http://polska-zbrojna.pl/home/articleshow/26114?t=Z-pokladu-okretu-na-boisko-rugby#>

Krawczyk, Marek (100 i 200 klasycznym, 4 x 100 zmiennym), ur. 23.03.1976 r., Gdańsk, znak zodiaku - Baran, kawaler, student II roku, hobby-oglądanie dobrych przedstawień teatralnych i kabaretowych, lubi jeździć (szybko) samochodem, klub AZS-AWF Gdańsk - trener klubowy i kadry Hanna Klimek-Włodarczak, sukcesy: brąz w sztafecie ME Seniorów, Sevilla-Hispania 1997r., II m. w Pucharze Świata w 1997 r., uczestnik Igrzysk Olimpijskich Atlanta 1996 r. - VI m. na 200 klasycz-

nym, VII m. w sztafecie 4 x 100 zmiennym. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 12; Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 133.

Krupa (Malinowska), Krystyna. Mierzyła 176 cm wzrostu. Przez 15 lat była zawodniczką AZS Gdańsk (1955-1970). W reprezentacji Polski w latach 1962-68 wystąpiła 131 razy. Uczestniczyła w igrzyskach olimpijskich w 1964 w Tokio oraz cztery lata później w Meksyku, za każdym razem zdobywając brązowy medal. Z reprezentacją zdobyła także brązowy medal mistrzostw świata (1962 w Moskwie) i dwa srebrne medale mistrzostw Europy (w 1963 w Konstancji i 1967 w Izmirze).

<https://zjazd70-lecia.ug.edu.pl/files/UserFiles/Zjazd70-Lecia%20Sportowcy.pdf>; Paweł Janikowski, Krystyna Malinowska-Krupowa szlachetna jak sport, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, 2008, s. 126-133; Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, L-Ż, Warszawa 1984, s. 49; APS 28-29 (5-6) 1964, s. 36; Anna Pawlak, Miniatury

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994., Warszawa 1995, s. 42; Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 135-6; Lis J., Polscy me daliści olimpijcy, Białystok 1985, s.185.

Krupa, Stefan. Urodzony W 1934 r. w Warszawie. Ukończył Liceum Budowy Okrętów „Conradinum” w Gdańsku w 1952 roku, a następnie uzyskał dyplom magistra inżyniera budowy okrętów na Politechnice Gdańskiej (1959 r.) Od 1959 do 2002 roku pracował w biurach konstrukcyjnych przemysłu okrętowego. Przez wiele lat społecznie pełnił w AZS-ie funkcje kierownika sekcji: najpierw pływackiej, a następnie siatkówki mężczyzn i kobiet. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 82.

Kryczalo Alicja, szermierka (florelistka); ur. 20 maja 1981 w Gdańsku. Zawodniczka klubów: AZS AWF Gdańsk 1992-2000; Sietom AZS AWFis Gdańsk 2000-2005. Między innymi wicemistrzyni świata drużynowo 1999. Absolwentka University of Notre Dame w South Bend (Indiana, USA). Uniwersytecka mistrzyni Stanów Zjednoczonych 2002, 2003 i 2004 oraz w drużynie 2003i 2005. Miejsce zamieszkania: USA. Z. A. Judycki, Polscy sportowcy w świecie, Warszawa 2014, s. 130

Krzaczkowski, Lech. Urodzony w 1946 r. w Gdańsku. Absolwent Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Sopocie (1969 r.). Nauczyciel akademicki w WSE, Uniwersytecie Gdańskim i Wyższej Szkole Rachunkowości w Gdańsku. Działacz KU AZS WSE Sopot w randze kierownika sekcji piłki ręcznej mężczyzn, a następnie Wiceprezes KU ds. organizacyjnych; Wiceprezes Zarządu Środowiskowego AZS w Gdańsku. W latach 1976-1981, będąc wiceprezesem klubu ds. organizacyjnych, przyczynił się do rozwoju sportu akademickiego w ówczesnym WSWE-ie. W latach 1978-1980 członek ZG AZS. Działacz AZS do dnia dzisiejszego. Ostatnio jako członek środowiskowej komisji rewizyjnej. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 154.

Kudlacz, Karolina ps. „Karol”, piłkarka ręczna (rozgrywająca); ur. 12 stycznia 1985 w Wąbrzeźnie. Zawodniczka klubów: AZS AWFis Gdańsk 2002-2006; Handball-Club Leipzig.V. 2006-. Sukcesy klubowe: mistrzostwa Polski 2003, 2004, 2005; Puchar Polski 2005; mistrzostwa Niemiec 2009, 2010, 2011; Puchar Niemiec 2007, 2008; Puchar EHF 2009. Miejsce zamieszkania: Niemcy. Z. A. Judycki, Polscy sportowcy w świecie, Warszawa 2014, s. 134.

Kulenty, Zbigniew – urodzony 1 lipca 1929 roku w Warszawie. W dzieciństwie często zmieniał miejsce zamieszkania, czego przyczyną była praca ojca (obsługiwał dźwigi kolejowe). Wojna zastała rodzinę w Bydgoszczy, skąd uciekli, aby większość wojennych lat przeżyć w Tarnowie i Chełmie. W Tarnowie doczekali wkroczenia Armii Czerwonej. Po wojnie Zbigniew z rodziną wrócił do Bydgoszczy, a następnie przeniósł się do Gdańska na studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Gdańskiej. W sport zaangażował się po przybyciu do Gdańska, początkowo trenując koszykówkę, a następnie rugby w takich klubach, jak AZS Gdańsk i Lechia Gdańsk. Organizował struktury rugby na Pomorzu, miał wpływ na założenie sekcji rugby w Ogniwie Sopot, Spójni Gdańsk, Bałtyku Gdynia. Działacz Solidarności, jako członek Komisji Ekspertów Branży Budow-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

nictwa. W czasie stanu wojennego ukrywał się w Łodzi. Brał czynny udział w tworzenie Komitetu Obywatelskiego w Sopocie w 1989 r. Z. Kulenty wspominał: „Pamiętam, że przeczytałem artykuł: przyjeżdża taki Francuz, który zaczyna w Polsce odtwarzać rugby. Odtwarzać, bo przed wojną już było. No i mówię – pójde zobaczyć, szczególnie, że to było tam na AZS-ie, na farmacji. A myśmy mieszkali niedaleko, na Chrobrego. Poszedłem zobaczyć i tak się związałem z nimi. Zobaczyłem, że to jest jakaś gra, taka ciekawa, której władza nie lubi. A ja nie bardzo władzę lubilem, no i myśmy tak w ramach buntu robili to rugby. Myśmy dwa razy wchodzili w Ogniwo. (...) W związku z tym, że był jeden klub: Lechia Gdańsk, drugi był AZS, ale się rozwiązał, to ja, jako działacz myślałem, że nie mamy pieniędzy, żeby młodzież jeździła po Polsce, tylko trzeba tu przynajmniej trzy kluby zrobić, żeby miały zaplecze i żeby tu sobie robiły imprezy. I powstał ten pomysł robienia tutaj okręgu o kilku drużynach. No i wyszła sprawa, że Ogniwo. Myśmy tu przyszli z delegacją, żeby założyć sekcję. Na początku nas wyśmiali. Później zaczęliśmy koło tego chodzić i powstała sekcja. Ale, nie wiem, jak to jest, że sekcja Ogniwa została zlikwidowana i po raz drugi żeśmy ją aktywowali. (...)” <http://sopocianie.muzeumsopotu.pl /relacja/zbigniew-kulenty-relacja>

Kuźmicki, Paweł, (załogant), ur. 25.08.1973 r., Mikołajki, znak zodiaku-Panna, kawaler, student IV roku- specjalizacja trenerska AWF Gdańsk, hobby - motoryzacja, muzyka, klub AZS - AWF Gdańsk, trener klubowy - dr Krzysztof Zawalski, trener kadry Marek Chocian, sukcesy: srebro ME Seniorów , Helsinki-Finlandia 1998 r., V m. w ME Seniorów Portugalia 1999 r., wicemistrzostwo Australii, Sydney - Australia 2000 r., XVII m. w MŚ Seniorów, Cancun - Meksyk 2000 r., trzykrotni Mistrzowie Polski w latach 1997-1999. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 20.

Kwiatkowski, Rafał, ur. 31.03.1981 w Miłomłynie. Wykształcenie średnie. Zawodnik rugby AZS AWFis Gdańsk (2001-2005), Lechii Gdańsk (2005-2007, zdobywca Pucharu Polski 2005, 2006). Pierwszy trener Jerzy Jumas. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 3 oficjalne mecze międzypaństwowe, grał na pozycji środkowego ataku. M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby. Suplement 2004-2006, Lublin 2007, s. 17. Fot. <https://sport.trojmiasto.pl/Arka-Rugby-Rafal-Kwiatkowski-o578.html>

Lerczak, Barbara, wielkie indywidualność w historii polskiej lekkiej. Do poznańskiego AZS wstąpiła w 1952 r., a jej pierwszym trenerem był Jan Michalski. W roku następnym mając niespełna 17 lat została mistrzynią Polski seniorów w biegu na 100 i 200 m. W 1954 r. na mistrzostwach Europy w Bernie zajęła czwarte miejsce w biegu na 200 m oraz 5 w sztafecie 4 x 100 m. W tym też roku na akademickich mistrzostwach świata w Budapeszcie zdobyła brązowy medal w sztafecie 4 x 100 m.

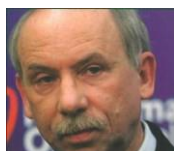
W 1955 r., po zdaniu matury, rozpoczęła studia w Gdańsku, gdzie reprezentowała miejscowy AZS. Barbara Lerczak po rocznym epizodzie na Wybrzeżu przeniosła się do Krakowa i w tamtejszym AZS startowała do 1964 r. Była trzykrotną olimpijką (1956, 1960, 1964). W 1960 r. na olimpiadzie w Rzymie zdobyła brązowy medal w sztafecie 4 x 100 m. Ponadto była ona mistrzynią Europy w biegu na 200 m w 1958 r. i sztafecie 4 x 100 m w 1962 r. Dwukrotnie startowała na uniwersjadach (1959, 1961) zdobywając 1 złoty i 2 srebrne medale. W 2009 r. na ścianie kamienicy w Poznaniu przy ulicy Wierzbicice 41, gdzie mieszkała, odsłonięta została pamiątkowa tablica poświę-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

cona tej wybitnej sportsmence. R. Wryk, 90 lat Akademickiego Związku Sportowego w Poznaniu, Poznań 2009, s. 42; Lis J., Polscy medaliści olimpijscy, Białystok 1985, s. 324; Drążdżewski, S., W. Szkiela, Olimpijczycy XXX lecia, Warszawa 1975, s. 185-186; Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, L-Ż, Warszawa 1984, s. 430. http://czeslawmichalski.pl/?page_id=188

Lewandowski Przemysław, ur. 21. 10. 1975 w Poznaniu. Wioślarz (czwórki podwójne), w. 190 cm, c.c. 92 kg. IO 1996 Atlanta, 9 m.; dwukrotny mistrz Polski. Klub AZS-AWF Gdańsk. Wykształcenie średnie, student ekonomii w Stuttgartardzie. Kawaler. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 152.

Lewandowski, Janusz. Urodzony w 1951 r. w Lublinie. Absolwent Uniwersytetu Gdańskiego (1974 r.), doktor ekonomii (1984 r.), Minister Przekształceń Własnościowych (1990-1993). Lekkoatleta AZS Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Sopocie. Poseł na Sejm RP (1991-1993 i 1997-2004). Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej Sejmu RP (2001-2004). Obserwator w Parlamencie Europejskim (2003-2004). Deputowany PE od 2005 r. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 178.

Lewandowski, Władysław - inżynier, działał w AZS-sie Gdańsk w okresie od 1930 - 1936 r. Początkowo pełnił funkcję kierownika sekcji tenisowej i ping - ponga, a następnie Wiceprezesa i Prezesa AZS. W okresie jego działalności AZS Gdańsk posiadał największe osiągnięcia nie tylko sportowe, ale również organizacyjne. Z jego inicjatywy nadano członkostwo honorowe AZS Kusocińskiemu i Walasiewiczównie. W 1961 r. Zarząd Główny AZS przyznał mu Złotą Odznakę AZS. APS 10, 1961, s. 21.

Lincer, Piotr, ur. 31.01.1956 r. w Gdańsku. Wykształcenie średnie. Wiceprezes Lotnika Pruszcza Gdański (1990-1992), prezes (1992-1997), prezes Dębicy Lincer Pruszcza Gdański (1997-2000), członek Zarządu AZS AWFis Gdańsk (2001-2004). Prezes sekcji rugby (2000-2004). Członek Zarządu Polskiego Związku Rugby (29.05.1999-2004). Odznaczony Honorową Złotą Odznaką PZR (28.06.2003). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 66.

Litwinowicz, Maria - ur. 19 lipca 1963 r. w Gdańsku. Judoczka AZS AWF Gdańsk. W latach 1989 - 1991 zawodniczka Błękitnych Kielce - m.in. drużynowy mistrz Polski. W indywidualnych Mistrzostwach Polski zdobyła 11 medali /9 w kategorii 72 kg i 2 w kategorii open/. Wielokrotna reprezentantka kraju. M. Michniak, A. Pawłowski, Świętokrzyski leksykon sportowy, Kielce 2002, s. 124.

Łasicki, Maciej Piotr (ur. 12 X 1965 Gdańsk), wioślarz, medalista olimpijski. W 1986 roku absolwent gdańskiego Technikum Samochodowego. W latach 1981-1983 zawodnik Stoczniońca Gdańsk, 1983-1998 AZS AWF Gdańsk. Podczas igrzysk olimpijskich w Barcelonie w roku 1992 w czwórce ze sternikiem (był szlachowym – kapitanem) wywalczył brązowy medal. Partnerami w osadzie byli: Wojciech Jankowski (zawodnik Budowlanych Płock, w 1997 absolwent gdańskiej Akademii Wychowania Fizycznego), Jacek Streich (Zawisza Bydgoszcz), Tomasz Tomiak i sternik Michał Cieślak (Budowlani Płock). Wicemistrz świata w roku 1993 w Roudnice-Racice (Czechy) w czwórce bez sternika (m.in. w osadzie z T. Tomiakiem), brązowy medalista mistrzostwa świata w 1991 w Wiedniu w czwórce ze sternikiem (m.in. z T. Tomiakiem) i Tampere w 1995 w czwórce bez sternika. Zdobywca Pucharu

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Świata w Lucernie w roku 1992 (czwórka ze sternikiem) i w Paryżu w 1993 (czwórka bez sternika). W latach 1985–1995 dwunastokrotny mistrz Polski w czwórkach ze sternikiem, czwórkach bez sternika, dwójkach i dwójkach podwójnych. Podczas przygotowań do igrzysk olimpijskich w Atlancie w 1996 roku doznał kontuzji (złamanie ręki), zakończył karierę. Trener, przedsiębiorca, mieszka w Gdańsku. Redakcja „Encyklopedii Gdańska”, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=%C5%81ASIKI_MACIEJ_PIOTR; Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 156.

Łuczak Igor, ur. 27. 08. 1972 w Łodzi. Pływak (200 m, 400 m zmien), w. 182 cm, c.c. 75 kg. IO 1992 Barcelona; trzykrotny mistrz Polski 1992. Klub AZS AWF Gdańsk. Wykształcenie średnie, student AWF Gdańsk. Hobby: morze. Mieszka w Łodzi. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 157.

Magdalena Miller (ur.18 czerwca 1994 r.) – polska judoczka. Od 2008 roku zawodniczka KS AZS AWF i S Gdańsk. Dwukrotna medalistka zawodów Pucharu Europy (Bratysława 2015 - srebro, Tampere 2015 - brąz). Dwukrotna brązowa medalistka mistrzostw Polski seniorek w kategorii do 57 kg (2013, 2014). Ponadto m.in. młodzieżowa mistrzyni Polski 2015 i mistrzyni Polski kadetek 2010. <http://judo-team.pl/sylwetki/magdalena-miller-2>

Magdziarczyk, Roman, (chód na 50 km), ur. 5.07.1977 r., Wałbrzych, znak zodiaku-Rak, kawaler, student II roku, hobby - zgłębianie tajemnic komputera, uwielbia jazdę na rowerze i rolkach, lubi pływać i wspinać się po skałkach, klub AZS- AWF Gdańsk, trener klubowy i kadry- Krzysztof Kisiel, sukcesy: I m. w MP Seniorów na 50 km, Gdynia -Oksywie 1998 r., II m. w Młodzieżowych MP na 20 km, Gdańsk 1998 r., I m. w zawodach z cyklu Puchar Świata, Podebrady - Czechy 2000 r. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 11.

Malanowski, Feliks (1906-1976). W latach 1923-1929 był zawodnikiem AZS Warszawa. W tym czasie wielokrotnie reprezentował barwy kraju w biegach średnich i krótkich. Był rekordzistą Polski w biegu na 800 m oraz członkiem polskiej reprezentacji w sztafecie 4 × 400 m na igrzyskach olimpijskich w Amsterdamie w 1928 r. W latach międzywojennych studiował prawo na Uniwersytecie Warszawskim, a następnie pracował jako dziennikarz w Gdańsku, Bydgoszczy i Grudziądzu. W AZS Gdańsk współorganizował sekcję lekkoatletyki. Tuż po klęsce wrześniowej włączył się w pracę konspiracyjną, z powodu której w latach 1941-1945 był więźniem w obozach koncentracyjnych Oświęcimia i Mauthausen. Po przybyciu do Wrocławia szybko zajął się działalnością sportową. Był wieloletnim prezesem Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki we Wrocławiu (1950-1954, 1957-1958, 1965-1973) i członkiem zarządu PZLA. Zajmował się również piłką nożną i boksem, jednak prawdziwą jego pasją była lekkoatletyka. Inspirował wiele akcji sportowych i wychowawczych na terenie Dolnego Śląska (w 1947 r. po wojennych peregrinacjach, przybył do Wrocławia). Jako działacz i sędzia sportowy położył duże zasługi w rozwoju lekkiej atletyki wśród młodzieży. Był również gorącym propagatorem idei olimpijskich, które upowszechniał podczas licznych spotkań z młodzieżą, organizowanych w ramach jego działalności w Klubie Olimpijczyka. Z. Schwarzer, Dolnośląscy Olimpijczycy 1948-1998, Wrocław 2000, s. 12-13; Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, L-Ż, Warszawa 1984, s. 123.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Malec, Ryszard (52 l.). Ur. w 1954 r. Wieloletni działacz sportowy na Wybrzeżu, dyrektor klubu AZS AWFIS w Gdańsku. Zmarł 1 stycznia. <http://www.kronikasportu.pl/wydarzenia/odeszli-od-nas/>

Marchlewski, Franciszek. ur. grudzień 1920 w Kwidzynie, zm. 25 września 2004 w Gdyni. Pływak i trener. Student Wyższej Szkoły Handlu Morskiego w latach 1946-49, przyczynił się do powołania Sekcji Pływackiej AZS, związanej z pływalnią Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni. Wielokrotny Mistrz Polski w pływaniu, w latach 1947 (jako pierwszy zawodnik z Pomorza), 1948, 1949 i 1950, po czym wieloletni trener kadry narodowej w pływaniu. Przez lata był związany z Flotą Gdynia, gdzie wychował wielu zawodników, m.in. Andrzeja Salamona. Zmarł po długiej i ciężkiej chorobie w 2004 r. <https://zjazd70-lecia.ug.edu.pl/files/UserFiles/Zjazd70-Lecia%20Sportowcy.pdf>

Marko-Książek Jadwiga (ur. 6 kwietnia 1939 r. w Zelwie w pow. wołkowyskim (Białoruś) siatkarka, dwukrotna brązowa medalistka olimpijska. Była zawodniczką Gedanii, a następnie AZS-AWF Warszawa. Z tym zespołem trzy razy zdobywała tytuł mistrzyni Polski (1964-1966). W reprezentacji Polski wystąpiła 144 razy (w okresie 1959-1969). Znalazła się w składzie reprezentacji Polski siatkarek na Igrzyska XVIII Olimpiady w Tokio w 1964 roku (pod nazwiskiem Marko jako zawodniczka AZS). Była też olimpijką cztery lata później w Meksyku, za każdym razem zdobywając brązowy medal. Na stronie internetowej PKOl znaleźć można m.in. taką notkę: Niecodzienny wyczyn odnotowano w meczu Polek z USA (w czasie IO w Tokio). W drugim secie tego pojedynku Jadwiga Marko zdobyła kolejno dziesięć punktów bezpośrednio z zagrywki (tzw. dziesięć asów serwisowych)! Była w świetnej formie i otrzymała od trenera kadry Stanisława Po-bórki (...) bardzo wysokie noty. Brała udział w mistrzostwach świata w 1962, skąd także przywiozła brązowy medal. Zdobyła także srebro w mistrzostwach Europy w 1963. W siatkówkę zaczęła grać jeszcze w liceum w Pruszczu Gdańskim, szybko trafiła do Gedanii Gdańsk (przy wzroście 178 cm), a po wyjeździe na studia do stolicy do AZS AWF. Po zakończeniu kariery sportowej została pracownikiem naukowym Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Gdańsku. Panorama AWFIS Gdańsk, 59, 2012, s. 27.

Markowski, Zbigniew. Urodzony w 1952 r. w Sopocie. Absolwent Uniwersytetu Gdańskiego, kierunku Ekonomia Handlu Zagranicznego. Długoletni pracownik naukowy UG, adiunkt w instytucie Ekonomii Politycznych, Wieloletni kierownik Zakładu Socjoekonomii. W latach 1980-81 doradca ekonomiczny Wojewody Gdańskiego w 1993 r. pełnomocnik ministrów prywatyzacji i Współpracy z zagranicą ds. prywatyzacji jednostek handlu zagranicznego. W latach 1993-1994 radca handlowy w Sztokholmie. Założyciel i zarządzający firmami doradztwa ekonomicznego i finansowego. W latach 2001 - 2004 wiceprezes zarządu Prokom Investments SA. Obecnie prezes O.M. Finance Sp. z o.o. Współautor wielu projektów obywatelskich. Aktualnie również Wiceprezes Fundacji Theatrum Gedanense. W latach 1971-1973 prezes klubu AZS UG. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 164.

Martewicz Leszek; szermierz (florelista); ur. 4 stycznia 1955 w Gdańsku. Absolwent Accademia Nazionale di Scherma w Neapolu. Zawodnik klubów: AZS Gdańsk 1967-1974; AZS AWF Warszawa 1975-1980. Drużynowy mistrz świata 1978 i wielokrotny

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

drużynowy mistrz Polski. Trener: AZS AWF Warszawa 1980-1988; reprezentacji Hiszpanii 1989-1992; Circolo Della Scherma G.Pettorelli Piacenza; Włochy 1994-2002; Petrarca Padova, Włochy 2003-2009; Circolo Della Spada Bassano, Włochy 2010; Centro Scherma Rovigo; Włochy 2011-; Bentegodi Verona; Włochy 2011-. Miejsce zamieszkania: Włochy. Z. A. Judycki, Polscy sportowcy w świetle, Warszawa 2014, s. 162; Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, L-Ż, Warszawa 1984, s. 126-7.

Matheus Antoni, wywodził się ze środowiska gdańskiego, członek studenckiej korporacji „Gedania”, który w 1935 roku wraz z Witoldem Frąckowiakiem wygrał konkurs na najlepszą załogę samolotową i odebrał cenną dla Aeroklubu Gdańskiego nagrodę - nowy samolot RWD-8. W 1936 roku Matheus wygrał międzynarodowe zawody lotnicze na trasie Berlin–Hamburg. Był też pierwszym w historii lotnictwa sportowego pilotem, który dokonał przelotu nad Bałtykiem, ze Szwecji do Polski. Ur. 13 grudnia 1905 w Poznaniu - 8 sierpnia 1992 w Gdańsku; absolwent Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu 1924, student matematyki UP 1924/25, student Wydziału Budowy Maszyn PG 1925-35, kierownik Aeroklubu Gdańskiego, w czasie wojny wywieziony na przymusowe roboty do Niemiec, po wojnie kierownik Aeroklubu Gdańskiego i jak sekretarz generalny Aeroklubu PRL, kierownik zakładu usług agrolotniczych w Gdańsku 1972-75, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz dyplomem Pawła Tissandiera przyznany przez Federation Aeronatique Internationale za wkład w rozwój lotnictwa w Polsce M. Kochanowski, Krótka historia Aeroklubu Gdańskiego, „Pismo Politechniki Gdańskiej” 1995, nr 5, s. 32–34; P. Tomaszewski, Polskie korporacje akademickie w latach 1918–1939 Struktury, myśl polityczna, działalność, Toruń 2011, s. 343; J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 26; <http://www.archiw.umkorporacyjne.pl/index.php/muzeum-korporacyjne/gdansk/k-gedania/> Foto: tamże.

Miecznikowski Jerzy Stefan, ur. 24 VI 1910 r. w Olesinku na Litwie. Studiował na Wydziale Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej. W 1938 r. ukończył Wyższą Szkołę Handlową w Poznaniu. Członek AZS Gdańsk i AZS Poznań. Prezes AZS Gdańsk w latach 1933 - 1934. Członek komisji rewizyjnej Centrali AZS w 1933 r. Kierownik sekcji narciarskiej w klubie sportowym „Gedania” Gdańsk. Uprawiał lekkoatletykę i narciarstwo. Instruktor Polskiego Związku Narciarskiego. Żeglarz AZM Gdańsk. W czasie II wojny światowej przebywał na Wileńszczyźnie i Nowogródczyźnie, gdzie prowadził działalność konspiracyjną. Od 1 VII 1942 r. był członkiem Wydzielonej Organizacji Dywersyjnej AK „Wachlarz”, gdzie pracował w Oddziale IV B (transport). Używał pseudonimu „Jerzy Jaworski”. Zginął 15. VII. 1942 r. pod Słonimem w czasie transportu materiałów wybuchowych. R. Wryk, Straty osobowe Akademickiego Związku Sportowego w latach II wojny światowej 1939-1945, Poznań 1991, s. 68; R. Wryk, Sport akademicki w relacjach i wspomnieniach. Wybór i opracowanie, Poznań 2009, s. 629.

Moska, Waldemar. (ur. 29 czerwca 1962 w Wejherowie) – specjalista w zakresie organizacji kultury fizycznej, historyk sportu, nauczyciel akademicki, od 2010 rektor Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu im. Jędrzeja Śniadeckiego w Gdańsku. Prezes KS AZS AWF i S Gdańsk na kadencję 2016-2020. W 1985 ukończył studia na AWF w Gdańsku. Doktoryzował się w 1995 na uczelni macierzystej w oparciu o pracę pt. *Propozycje optymalnych rozwiązań organizacyjnych w polskim sporcie w oparciu o retrospekcje historyczne i współczesny model zagraniczny* Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w 2007 na podstawie rozprawy: *Metodyczne i organizacyjne aspekty rozwoju sportu w latach 1945–2005*. Po uzyskaniu magisterium podjął pracę w macierzystej uczelni. W 2008 objął kierownictwo Zakładu Historii i Organizacji Kultury Fizycznej.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

W tym samym roku został dziekanem Wydziału Turystyki i Rekreacji. W latach 2008-2010 był dziekanem Wydziału Turystyki i Rekreacji. 10 września 2010 został wybrany na rektora AWFIS w Gdańsku. W 2012 i 2016 uzyskał reelekcję na zajmowane stanowisko. Uzyskał uprawnienia trenera II klasy w piłce siatkowej i tenisie stołowym. W latach 90. prowadził występującą w ekstraklasie sekcję tenisa stołowego klubu AZS-AWFIS Gdańsk. Ponadto był wiceprezesem Pomorskiego Związku Tenisa Stołowego. W latach 2005–2007 pracował ze sportowcami niepełnosprawnymi w stowarzyszeniu „Szansa-Start” w Gdańsku. <http://www.awf.gda.pl/index.php?id=24&items=11960>; Adam Mauks, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=MOSKA_WALDEMAR Fot. <http://www.awf.gda.pl/index.php?id=24&items=11960>

Mroczkiewicz, Magdalena. ur. 28 sierpnia 1979 roku w Gdańsku – florecistka, srebrna medalistka olimpijska z Sydney 2000 w turnieju drużynowym. Broniła barw AZS AWFIS Gdańsk. Na szczyty floretowej kariery wstąpiła w 1998 roku, zdobywając z drużyną złoto na młodzieżowych Mistrzostwach Europy i brąz na Mistrzostwach Świata seniorek. W tym samym roku zdobyła także złoto w drużynowych MŚ młodzieżowców, a rok później (1999), podczas młodzieżowych MŚ rozegranych w węgierskim Keszthely, wywalczyła dwukrotnie złoto: indywidualnie i drużynowo. To był początek „etatowych” występów pani Magdy w drużynie narodowej. W jej składzie wywalczała wielokrotnie medale z różnych kruszców na planszach Mistrzostw Europy, świata, kraju oraz w zawodach Pucharu Świata. Była na igrzyskach w Sydney, stanowiła mocny punkt drużyny florecistek. Z zespołem wywalczyła m.in. złoty medal MŚ 2003 i 2007 roku. Srebro IO. Indywidualnie mistrzyni Polski w latach 2000-2001. Miała też sesje zdjęciowe w magazynie CKM. Na początku 2009 ogłosiła zakończenie kariery sportowej. P. Janikowski, Potomkowie pana Wołodyjowskiego, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 234; W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 15. https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=MROCKIEWICZ_MA_GDALENA_URSULA

Mroczyński, Zbigniew. (ur. 5 VIII 1931 Nowe Miasto Lubawskie), trener, naukowiec. W 1951 roku ukończył liceum ogólnokształcące w Morągu, w 1954 absolwent Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. Pracował jako nauczyciel wychowania fizycznego w szkołach podstawowych, m.in. w Gdańsku i Bydgoszczy, podinspektor i inspektor szkolny (1954–1964). W latach 1960–1972 trener kadry narodowej Polski w lekkiej atletyce (biegi sprinterskie, skok w dal, trójskok). Od 1969 roku pracownik gdańskiej Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego, następnie Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu, od 1995 profesor tytularny. W okresie 1987–1990 prorektor do spraw nauki, a w 1990–1996 rektor AWF. Podczas jego kadencji udało się oddać do użytku baseny: wioślarski i kajakowy, zaczął działać -jako pierwsza placówka w kraju - Ośrodek Promocji Zdrowia i Sprawności Dziecka, nawiązano współpracę ze Stowarzyszeniem Naukowców Polskich w Wilnie oraz miejscowym uniwersytetem. Wykładał także na Uniwersytecie Christiana Albrechta w Kolonii (Niemcy) oraz Wyższej Szkole Pedagogicznej w Magdeburgu (Niemcy), obecnie pracownik Wyższej Szkoły Turystyki i Hotelarstwa. W latach 1985–2002 prezes AZS AWF Gdańsk, autor m.in. *Sport i motywacja osiągnąć w akademickiej edukacji wychowania fizycznego* (1993). Adam Mauks https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=MROCKIYC5%83SKI_ZBIGNIEW Fot. Tamże. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 208.

LUDZIE AZS-u

Mrozowski Robert, szermierz (florelista); ur. 15 maja 1958 w Sopocie. Zawodnik klubu Ogniwo Sopot 1980-1987. Trener, min.: Sietom AZS AWFis Gdańsk 2001-2007; TKH Hannover, Niemcy 2002-. Miejsce zamieszkania: Niemcy. Z. A. Judycki, Polscy sportowcy w świecie, Warszawa 2014, s. 176.

Mruczkowski Tomasz, ur. 2. 06. 1966 w Gdańsku. Wioślarz (dwójki ze stern), w. 202 cm, c.c. 95 kg. IO, 1992 Barcelona, 7 m.; srebrny medalista MŚ 1991. Klub AZS AWF Gdańsk. Wykształcenie średnie, student AWF Gdańsk. Żonaty. Mieszka w Gdańsku. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 176. Fot. <http://www.mat-fencing.com/index.php?y=2013&m=5>

Myszka, Piotr, absolwent AWFis w Gdańsku, zawodnik gdańskiego klubu AZS-AWFis, startujący w żeglarskiej olimpijskiej klasie RS:X., wielokrotny medalista mistrzostw świata i Europy, brązowy medalista mistrzostw Europy 2012 oraz trzeci zawodnik rankingu światowego ISAF – Międzynarodowej Federacji Żeglarskiej. Na rok przed IO w Londynie najlepszy zawodnik na świecie w olimpijskiej klasie RS:X. Przegrał kwalifikacje krajowe na Igrzyska Olimpijskie z Przemysławem Miarczyńskim. Zrezygnował z lukratywnej propozycji trenerskiej Kanadyjskiego Związku Żeglarskiego na szkolenie juniorów oraz zmiany obywatelstwa i reprezentowanie innego kraju na Igrzyskach Olimpijskich w Londynie. Rozpoczął współpracę ze swoim konkurentem w charakterze sparingpartnera, pozostając na warunkach stypendialnych zawodnika kadry narodowej. Do samych Igrzysk Olimpijskich trenowali wspólnie, doskonalili trym sprzętu, technikę, taktykę i strategię. W przeddzień rozpoczęcia Igrzysk Olimpijskich Piotr Myszka został oddelegowany do Polski. Przemysław Miarczyński po zdobyciu brązowego medalu w uznaniu poświęcenia i wyjątkowo sportowej postawy Piotra stwierdził, że „część tego medalu należy do Piotra”. Za swoją postawę Piotr Myszka został Laureatem 46. Konkursu Fair Play za rok 2012 i otrzymał listy gratulacyjne za promocję wartości fair play. http://www.olimpijski.pl/Media/files/Laureaci_polskich_FP_ver_092017.pdf; Radosław Paternoga, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=MYSZKA_PIOTR

Normant, Kazimierz. Urodzony w 1942 r. w Koniecpolu. Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Gdańskiej (1981 r.). 45 lat pracował w budownictwie i administracji publicznej. Wiele lat na kierowniczych stanowiskach. W okresie zatrudnienia w firmach budowlanych prowadził szereg wielkich przedsięwzięć, min. Rozbudowę Stoczni Gdańskiej, Gdańskiej Stoczni Remontowej „Unimoru”. Był też kierownikiem budowy portu lotniczego „Szeremietiewo II” pod Moskwą. Swoją wiedzę i doświadczenie przekazywał słuchaczom średnich szkół budowlanych w Gdańsku, kursów organizowanych przez stowarzyszenia zawodowe inżynierów budowlanych i NOT. Prowadził też zajęcia i wykłady na Wydziale Architektury oraz Wydziale Inżynierii i Środowiska Politechniki Gdańskiej. Jest laureatem min. nagrody I stopnia ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa (1998 r.) za udział w zaprojektowaniu osiedla „Złota Karczma” w Gdańsku. Akademickie J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 54.

Olszewski Piotr, „Kaczor”, ur. 25. 04. 1973 w Warszawie. Wioślarz (czwórki bez sternika), w. 200 cm, c.c. 100 kg. IO 1996 Atlanta, 12 m.; sześciokrotny mistrz Polski, klub AZS

LUDZIE AZS-u

AWF Gdańsk. Wykształcenie średnie, technik mechanik, student AWF Gdańsk. Kawaler. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 189. Fot. <https://olimpijczykplock.pl/Olimpijczycy2>

Pac-Pomarnacki, Mikołaj, ur. 19.08.1934, Rybin. Szermierz. Syn Wacława i Hanny hr. Mielżyńskiej. Absolwent WSR w Poznaniu (1959, mgr inż. technologii drewna). Zawodnik (172 cm, 70 kg, szpadzista, florecista) Gwardii Poznań (1953-56), AZS Poznań (1956-60), AZS Gdańsk (1960-62), Piasta Gliwice (1962-1969). Medalista MP w konk. ind. szpada (1964 - 2 m., 1965 - 2 m.), floret (1956 - 2 m.), szpada (1966 - 3 m.) oraz konk. druż.: floret (1956 - 2 m.), szpada (1968, 1969 - 2., r 1963 - 3 m.). Zasłużony Mistrz Sportu. W trakcie trwania kariery sportowej, trener GKS K-ce. Trener kadry narodowej PZS florecistek (1965-69) i szpadzistów (1970-75). Długoletni szkoleniowiec we Włoszech. Działacz OZS w Katowicach i PZS. Sędzia sportowy w tej dyscyplinie. Z zamiłowania wybitny filatelista. Olimpijczyk 1964, Tokio. J. Szczygielski, Olimpijczycy województwa śląskiego (1924-2010), Racibórz 2010, s. 241; Foto: http://piast.gliwice.pl/szermierka/historia/postacie/mikolaj_pomarnacki.htm

Pagiński, Tadeusz. (ur. 12 VI 1947 Gdańsk), sportowiec, florecista. W latach 1963–1967 zawodnik AZS Gdańsk. W roku 1974 absolwent gdańskiej Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego (Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu). Po zakończeniu kariery początkowo instruktor, następnie trener AZS Gdańsk, 1989–2008 trener polskiej kadry seniorek i kadry olimpijskiej we florecie kobiet. Trener m.in. drużyny, która zdobyła srebrny medal na igrzyskach olimpijskich w Sydney (2000), dwukrotnie wygrała Mistrzostwa Świata (Hawana 2003 i Petersburg 2007) oraz dwukrotnie Mistrzostwa Europy (Moskwa 2002, Bourges 2003). W roku 2000 Polski Związek Szermierczy nadał mu (po raz pierwszy w Polsce od roku 1939) tytuł fehmistrza. W 2005 roku wybrany przez Komisję Sportu Kobiet Polskiego Komitetu Olimpijskiego na Najlepszego Trenera Pracującego z Kobietami, a w roku 2008 ogłoszony Trenerem Roku 2007. Pięciokrotnie uznany za najlepszego trenera województwa gdańskiego, pomorskiego i miasta Gdańska. Redakcja „Encyklopedii Gdańska”, Redakcja „Encyklopedii Gdańska” https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=PAGI%C5%83SKI_TADEUSZ Fot. <http://gsf.com.pl/category/trenerzy/>

Paluszkiewicz Henryk: członek AZS Gdańsk, rekordzista Polski w strzelectwie sportowym, wielokrotny reprezentant Polski. Członek zespołu drużynowego mistrza Polski w 1958 r. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 347. Fot. <https://eti.pg.edu.pl/absolwent-henryk-paluszkiewicz>

Pawlas Tadeusz: profesor AM w Gdańsku. Długoletni wybitny aktywista AZS Kraków w latach 1918-1939. Jeden z twórców sekcji tenisowej. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 347. Fot. <https://gumed.edu.pl/37799.html>

Petka, Stanisław, ur. w 1950 r. w Olpuchu. W AZS od 1970 r., lekkoatleta, także podczas studiów w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego w Gdańsku. Członek Komisji Sportu Uczelnianego, organizator imprez. Absolwent tej uczelni (1974), trener II klasy LA. Od 1975 r. asystent w Zakładzie Lekkiej Atletyki, trener i kierownik

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

sekcji LA w Klubie Sportowym AZS WSWF w Gdańsku (1974-1977). Od 1977 r. pracownik biura Zarządu Głównego AZS, najpierw inspektor w Dziale Sportu, a od 1980 r. jego kierownik, a po 1982 r. - specjalista. W 1998 r. ponownie został kierownikiem Działu Sportu, którym kierował do 2018 r., sekretarz Rady Sportu ZG AZS. Wielokrotnie członek biura polskiej misji uniwersjadowej. Współtworzył i koordynował projekty realizowane przez ZG AZS w zakresie sportu kwalifikowanego, tj.: sekcje autorskie AZS, program ACSS, przygotowanie i udział polskiej reprezentacji w AMŚ i Uniwersjadach. Członek Honorowy AZS od 2018 r. APS 5, 2018 (351), s. 4-5.

Pęczak-Graczyk, Alicja Iwona, (ur. 13 I 1970 Bydgoszcz), pływaczka (styl klasyczny, zmienny, dowolny). W 1988 roku absolwentka III Liceum Ogólnokształcącego w Bydgoszczy, w 1993 Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku. W latach 1976–1988 zawodniczka Astorii Bydgoszcz, 1988–1993 AZS AWF Gdańsk, w 1993 zdyskwalifikowana na 2 lata po kontroli anty-

dopingowej (sprawy do dziś nie wyjaśniono), ogłosiła zakończenie kariery sportowej. W 1994 roku trenowała w Zielonej Górze, w prywatnym klubie pływackim Solar Poznań, w Astorii Bydgoszcz, w okresie 1995–1999 ponownie zawodniczka AZS AWF Gdańsk. Dwukrotna olimpijka: w Barcelonie w roku 1992 wystąpiła m.in. w finale na 200 m stylem klasycznym (VIII miejsce – 2:30.78), w Atlancie w 1996 na tym samym dystansie była 13. (2:30.99). Piętnastokrotna medalistka mistrzostw świata i mistrzostw Europy. Na 50-metrowym basenie cztery razy stała na podium mistrzostw Europy: dwukrotnie zdobywała brązowy medal w Wiedniu w 1995 (200 m stylem klasycznym – 2:30.59, 200 m zmiennym – 2:17.42); następnie na 200 m klasycznym była druga w Seville w 1997 (2:28.04) i trzecia w Stambule w 1999 (2:28.93). Na krótkiej, 25-metrowej pływalni wywalczyła 3 medale mistrzostw świata (srebrny i 2 brązowe) – w Rio de Janeiro w 1995 (trzecia na 200 m klasycznym – 2:26.65) i Goeteborgu w 1997 (druga na 100 m klasycznym – 1:08.33, trzecia na 200 m klasycznym – 2:25.62) oraz 8 medali mistrzostw Europy (4 złote, 1 srebrny i 3 brązowe) – w Espoo 1992 (trzecie lokaty na 50 m klasycznym – 31.73 i na 100 m zmiennym – 1:02.76), Rostoku w 1996 (pierwsza na 200 m klasycznym – 2:26.11, druga na 200 m zmiennym – 2:13.07 i trzecia na 100 m klasycznym – 1:08.33) oraz Sheffield w 1998 (3 złote krążki na: 100 m klasycznym – 1:07.71 – ex aequo z Belgijką Brigitte Becue, 200 m klasycznym – 2:25.18 i 200 m zmiennym – 2:12.05). Wicemistrzyni Uniwersjady w Sheffield w 1991 na 200 m zmiennym (2:18.84). Wielokrotna mistrzyni Polski we wszystkich stylach (poza grzbietowym); zdobyła indywidualnie 42 mistrzowskie tytuły na basenie krótkim i 28 na długim (w barwach AZS AWF Gdańsk odpowiednio 31 i 16). Na pływalni 25-metrowej 32 razy poprawiała rekordy kraju (100 m dowolnym – 2, 200 m dowolnym – 1, 50 m klasycznym – 6, 100 m klasycznym – 3, 200 m klasycznym – 10, 100 m zmiennym – 3, 200 m zmiennym – 5, 400 m zmiennym – 2); na 50-metrowej czyniła to siedemnastokrotnie (100 m dowolnym – 2, 200 m dowolnym – 2, 100 m klasycznym – 2, 200 m klasycznym – 6, 200 m zmiennym – 5). W roku 1998 zajęła VIII miejsce w plebiscycie „Przeglądu Sportowego” na 10 najlepszych sportowców roku w Polsce. Trzykrotna zwyciężczyni plebiscytu „Dziennika Bałtyckiego” na 10 najlepszych sportowców województwa gdańskiego (1991, 1997, 1998). Kariere zakończyła w roku 2001. Nauczycielka wychowania fizycznego, trenerka. Włodzimierz Szymański, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=P%C4%98CZAK-GRACZYK_ALICJA_IWONA; P. Janikowski, Motywujące cele Alicji Pęczak, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 219-223; Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 200; Anna Pawlak, Miniatury czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994., Warszawa 1995, s. 58.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Pieńkawa, Zdzisław. (16 II 1930 Otwock – 11 II 2000 Gdynia), kapitan jachtowy żeglugi wielkiej, sędzia żeglarski klasy II, konstruktor statków, instruktor żeglarstwa. W Gdańsku od 1946 roku, w 1954 absolwent Wydziału Budownictwa Okrętowego Politechniki Gdańskiej. Od 1948 roku należał do Morskiej Chorągwi Harcerskiej i Akademickiego Związku Morskiego. Od 1952 kierownik Organizacyjny Zarządu Okręgowego Akademickiego Związku Sportowego (AZS). W 1954 zdobył tytuł Akademickiego Mistrza Polski w żeglarstwie lodowym. Po studiach pracował w Stoczni Gdańskiej, w zespole budującym jachty typu J-140 („Śmiały”, „Dar Opola”, „Otago”). W 1957 roku uzyskał stopień jachtowego kapitana żeglugi wielkiej. Od 1960 roku członek Jacht Klubu Stoczni Gdańskiej, w latach 1960–1968 był kapitanem sportowym i przewodniczącym komisji egzaminacyjnej. /.../ W latach 1976–1981 przebywał w Stanach Zjednoczonych, z ramienia Komitetu Morskiego przy Konsulacie Generalnym PRL w Nowym Jorku zajmował się zapewnieniem udziału polskich jachtów w imprezach żeglarskich /.../ W roku 1973 jako kapitan wystartował wraz z załogą na jachcie „Otago” w pierwszych regatach wokół Ziemi: Whitbread Round the World Race, zajmując trzynaste miejsce. Za to osiągnięcie został uhonorowany Srebrnym Sekstansem Rejsu Roku 1974. Po zakończeniu rejsu przyjęty do Bractwa Kaphornowców, w którym od 1993 aż do śmierci był tzw. grotmasztem. W latach 80. XX wieku jako kapitan do wynajęcia pływał na jachtach motorowodnych „El Bravo II” i „El Bravo III” po Morzu Śródziemnym i Morzu Karaibskim, wokół zachodnich wybrzeży Ameryki Południowej. W początkach lat 90. pływał z młodzieżą na „Pogorii” na rejsach szkoleniowych. W latach 1994–1998 był wiceprzewodniczącym w The Sail Training Association of Poland. Był też członkiem jury nagrody Rejs Roku. Autor książki *Żeglarski maraton* (1976), opisującej udział w regatach dookoła świata Whitbread Round the World Race, artykułów popularyzujących żeglarstwo w „Dzienniku Bałtyckim”, „Głosie Wybrzeża”, „Morzu”, „Żaglach” i „Przeglądzie Morskim”. Wyróżniony honorową odznaką „Zasłużony Działacz Żeglarstwa Polskiego” (1958) oraz Medalem za Szczególne Zasługi dla Żeglarstwa Polskiego (1998). Od 2008 roku jego imię nosi ulica w Gdyni-Wilczynie. 14 V 2016 roku odsłonięto poświęconą mu tablicę w Alei Żeglarstwa w Gdyni. Pochowany na cmentarzu Srebrzysko. A. Kucharska, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=PIE%C5%83KAWA_ZDZIS%C5%81AW <http://bractwo-kaphornowcow.pl/wladze-bractwa/zdzislaw-pienkawa/>

Podkościelny Mariusz. Ur. 29. 04.1968 w Gdańsku. Pływak (200 m. dow, 400 m. dow, 1500 m. dow, 4 x 200 m. dow), w. 193 cm, c.-c. 76 kg. IO 1988 Seul, 5vm.; IO 1992 Barcelona, 15. 10. 13 m.; brązowy medalista ME 1989; mistrz Polski 1986. Klub AZS AWF Gdańsk. Wykształcenie średnie, student. Pawlak A., *Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998*, Kraków 2000, s. 206. Foto: <https://arizonawildcats.com/sports/2013/12/9/209335566.aspx>

Podstawek Jerzy, szermierz (szablista, florecista); ur. 28 maja 1934 w Częstochowie. Zawodnik klubów: Baildon Katowice 1955-1959; AZS AWF Warszawa 1959-1963. Trener AZS AWF Warszawa 1962-1963; AZS Gdańsk 1963-1974; FC Klagenfurt, Austria 1974-1975; SV Spital, Austria 1974-1975; reprezentacji Austrii 1974-1975; Ogniwo Sport 1975-1978; Centrum Pięcioboju Nowoczesnego w RFN 1978-1979; reprezentacji Polski we florecie kobiet 1985-1988; SNS Gdańsk 1988-1995. Miejsce zamieszkania: Polska. Z. A. Judycki, *Polscy sportowcy w świecie*, Warszawa 2014, s. 204.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Poszowski Jerzy (1941-2018), góral urodzony w 1941 roku w Rajczy. Ten twardy góralski charakter dawało sobie Wielokrotnie znać W trakcie Jego życia i działalności w Akademickim Związku Sportowym. Już podczas nauki w Conradinum wyróżniał się jako kapitan drużyny piłki nożnej, a kiedy grał w drużynie juniorów Lechii Gdańsk, to na boisku budził respekt, podobnie później w reprezentacji Politechniki Gdańskiej w piłce nożnej był najlepszym zawodnikiem. Moja przyjaźń z Jurkiem, a właściwie z „Posiem”, bo tak się do niego zwracaliśmy, liczy sobie 55 lat. Zaprosiłem go do mojego zarządu Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Gdańskiej w 1963 roku i od razu stał się bardzo aktywnym działaczem. Rozumieliśmy się bez słów i rozpierała nas chęć do działania. To był okres rozkwitu samorządności studenckiej na niwie społecznej, kulturalnej, turystycznej, sportowej. Organizowaliśmy wówczas ogromną liczbę imprez sportowych: między wydziałami, domami studenckimi, pomiędzy uczelniami, mistrzostwa Polski politechnik, spartakiady - to spowodowało, że Jurek, świetny organizator, potrzebował dodatkowych terminów zdawania egzaminów. Jako prezes klubu, nic mu nie mówiąc, uzgodniłem to z dziekanem prof. Więckiewiczem. „Posio” się o tym dowiedział i do egzaminów przystąpił, ale po kilkunastu latach! Góralski uparciuch. Dopiero w 1981 roku ukończył studia na Wydziale Mechaniczno-Technologicznym Politechniki Gdańskiej. Działaliśmy razem nie tylko w sporcie. W okresie wakacyjnym w latach 1966 i 1967 dorabialiśmy prowadząc razem z całą ekipą Międzynarodowy Hotel Studencki - największą bazę noclegową na Wybrzeżu. Zdolności organizacyjne Jerzego zostały docenione i w 1967 roku został pracownikiem Zarządu Środowiskowego AZS Gdańsk. Uczył młodych działaczy z różnych uczelni, jak organizować życie sportowe oraz jak organizować i rozliczać imprezy, min. współorganizował w 1971 roku Akademickie Mistrzostwa i Świata w judo z okazji jubileuszu 50-lecia AZS Gdańsk. Od 1979 roku aż do przejścia na emeryturę w 2006 roku pełnił funkcję sekretarza Zarządu Środowiskowego AZS Gdańsk. Był po góralsku twardy, ale uczciwie rozliczał trenerów z wyników sportowych i z finansów. Wiadomo było, kto tu rządzi. Jurek miał jeszcze jedną pasję była to Giełda Papierów Wartościowych. Dobrze rozumiał reguły rynku kapitałowego, jego analityczny umysł uprawiał z sukcesami, a dla mnie stanowiło to okazję do konsultacji i dyskusji z nim na ten temat. W trakcie uroczystości w pałacu prezydenckim w roku 2008 z okazji 100 -lecia Akademickiego Związku Sportowego w Polsce został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a prezydent Aleksander Kwaśniewski w swoim wystąpieniu podkreślił, jaką wielką rolę w rozwoju sportu akademickiego odegrał Jerzy Poszowski i jak dobrze im się współpracowało w ramach Zarządu Środowiskowego AZS w Gdańsku. Aleksander Kwaśniewski był wtedy wiceprezesem. Jurek miał wielu przyjaciół i kolegów, którzy świetnie czuli się w jego towarzystwie wspólnie biesiadując przy i różnych okazjach, a tych było sporo. Obozy organizacyjno-sportowe zimą w górach, latem w Wilkasach, coroczne spotkania kolegów ze studiów i inne okazje towarzyskie, ale szczególną rolę w jego życiu odgrywali Hania Kreft oraz Elżbieta i Ryszard Bielańscy - to u nich odnajdywał rodzinną atmosferę spędzając wiele świąt, jeżeli nie wyjeżdżał do rodzinnego Dzierżoniowa. Jerzy był oszczędny w wypowiedziach, ale zdecydowanie bronił swoich decyzji. Jednocześnie potrafił zadbać o stworzenie odpowiedniej koleżeńskej atmosfery w domu klubowym we Wrzeszczu i nie tylko tam. Do dziś koledzy z innych środowisk AZS w Polsce wspominają jego patent kulinarny - specjalnie przygotowywaną słoninę. która uzupełniona przywożonymi na zjazdy AZS śledziami stanowiła znakomitą przystawkę do nocnych rozmów nie tylko o AZS-ie. Był jednym z tych bardzo zasłużonych sekretarzy środowisk, o długim stażu, którzy mieli ogromny wpływ na działalność sportową wśród młodzieży akademickiej. Wieloletnia działalność i zasługi poniesione dla rozwoju sportu akademickiego zostały docenione

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

i w 2009 roku Zjazd AZS nadał mu godność członka honorowego najważniejsze wyróżnienie, jakie może przyznać nasza organizacja. Janusz Rybicki, Jerzy Poszowski (1941-2018), APS 349, 2018, s. 23. Foto: <http://www.azs.krakow.pl/smutna-wiadomosc-z-gdanska/>

Prokopek-Janáček, Grażyna (ur. 29 IV 1977 r. w Zalewie, pow. Iława) – polska lekkoatletka specjalizująca się w biegu na 400 metrów, dwukrotna brązowa medalistka mistrzostw Europy w sztafecie 4 x 400 metrów. Karierę sportową rozpoczęła w MLKS Ostróda pod kierunkiem Ryszarda Nowickiego jako jedna z najbardziej utalentowanych i urodziwych lekkoatletek. Po sukcesach juniorskich prze-

niosła się do Skry Warszawa, a następnie do Trójmiasta, gdzie podjęła studia na AWF i S w Gdańsku. Tam kontynuowała karierę. Później wróciła do stolicy, gdzie do końca kariery sportowej była zawodniczką AZS AWF Warszawa. Była czołową specjalistką w biegu na 400 metrów, wielokrotną reprezentantką Polski w zawodach międzypaństwowych i imprezach najwyższej rangi (mistrzostwa Europy i świata). Na Igrzyskach Olimpijskich w Atenach w 2004 r. wystąpiła w półfinale biegu na 400 metrów i zajęła 5 miejsce w finale sztafety 4 x 400 m. Wyszła za mąż za znanego czeskiego tyczkarza Stepana Janáčka i zamieszkała w Pradze encyklopedia.warmia.mazury.pl/index.php/Grażyna_Prokopek-Janáček

Prusakowska Gajda Hanna, ur. 31. 08. 1962 w Gdańsku. Szermierka (florety), w. 177 cm, c.c. 68 kg. IO 1988 Seul, 10 m.; medalistka w klubowym PE Turyn 1989; mistrzyni Polski 1991. Klub AZS-AWF Gdańsk. Kariera sportowa 1975-92. Wykształcenie wyższe wf., AWF Gdańsk, trenerka, handlowiec. Mężatka, mąż Witold żeglarz, mistrz Polski '91 (w klasie 620 turystycznych jachtów kabinowych). Hobby: żeglarstwo, narty, tenis i podróże. Mieszka w Piasecznie. Pawlak A., *Olimpijczycy polscy w latach*

1924-1998, Kraków 2000, s. 209; Anna Pawlak, *Miniatury czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994.*, Warszawa 1995, s. 61; Redakcja „Encyklopedii Gdańskiej”, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=PRUSAKOWSKA-GAJDA_HANNA_EL%C5%BBBIETA F. <http://zkp.Neostrada.pl/galeria.html>

Przybylski, Wojciech. (ur. 7 VIII 1939 Tczew), piłkarz, trener, działacz sportowy i polityczny. W latach 1954–1956 należał do antykomunistycznej organizacji działającej w Toruniu – Związek Czarnych Skautów. W 1959 roku ukończył Liceum Ogólnokształcące w Wąbrzeźnie, w 1961 Studium Nauczycielskie w Radomiu, w 1964 Akademię Wychowania Fizycznego w Warszawie, w 1967 Uniwersytet Warszawski. Doktor nauk o kulturze fizycznej i nauk humanistycznych, autor m.in. *Kontrola treningu piłkarzy* (2008). W okresie 1953–1968 był piłkarzem Pomorzana Toruń, Unii Wąbrzeźno, AZS Warszawa i Broni Radom. Jako trener piłki nożnej prowadził m.in.: 1971–1975 Stoczniowiec Gdańsk, 1975–1978 Bałtyk Gdynia, 1979–1980 Lechii Gdańsk. Pracownik gdańskiej Akademii Wychowania Fizycznego, 1999–2002 dziekan i kierownik Zakładu Piłki Nożnej, 2002–2008 (przez dwie kadencje) rektor. Za jego kadencji powstały dwa nowe kierunki studiów: fizjoterapia i sport (rok akademicki 2007–2008). Jeden z inicjatorów rozbudowy ośrodka żeglarskiego w Górkach Zachodnich i oficjalnego powstania Narodowego Centrum Żeglarstwa (2006). Działacz Polskiego Związku Piłki Nożnej (PZPN): od 1998 roku członek komisji zagranicznej i Rady Trenerów, 2000–2004 członek zarządu, od 2004 roku rzecznik etyki PZPN. W latach 2000–2008 prezes AZS AWF Gdańsk. Przewodniczący Rady Sportu przy prezydencie Gdańska, przedstawiciel Gdańskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej w Komitecie Organizacyjnym Euro 2012. Od roku 2008 wice-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

prezes Zarządu Wojewódzkiego Polskiego Stronnictwa Ludowego w Gdańsku. Adam Mauks, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=PRZYBYLSKI_WOJCIECH; J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 20-08, s. 214

Radwan-Wiński, Andrzej, ur. 28.11.1938 w Krakowie, zm. 29.10.1982 w Gdyni. Wykształcenie wyższe, Politechnika Gdańska. Zawodnik rugby AZS Gdański (1956-1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958), Lechii Gdańsk (1962-1962, brązowy medal mistrzostw Polski seniorów 1963), Ogniwa Sopot (1967-1968). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał jeden oficjalny mecz międzypaństwowy, wystąpił w II linii młyna. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (19.05.1978). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s.91-2.

Rodzewicz Jarosław, „Rodzynek”, ur. 11.05. 1973 w Gdyni. Szermierz (florety), w. 190 cm, c.c. 88 kg. IO 1995 Atlanta, srebrny medalista IO (druż.); brązowy medalista MŚ 1995; czterokrotny (druż.) mistrz Polski; odzn. Złotym Krzyżem Zasługi. Klub AZS AWF Gdańsk. Kariera sportowa od 1985. Wykształcenie średnie, student AWF Gdańsk.

Kawaler. Hobby: muzyka, samochody. Mieszka w Sopocie. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 215. Fot. <https://deadorkicking.com/jarosaaw-rodzewicz-dead-or-alive/>

Rogatka Eugeniusz, ur. 30.12. 1931 w Inowrocławiu. Wykształcenie wyższe, Politechnika Gdańska. Założyciel, trener i zawodnik rugby AZS Gdańsk (1957-1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958). Pierwszy trener Karol Hajduga. Założyciel i pierwszy trener (razem z Karolem Hajdugą) Stali Gdańsk (1956), Polonii Gdańsk (1957). Współzałożyciel i pierwszy trener ROC Gdańsk (1986). Trener reprezentacji Polski (1959-1960), łącznie 2 mecze, trener (wspólnie z Januszem Rusinowiczem) Lechii Gdańsk (1961-1963, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1961, srebrny 1963, brązowy 1962). Instruktor (1956). Książeczka instruktorska numer 1 (instruktor Polskiego Związku Rugby 08.06.1959). Książeczka sędziowska nr 1 Okręgowego Związku Rugby w Gdańsku. Członek Referatu Wyszakolenia Zarządu PZR (09.09.1957-23.01.1958). Po. Przewodniczącego Okręgowego Związku Rugby w Gdańsku (13.08.1956-17.02.1957), Przewodniczący Rady Trenerów (13.08.1957-15.01.1959). Odznaczony Złotą Odznaką AZS, Honorową Złotą Odznaką PZR (26.06.2003). M. Powała Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 92-93.

Rozmej Zbigniew prof. Długoletni Prezes Klubu Międzyuczelnianego AZS w Gdańsku, odznaczony Złotą i Jubileuszową Odznaką AZS. W pierwszej połowie lat dwudziestych uczęszczał do jednego z gimnazjów w Lublinie i właśnie w tym okresie zainteresował się czynnym uprawianiem sportu, a także stał się członkiem niedawno powstałego AZS Lublin. W polu zainteresowań Zbigniewa Rozmeja znajdowały się

takie dyscypliny jak piłka nożna, pływanie, walki, łyżwiarstwo, biegi. Inną formę jego aktywności stanowiły finansowane z własnych funduszy wyprawy turystyczne: wycieczki po Polsce (najdłuższa o trasie blisko 1200 km), spływ na trasie Puławy-Gdańsk i inne. Po ukończeniu gimnazjum Rozmej odbył służbę wojskową, a następnie rozpoczął studiowanie chemii na Politechnice we Lwowie. W czasie wojny był więziony w obozie koncentracyjnym. W 1948 r. objął Katedrę Technologii Chemicznej Drewna i Torfu na Wydziale Chemicznym Politechniki Gdańskiej. Do spraw sportu wrócił w 1957 r. APS 11, 1961, s. 4-10.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Różalski, Artur (czwórka bez sternika), ur. 20.03.1978 r., Toruń, znak zodiaku - Ryby, kawaler, student II roku, hobby- motoryzacja, klub sportowy AZS-AWF Gdańsk, trener klubowy - Witold Sroga, trener kadry - Wojciech Jankowski, sukcesy: srebro w czwórce ze sternikiem w Młodzieżowych MŚ, Yoanina - Grecja 1998 r., srebro w Akademickich MŚ Zagrzeb - Chorwacja 1998 r., złoto w dwójce bez sternika

w Młodzieżowych MŚ Kopenhaga - Dania 2000 r., złoto w czwórce bez sternika w Akademickich MŚ Poznań 2000 r. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 18.

Rybicka, Anna. Jako pierwsza przecierała szlaki kobiecej szermierce w AZS Gdańsk. Trzykrotnie - w latach 1997, 2004 i 2006 zdobywała indywidualnie brązowy medal na Mistrzostwach Europy, a w 2002 i 2003 roku wróciła z tych imprez ze złotem wywalczonym w zespole narodowym. Była w drużynie, która startowała na olimpiadach w Atlancie i Sydney, a z Australii przywiozła srebrny medal. Walczyła też w zespole, który w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata w 2002 roku wywalczył złoto. Ma w kolekcji cztery krążki mistrzostw świata złoty (Hawana - 2003 r), srebrny (Lizbona - 2002 r.) i dwa brązowe (La Chaux de Fonds - 1998 r. i Nowy Jork - 2004 r). Wielokrotna medalistka mistrzostw świata w kategorii młodzieżowców i juniorów oraz czterokrotna indywidualna mistrzyni Polski. Pytana o swoje największe zalety odpowiada: ambicja i upór. Pytana o wady powtarza: ambicja i upór. To klucz do sukcesów. Nie tylko sportowych, bo wielka kariera szermiercza pani Anny nie przeszkodziła jej ukończyć Wyższą Szkołę Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Politycznych, Szkołę Główną Handlową oraz dwa studia podyplomowe: na Politechnice Gdańskiej oraz w Wyższej Szkole Administracji i Biznesu. P. Janikowski, Potomkowie pana Wołodyjowskiego, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 234; W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 15; Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 221; http://mat-fencing.com/objects/Anna_Rybicka_biogram_2015.pdf; Redakcja „Encyklopedii Gdańskiej”, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=RYBICKA_ANNA

Rybicki, Janusz, urodzony w 1940 r. w Częstochowie. Biznesmen, wykładowca, działacz społeczny. Ukończył Wydział Chemii Politechniki Gdańskiej (1965 r.). W czasie studiów prezes KU AZS PG, zawodnik pierwszoligowego zespołu AZS Gdańsk w koszykówce, poseł do Uczelnianego Parlamentu ZSP. Odbył 4-letnie studia doktoranckie na Politechnice Gdańskiej oraz studia podyplomowe handlu zagranicznego na Uniwersytecie Gdańskim. Wicedyrektor Instytutu Okrętowego PG, organizator i wykładowca Institut de Genie Maritime w Oranie. Od 1993 jest dyrektorem na Polskę jednej z największych na świecie firm surowcowych „Glencore International AG”. Długoletni członek Zarządu Głównego AZS i Polskiego Komitetu Olimpijskiego. Honorowy członek AZS. Autor wielu publikacji na temat historii AZS. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 12, 32; Rozmowa z Januszem Rybickim, Członkiem Honorowym AZS, wieloletnim prezesem Organizacji Środowiskowej AZS w Gdańsku, frg. z rozmowy z B. Korpakiem, APS, 07. 2017 (346), s. 10-11.

Rychłowski, Janusz, ur. 25.09.1938 r. w Jarocinie. Wykształcenie średnie. Zawodnik rugby Stali Gdańsk (1956-1957), Polonii Gdańsk (1957-1958), AZS Gdańsk (1958-1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958), Lechii Gdańsk (1961-1966, złote medale mistrzostw Polski senio-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

rów: 1960, 1961, srebrny 1963, brązowy 1962). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał jeden oficjalny mecz międzypaństwowy, wystąpił na pozycji obrońcy. Instruktor klubu (1964). Trener OMR Kwidzyń (1959-1961). Założyciel i trener Pogoni Gdańsk (1967-1968). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 95.

Sakowicz, Bogusław - prezes Studenckiej Spółdzielni Pracy „Techno-Service” w Gdańsku. Utańczył się zwyczaj, że stanowisko prezesa zarządu obejmowali byli działacze studenccy, którzy wcześniej piastowali stanowiska kolejno premiera i marszałka Uczelnianego Parlamentu ZSP Politechniki Gdańskiej. Pierwszym z nich był A. Sakowicz, który pełnił jednocześnie funkcję członka prezydium Zarządu Głównego AZS w Warszawie. Pomysły i działania Sakowicza niezwykle i sprzyjały rozwojowi żeglarstwa akademickiego oraz jego bazy (budowie i utrzymaniu ośrodka W Górkach Zachodnich). Bogusław Sakowicz wspominał: *Współpracowaliśmy także z AZS-em, dofinansowując Akademicki Klub Morski. Rozwijała się współpraca z Akademicką Służbą Zdrowia. O samej spółdzielni z kolei wspominał W. Jettmar: „Techno-Service” wymyślił Bogusław Sakowicz. Nazwa była nie studencka, bo Bogusław uważał, że tak będzie poważniej; nazwa np. „Żaczek” mogłaby klientom kojarzyć się z brakiem kompetencji, z amatorstwem. Spółdzielnia w pierwszych latach działalności świadczyła usługi proste. Ale później oferowała prace fachowe. W okresie kryzysu pocz. lat 90 XX wieku ośrodek żeglarski w Górkach Zachodnich został sprzedany Zarządowi Głównemu AZS. P. Janikowski Nie tylko pieniądze. Studencka Spółdzielnia Pracy „Techno-Service” (1960-2010), Gdańsk 2010, passim; J. Rybicki, Politechnika była pierwsza, w: Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 40. Fot. Archiwum „Techno-Service”.*

Sarnecki, Wiesław (ur. 21 października 1931 w Płocku, zm. 24 stycznia 2007 w Gdańsku) – polski lekkoatleta chodźarz, mistrz Polski, zawodnik AZS Gdańsk (1956-1958) i Konradii Gdańsk (1959-1968). Był mistrzem Polski w chodzie na 20 km w 1957 i 1963, wicemistrzem w chodzie na 10 km w 1959 i w chodzie na 20 km w 1960 i 1962, a także brązowym medalistą w chodzie na 50 km w 1956, w chodzie na 20 km w 1958, 1959 i 1961 oraz w chodzie na przełaj w 1958. 23 sierpnia 1963 w Bydgoszczy podczas mistrzostw Polski ustanowił najlepszy wynik w Polsce w chodzie na 20 km – 1:32:08,2 (oficjalnych rekordów Polski w tej konkurencji wówczas nie odnotowywano). https://pl.wikipedia.org/wiki/Wies%C5%82aw_Sarnecki; <http://www.kronikasportu.pl/wydarzenia/odeszli-od-nas/>

Sauter, Feliks (ur. 2 stycznia 1905 r. w Lublinie, zm. 24 lutego 1975 w Gdańsku), inżynier mechanik, wykładowca Politechniki Gdańskiej. Od 1924 roku mieszkał w Gdańsku. W latach 1924-1937 studiował na Wydziale mechanicznym PG. Był działaczem Bratniej Pomocy Zrzeszenia Studentów Polaków Politechniki Gdańskiej i kierownikiem sekcji lekkoatletycznej w Akademickim Związku Sportowym (AZS) Jeden z najwybitniejszych lekkoatletów AZS Gdańsk w okresie międzywojennym, późniejszy profesor Politechniki Gdańskiej. W latach trzydziestych w ulubionym skoku o tyczce uzyskał 3,20 m, Od 1 października 1946 do 1975 roku pracował na Politechnice Gdańskiej. Odznaczony Złotą Odznaką Akademickiego Zrzeszenia Sportowego. AZS. J. Rybicki, AZS w Wolnym Mieście Gdańsku, w: Idem, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 16-17; Pionierzy Politechniki Gdańskiej, red. Z. Paszota, J. Rachoń, E. Wittbrodt, Gdańsk 2005.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Sawlewicz Józef Prof. dr - (1909-2000) działał w AZS Gdańsk od 1957 r. Początkowo pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Środowiskowej. W 1960 r. został wybrany członkiem Prezydium Zarządu Środowiskowego. Dążył do umasowienia sportu na uczelniach oraz zainteresowania pracą AZS grona profesorskiego Akademii Medycznej. W 1961 r. odznaczony przez ZG AZS złotą odznaką AZS. APS 10, 1961, s. 21.

Seklecki, Jakub, ur. 18.06.1982 we Włocławku. Wychowanie wyższe, Akademia Wychowania Fizycznego i Sportu Gdańsku. Zawodnik rugby: Orkan Sochaczew (1997-2001, 2006-2009, AZS AWFis Gdańsk 2001-2006). Pierwszy trener Maciej Misiak. Trener młodzików (2007-2010, drugie miejsca w finałowych turniejach dzieci i młodzieży 2008, 2009, drugie miejsca w Międzywojewódzkich Mistrzostwach Młodzików 2008, 2009). Trener współpracujący z kadrą Polski kadetów (2009-2010). Reprezentant Polski juniorów (uczestnik mistrzostw świata juniorów 2001), reprezentant Polski kadetów. Nauczyciel wychowania fizycznego. Trener II klasy (2010). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Suplement 2 (2007-2009), Lublin 2010, s. 24. Fot. <http://www.pzrugby.pl/RadaTrenerow,7>

Serafin, Mieczysław. Absolwent Wydziału Elektroniki Politechniki Gdańskiej (1971 r.). W czasie studiów dziennikarz studencki i szef Studenckiej Agencji Radiowej (1970-1972). W czasie wakacji 1971 roku jako jeden z 22. studentów uczestniczył w spływie kajakowym Kraków-Gdańsk zorganizowanym dla uświetnienia jubileuszu AZS. Po studiach uprawiał zawód dziennikarza radiowego.

W latach dziewięćdziesiątych zastępca redaktora naczelnego Radia Gdańsk. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 190.

Siembida Mariusz – pływak, urodzony 21 marca 1975 roku w Puławach. Zawodnik „Lublinianki” (1983-1999) i AZS AWF Gdańsk (1999-2003). Startował w Igrzyskach Olimpijskich w Atlancie (1996) i zajął czwarte miejsce w finale B na 100 m stylem grzbietowym (co dało dwunaste miejsce w klasyfikacji generalnej) oraz siódme miejsce w finale w sztafecie 4 x 100 m stylem zmiennym (w sztafecie płynęli też Marek Krawczyk, Rafał Szukała, Bartosz Kizierowski), Sydney (2000). Zdobył srebrny (50 m stylem grzbietowym) i brązowy (100 m stylem grzbietowym) medal mistrzostw świata na basenie 25 m (1999 Hongkong), dwukrotny brązowy medalista ME (basen 50 m): 1997 Sewilla - 4 x 100 m zm. (partnerzy: M. Krawczyk, M. Kaczmarek, B. Kizierowski); 1999 Stambuł - 50 m stylem grzbietowym, dwukrotny złoty medalista ME (basen 25 m): 1996 Rostock - 50 m stylem grzbietowym i 100 m stylem grzbietowym. Finalista MŚ (basen 50 m) 1994 Rzym - 100 m stylem grzbietowym - 7 m.; 1998 Perth - 4 x 100 m zm. - 8 miejsce (partnerzy jak w Sewilli); 2001 Fukuoka - 50 m stylem grzbietowym - 5 miejsce MŚ (basen 25 m) 1999 Hongkong - 4 x 100 m zm. - 6 miejsce, sześciokrotny finalista ME (basen 50 m): 1995 Wiedeń - 100 m stylem grzbietowym - 4 miejsce, 4 x 100 m stylem zmiennym - 4 miejsce; 1997 Sewilla - 100 m stylem grzbietowym - 5 miejsce; 1999 Stambuł - 100 m stylem grzbietowym - 7 miejsce, 4 x 100 m stylem zmiennym - 7 miejsce; 2002 Berlin - 50 m stylem grzbietowym - 8 miejsce, trzykrotny finalista ME (basen 25 m): 1994 Stavanger - 50 m stylem grzbietowym - 4 miejsce; 1998 Sheffield - 50 m stylem grzbietowym - 7 miejsce, 100 m stylem grzbietowym - 6 miejsce. Pan Mariusz był także złotym medalistą pekiń-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

skiej Uniwersjady 2001 roku w wyścigu na 50 m stylem grzbietowym i brązowym medalistą Uniwersjady w 1997 r. w Messynie na 100 m stylem grzbietowym. Aż dwudziestodzieciokrotnie zdobywał mistrzostwo Polski na basenie 50 m., dwudziestoczekrotnie na obiekcie krótszym o połowę. Osiemnastokrotnie bił rekordy Polski na basenie 25 m, oraz dwudziestodwukrotnie poprawiał je na basenie 50 m. Mariusz Siembida opowiada: „Zacząłem się, kiedy miałem osiem lat. Do szkoły przyszedł trener pływania, aby wybierać dzieci do szkoły pływackiej „Lublinianki”. Tym trenerem był Cezary Samczuk, z którym później pracowałem przez wiele lat. Wybrał moją siostrę bliźniaczkę, mnie nie. Jak siostra dostała karteczkę, że została zakwalifikowana, rodzice postawili warunek: albo oboje, albo żadne. Trener się zgodził i tak zacząłem trenować pływanie. Była to zrazu zwykła zabawa, cieszyliśmy się pływaniem. Kiedy mieliśmy iść do klasy czwartej, powstała klasa pływacka. Zaproponowano nam obojgu wstąpienie do takiego oddziału. Siostra nie chciała. Zajmowała na zawodach czwarte-piąte miejsca, ja byłem w trójce. Ale jak ona nie, to ja też nie! We wrześniu trener się o mnie upomniał, przyszedł, namawiał, rodzice się zgodzili (ja też!). Warunkiem było dobre miejsce w Korespondencyjnych Mistrzostwach Polski Dzieci. Byłem w nich trzeci i to zdecydowało o kontynuowaniu pływania. Siostra poszła „do lekkoatletyki” (mnie też namawiano, bo podobno miałem predyspozycje do biegów). Zostałem jednak przy pływaniu. Motywację miałem bardzo specyficzną. Na mistrzostwach Polski (w młodszych kategoriach) zdobyłem brązowy medal, ale mimo to bardzo płakałem. W domu biedy nie mieliśmy, ale nie przelewało się, liczył się każdy grosz... Obiecałem mamie, że zdobędę złoty medal i go sprzedamy. Na kolejnych mistrzostwach zdobyłem upragniony złoty medal, ale kolejne rozczarowanie wynikało stąd, że medal nie był ze złota... Jak go sprzedać? Trener mi wytłumaczył, że dopiero medale na Igrzyskach Olimpijskich mają w sobie kruszec. Znowu pojawiła się motywacja. W wieku piętnastu lat zdobyłem brązowy medal na mistrzostwach Europy juniorów. Otworzyło mi to drogę wyjazdu na staż do USA, ale nie do Californii, tylko do Iowa. Tam pływały takie sławy polskiego pływania jak Rafał Szukała, Artur Wojdat czy Krzysztof Cwalina. Tata sprzedał swojego wymarzonego „Poloneza” żeby móc sfinansować mój wyjazd. „Jak jest szansa, to jedź!” - tak mi powiedział. Pojechałem, a tam był zupełnie inny świat. Młody, szesnastoletni zawodnik nagle poczuł się bardzo ważny. Jak zdobyłem srebrny medal mistrzostw USA, to pisały o tym gazety. Atmosfera była znakomita. Po dziewięciu miesiącach pobytu trzeba było podjąć decyzję, co dalej. Nie udało mi się zakwalifikować na Igrzyska w 1992 r. Byłem trochę rozczarowany. „Pływacko” w USA zbyt wiele nie skorzystałem, postanowiłem wracać do „Lublinianki” i trenera Cezarego Samczuka. Z trenerem byliśmy bardzo związani, znaliśmy się doskonale. Trenerzy zakładali się między sobą, kto wygra. Zawsze wiedziałem, które dystanse są te „bardziej ważne” i... wygrywałem. Zbliżały się kolejne Igrzyska. Cel był jeden – zakwalifikować się. W roku 1994 pojechałem na mistrzostwa świata. W sztafecie z Szukałą, Jarzyną i Wojdatem na 4 x 100 m zmiennym startowaliśmy w finale. Na swojej zmianie pobiłem rekord Polski. Rok później byliśmy na czwartym miejscu na mistrzostwach Europy. Żeby pojechać na Igrzyska, trzeba było przejść kwalifikacje. Wszyscy mówili: „spokojnie, to tylko formalność”. Ja przeżywałem jednak ogromny stres: a jak się nie uda?... Udało się, po raz pierwszy pojechałem na Igrzyska Olimpijskie! Najważniejszy i najlepszy start był w sztafecie. Po raz pierwszy w historii polskiego pływania dostaliśmy się do finału 4 x 100 m stylem zmiennym.. Zajęliśmy siódme miejsce i pobiliśmy rekord kraju, który przetrwał około piętnaście lat. Indywidualnie też nie było bardzo źle, bo byłem dwunasty. Po powrocie z Igrzysk od razu musieliśmy szykować się do startu w mistrzostwach Europy. Warunki w Lublinie były bardzo złe. Jeździliśmy do Świdnika i na basenie o głębokości od osiemdziesięciu do stu dwudziestu centymetrów (sic!) mieliśmy przygoto-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

wać się do... mistrzostw kontynentu! Była nas czwórka pływaków z Lublina. Codzienne dojazdy do Świdnika były bardzo męczące. Mówiono, że skoro nie ma warunków, to dajmy sobie spokój. Po trudnych przygotowaniach, zdobyłem jednak dwa złote medale! Można powiedzieć, że od Igrzysk zacząłem „pracować jako sportowiec”. Miałem stypendium olimpijskie. Wystartowałem w mistrzostwach świata w 1998 r. Po powrocie zaczęło się psuć między mną, a moim trenerem. Po piętnastu latach wspólnej pracy przyszło zmęczenie. W Lublinie nie było warunków... Postanowiłem zmienić klub i z dwóch powodów wybrałem Gdańsk „AZS-AWF”: były tam bardzo dobre warunki treningowe, a trenerem klubowym była trenerka kadry narodowej pani Hanna Klimek-Włodarczyk. Miałem trochę problemów z odejściem z „Lublinianki”: nie chciano mnie puścić, startowałem nawet jako niezrzeszony. Po interwencji prezesa Polskiego Związku Pływackiego, sprawę załatwiono. Od roku 1999 startowałem już w barwach gdańskiego klubu. Zamknąłem rozdział związany z Lublinem, na Igrzyskach Olimpijskich w Sydney (2000) wystartowałem jako zawodnik „AZS-AWF” Gdańsk. A propos Atlanty, opowiem jedną przygodę. Otóż już po swoich startach zdecydowaliśmy się pójść trochę „w miasto”, zobaczyć nocne życie. Najpierw byliśmy w klubie, do którego przychodziło sporo sportowców. Zdecydowaliśmy się pojechać dalej. W metrze dowiedzieliśmy się, że coś się stało w tym klubie, ale nie zdawaliśmy sobie sprawy, co. Wróciliśmy nad ramię, a w drzwiach powitali nas wszyscy oficjele, którzy byli... bardzo szczęśliwi, że nas widzą. Spodziewaliśmy się raczej bury, a nie takiego radosnego powitania. Okazało się, że w tym klubie piętnaście minut po naszym wyjściu nastąpił wybuch (może nawet bomby, bo byli ranni). Mało tego, polskie media podały, że w chwili wybuchu w Atlancie jednymi polskimi sportowcami obecnymi wtedy w klubie byli właśnie pływacy. Usłyszała to moja mama i nie trudno sobie wyobrazić, co przeżywała. Jak zadzwoniłem, dalej nieświadomy skutków naszej eskapady, to najpierw musiała się „wypłakać”, żeby móc rozmawiać. Podobną historię przeżyłem w Rio Janeiro na mistrzostwach świata. Wiadomo, jak jest to niebezpieczne miasto i stąd cały czas mieliśmy ze sobą ochronę (nawet na plaży, bo tam znajdowała się pływalnia). Po starcie planowaliśmy trochę zwiedzić miasto. Pewnego razu, gdy udawaliśmy się na trening, usłyszeliśmy strzały i lekko przerażeni padliśmy na ziemię. Okazało się, że w napadzie na pobliską stację benzynową ranny został policjant. „Na miasto” już nie poszliśmy... Było warto!. Nie znam człowieka, który powiedziałby: „po co mi to było?” Podjąłem pracę, pracę ogromną, pływanie jest bowiem bardzo trudną dyscypliną. Przed szóstą rano na trening, potem do szkoły, znowu na trening, wieczorem, do domu. Żmudna i ciężka praca. Satysfakcja jest jednak ogromna. Zjeździłem cały świat, poznałem wspaniałych ludzi. Mam co przekazać swojej córce. Sport wyczynowy niesie ze sobą obciążenie organizmu. Uważam, że pływanie pozwala zachować dobre zdrowie i kondycję, a jestem już po czterdziestce i mówię to z własnego doświadczenia. Karierę zakończyłem tak, jak chciałem, jak napisała o mnie jedna z dziennikarek: „Odejść niepokonanym!”. Mnie się to udało. W ostatnim roku startów zdobyłem tytuły mistrza Polski na swoich koronnych dystansach. Po dwudziestu latach startów odszedłem na moich warunkach”. Bibliografia. Głuszek Z., Leksykon polskich olimpijczyków 1924–1998, Warszawa 1999, s. 327; Pawlak, A., Olimpijczycy polscy w latach 1924–1998, Kraków 2000, s. 318; Tuliszką, M., 80 lat PZP, Warszawa 2002, s. 94, 113–119, 122, 131; Waśko J., Długi basen w statystyce, Zamość 2006, s. 6, 7, 30, 32, 34, 42, 44, 46, 121; Tuszyński, B., H. Kurzyński, Leksykon olimpijczyków Polskich. Od Chamonix i Paryża do Soczi 1924–2014, Warszawa 2014, s. 791; Chwałczyk, A., (red.), Kim kto jest w Lublinie?, Lublin 1997, s. 150; Kwiek, A., M. Niedźwiecki, Sportowe asy Lubelszczyzny, Lublin 2000, s. 284–285, 290–291, 299–300; Ruzikowski, W., Z historii lubelskiego pływania, „Biuletyn Informacyjno-Szkoleniowy Lubelska Unia Sportu” 8, 2005, s. 38–39. <http://www.olimpijski.pl/pl/bio/1983,siembidamariusz.html> fot. AZS UMCS LUBLIN

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Siess Cezary (ur. 15 marca 1968 r. w Gdańsku), szermierz, brązowy medalista olimpijski z Barcelony. Bronił barw AZS-AWF Gdańsk jako szpadzista i florecista. W szpadzie startował na IO 1988 (w obu turniejach), ale większe sukcesy odnosił jednak we florecie (indywidualny tytuł mistrza Polski w 1990 r.). W 1990 roku ze stolicy przeniósł się do Gdańska Ryszard Sobczak i wraz z Cezarym Siessem starował w drużynie narodowej, która na Mistrzostwach Świata we Francji zdobyła srebrny medal. W roku 1992 przyczynił się do zdobycia brązowego medalu olimpijskiego przez drużynę w składzie: Piotr Kięlikowski, Adam Krzesiński, Ryszard Sobczak, Marian Sypniewski). Siess zakończył karierę dość szybko, na początku lat dziewięćdziesiątych - ze względów rodzinnych. Od 2001 roku klub akademicki AZS-AWF Gdańsk nosi nazwę: „Sietom” AZS AWFis Gdańsk. „Sietom” jest nazwą firmy sponsorującej sekcję. Założycielem i właścicielem firmy „Sietom” jest Cezary Siess. Przedsiębiorstwo zajmuje się sprzedażą i serwisem drukarek komputerowych. Działa na terenie całego kraju, ale najbardziej istotne jest jednak to, że od 2001 roku systematycznie łoży spore środki na działalność sekcji (aż połowa budżetu sekcji pochodzi z kasy sponsora). P. Janikowski pisze o tym w następujący sposób: *„Gdyby nie te darowizny, gdańscy szermierze „przędliby cienko”. Skąd wziął się taki hojny sponsor? Tak, to ten sam, który w latach dziewięćdziesiątych brylował na światowych planszach (...) W szermierce kokosów nie ma, to nie piłka nożna, więc w poczuciu odpowiedzialności za rodzinę zaczął szukać pieniędzy. Założył własną firmę, przecierał szlaki dla jej powodzenia. Udało się, „Sietom” zaczął prosperować. I wtedy właśnie Siess stał się sponsorem sekcji uczelnianego klubu. Prawda, że to piękny przykład przywiązania byłego zawodnika do wybranej dyscypliny, do macierzystego klubu?* P. Janikowski, Potomkowie pana Wołodajowskiego, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 232, 236-7; Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 227. Włodzimierz Szymański, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=SIESS_CEZARY

Smoliński, Rafał, (czwórka bez sternika), nr. 14.07.1977r., Toruń, znak zodiaku - Rak, kawaler, student I roku, hobby-kino, gotowanie, klub AZS-AWF Gdańsk, trener klubowy - Witold Sroga, trener kadry Wojciech Jankowski, sukcesy: II m. w ósemce ze sternikiem w Akademickich MŚ Zagrzeb Chorwacja 1998 r., VII m. w MŚ Seniorów Kolonia - Niemcy 1998 r., V m. dwójka bez sternika Mediolan - Włochy 1999 r., złoto w czwórce bez sternika w Akademickich MŚ Poznań 2000 r. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 19.

Sobczak, Ryszard Tadeusz (ur. 2 XI 1967 Zgorzelec), florecista. W 1986 roku absolwent LIX Liceum Ogólnokształcącego w Warszawie, w 1999 gdańskiej Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu. Zawodnik AZS AWF Warszawa i AZS AWF Gdańsk. Brązowy medalista igrzysk olimpijskich w Barcelonie w 1992 roku, srebrny medalista igrzysk w Atlancie w 1996; uczestniczył też w igrzyskach w Sydney (2000, IV miejsce drużynowo). Drużynowo we florecie: w 1990 srebrny medal mistrzostw świata w Lyonie, brązowy medal mistrzostw świata w Essen w 1993, brązowy medal mistrzostw świata w Hadze w 1995, złoty medal mistrzostw świata w La Chaux de Fonds w 1998, srebrny medal mistrzostw Europy w Płowdiw w 1998, trzykrotny drużynowy mistrz Polski (1993–1995). W 2000 roku zakończył karierę sportową, działacz sportowy. Żonaty z Anną Katarzyną Wojtczak-Sobczak (ur. 2 XI 1967 Gdynia), zawodniczką gdańskiego AZS AWF, uczestniczką igrzysk olim-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

pijskich w Seulu (1988) i w Barcelonie (1992). Marek Andrzejewski, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?Title=SOBCZAK_RYSZARD_TADEUSZ W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 16. Fot. http://www.awf.gda.pl/tl_files/olimpijczycy/sobczak/SOBCZAK_RYSZARD_TADEUSZ1.jpg

Sroga Bartosz, ur. 25. 05. 1976 w Gdańsku. Wioślarz (dwójki ze stern), w. 173 cm, c.e. 59 kg. IO. 1992 Barcelona, 7 m.; srebrny medalista MŚ 1991.; odzn. srebrnym Medalem za Wybitne Osiągnięcia Sportowe. Klub AZS AWF Gdańsk. Wykształcenie średnie. Mieszka w Gdańsku Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 238.

Stanowski Roman (21 II 1924 Gdańsk), dziennikarz, działacz i sędzia sportowy. Od 1950 red. „Dziennika Bałtyckiego”, korespondent PAP i „Przeglądu Sportowego”. 1946 jeden z założycieli AZS Gdańsk, 1949-50 wiceprezes, a następnie prezes zarządu środowiskowego AZS. 1947 założyciel i wiceprezes Okręgowego Związku Pływackiego w Gdańsku; 1947- 50 sekr. Okręgowego Związku Gier Sportowych; od 1979 czł. zarządu AZS AWF Gdańsk. Sędzia pływacki, siatkówki, lekkoatletyki i koszykówki. Hądzelek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, L-Ż, Warszawa 1984, s. 463.

Starszewski Joachim: zasłużony działacz AZS Gdańsk, członek Prezydium ZG AZS w latach 1957-1959, wieloletni sekretarz Zarządu Środowiskowego AZS Gdańsk, odznaczony za działalność sportową Złotym Krzyżem Zasługi, członek Zarządu Głównego AZS. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 349.

Szalkowski Kazimierz: wieloletni działacz AZS Gdańsk i AZS Warszawa, Członek Prezydium ZG AZS w latach 1955-1959, kierownik Wydz. Sportowego ZG AZS. Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 350.

Szelestowski, Stefan (ur. 11 listopada 1900 r. w Warszawie, zm. 7 października 1987 w Gniewie. Lekkoatleta, pięcioboista, dwukrotny olimpijczyk i trener. Na UJ w Krakowie studiował prawo i filozofię. Służył w legionach Polskich i brał udział w powstaniach śląskich. Służył jako podoficer zawodowy (starszy wachmistrz) w 1 Pułku Szwoleżerów Józefa Piłsudskiego. W 1925 ukończył kurs szermierki w Centralnej Szkole Wojskowej Gimnastyki i Sportu w Poznaniu i inne specjalistyczne kursy poza granicami kraju. W efekcie był dyplomowanym instruktorem szermierki, ale też boks, łyżwiarstwa, pływania, lekkoatletyki oraz gier zespołowych. Jako zawodnik specjalizował się w biegach na długie dystanse. Bez sukcesu brał udział w IO w Paryżu w 1924 r. W powszechnej pamięci zapadł jako zwycięzca pierwszego biegu maratońskiego (raczej jednego z pierwszych!) zorganizowanego w 1924 na trasie Rembertów Zegrze i z powrotem (uzyskał wynik 3:13:10,5, i następnego rywala wyprzedził o blisko godzinę. W latach 20. XX wieku był wielokrotnym mistrzem Polski w biegu maratońskim, biegu przełajowym oraz biegach na 10, 5, 3, tys. Wystąpił w dwóch meczach międzypaństwowych reprezentacji Polski. Bił rekordy Polski w biegach na 2, 10, 20, 30 tys. metrów oraz w maratonie. Szelestowski był jednocześnie trzykrotnym mistrzem Polski w pięcioboju nowoczesnym i w tej dyscyplinie startował w IO Amsterdamie w 1928 (zajął 26. Miejsce, ale wygrał wówczas bieg przełajowy). W czasie wojny prowadził szkołę gimnastyczną, był żołnierzem AK. Po wojnie był organizatorem sportu na Pomorzu gdańskim, m.in. uczył pływa-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

nia we własnej szkole. Pracował jako trener w AZS Gdańsk. Właśnie jako trenera wspomina go W. Kirkor: „Rok 1949 i początki 1950 to okres tworzenia nowego zespołu, nad którym opiekę trenerską objął doświadczony przedwojenny olimpijczyk, Stefan Szelestowski. Był tej pracy bardzo oddany i w owym czasie wyróżniał się stosowaniem niekonwencjonalnych metod szkoleniowych, a poza tym - co wszystkich dziwiło - nigdy nie towarzyszył swoim podopiecznym na zawodach, a o uzyskanych przez nich wynikach dowiadywał się na najbliższym treningu. Jednym z jego wychowanków był chodziarz AZS Gdańsk Jerzy Hausleber. B. Tuszyński, Polscy olimpijczycy XX wieku, t. 2, Wrocław 2004; W. Kirkor, Początki lekkoatletyki, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 75-77. Fot. <https://audiovis.nac.gov.pl/obraz/112252/>

Szewczyk Wolnicka Barbara, ur. 21.. 03. 1970 w Katowicach. Siermierzka (florety), w. 187 cm, c.c. 71 kg. IO 1992 Barcelona, 20. 8 m.; IO 1996 Atlanta, 8 m.; medalistka Uniwersjady 1991; mistrz Polski (druż.) 1989. Klub AZS AWF Gdańsk. Wykształcenie wyższe wf., AWF Gdańsk, specjalista odnowy biologicznej i fizjoterapii. Mężatka. Mieszka w Gdańsku. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 253; Anna Pawlak, Miniatury czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994., Warszawa 1995, s. 73; H. Marzec, Ze Śląska na olimpijskie areny. Leksykon olimpijczyków śląskich, Katowice 2011, s. 207-8.

Szołowski, Andrzej, ur. 19 października 1949 r. w Opocznie. Lekkoatleta LZS Opoczno, AZS Gdańsk i SZS AZS Novi Kielce /1968 - 1974/. Absolwent Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego w Gdańsku /dziś AWF/, od 1974 r. nauczyciel akademicki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Kielcach i dziś Akademia Świętokrzyska. Trener klasy mistrzowskiej w lekkiej atletyce, międzynarodowy instruktor narciarstwa zjazdowego, instruktor judo, sternik żeglarski, sternik motorowodny. Trener lekkiej atletyki w SZS AZS Novi Kielce, Lechii Kielce i Budowlanych Kielce w latach 1974 - 1999. Szkolił medalistów Mistrzostw Polski i reprezentantów kraju we wszystkich kategoriach wieku, min. Elżbietę Kapustę, Wojciecha Bielewicza, Andrzeja Kala, Piotra Człczyńskiego, Wiktora Pietrzyka, Czesława Piotrowskiego, Urszulę Adamiec. Współzałożyciel Towarzystwa Sportowego Akwedukt w Kielcach /1995/. Szkoleniowiec triathlonu i duathlonu, jego podopieczni m.in. Marek Kalwat, Katarzyna Zaraś, Robert Zajac, Aleksander Mazurkiewicz, Dawid Zaraś, Michał Góźdz, Katarzyna Wierciak, Filip Szołowski, Tomasz Suchojad reprezentowali Polskę na Mistrzostwach Świata i Mistrzostwach Europy w triathlonie i duathlonie. W Mistrzostwach Polski wszystkich kategorii wieku reprezentanci Akweduktu zdobyli ponad 70 medali. Prezes Klubu Uczelnianego AZS WSWF (Gdańsk 1971 - 1974) - od 1995 r. wiceprezes Akweduktu Kielce, w latach 1996 - 1997 społeczny trener reprezentacji Polski w duathlonie, od 2000 r. członek zespołu opiniodawczo konsultacyjnego ds. sportu młodzieżowego województwa świętokrzyskiego. Wyróżniony medalem „Za zasługi w sporcie”, medalem Komisji Edukacji Narodowej, złotymi honorowymi odznakami Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, Polskiego Związku Triathlonu i Akademickiego Związku Sportowego. Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej. M. Michniak, A. Pawłowski, Świętokrzyski leksykon sportowy, Kielce 2002, s. 212.

Szpetulski, Zbigniew (ur. 5 lipca 1930 w Warszawie, zm. 28 stycznia 1999 w Gdyni) – jachtowy kapitan żegluga wielkiej, nauczyciel akademicki w Akademii Medycznej w Gdańsku i Wyższej Szkole Morskiej w Gdyni, sportowiec-żeglarz, wychowawca, działacz związkowy. W środowisku żeglarskim znany jako „Szpetuła”. Był synem leśnika. Dzieciństwo spędził

LUDZIE AZS-u

w Białowieży, Siedlcach, Łosicach. Po wojnie rodzice osiedlili się w Charnowie k. Ustki. Maturę zdał w Słupsku. W 1952 ukończył studia na Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie, uzyskując dyplom magistra. W Państwowej Szkole Morskiej w Gdyni pracował najpierw krótko, bo od 1 sierpnia 1952 do 1 października 1953, kiedy to został zwolniony z powodu spóźnienia na naradę z ministerialną dyrektorem. Powodem spóźnienia był sztorm, który zastał Szpetulskiego na morzu. Szpetulski walcząc z żywiołem z trudem doprowadził jacht do portu. Po usunięciu z Państwowej Szkoły Morskiej podjął pracę w Lidze Przyjaciół Żołnierza, gdzie pracował do 1954. W 1955 podjął pracę w Studium Wychowania Fizycznego Akademii Medycznej w Gdańsku pracując tam do 1969. W tym czasie aktywnie działał w Akademickim Związku Sportowym w Gdańsku, m.in. jako komandor Akademickiego Klubu Morskiego, gdzie wyszkolił setki żeglarzy. W 1969 powrócił do Wyższej Szkoły Morskiej w Gdyni, gdzie pracował jako starszy wykładowca w Studium Wychowania Fizycznego. W tym samym roku założył Akademicki Klub Morski przy WSM w Gdyni. Od października 1984 był kierownikiem Ośrodka Sportów Wodnych przy WSM w Gdyni. Powoływany był do licznych komisji oceniających i klasyfikujących działalność sportową, głównie żeglarską (m.in. był przewodniczącym Morskiej Komisji Sportowej). Podczas jego działalności, przez klub przewinęło się około dwustu kapitanów jachtowych, a około stu zdobyło w klubie stopień kapitana jachtowego. Był komendantem kilkudziesięciu szkoleniowych obozów żeglarskich. Jako oficer, kapitan pływał po Bałtyku, Atlantyku, Morzu Północnym, Morzu Śródziemnym, Adriatyku na różnych jednostkach. Wniósł wielki wkład w rozwój wychowania morskiego w zakresie żeglarstwa morskiego, żeglarstwa lodowego, narciarstwa wodnego, windsurfingu i wioślarstwa. Przygotował wielu przyszłych oficerów Marynarki Handlowej, studentów, pracowników WSM poprzez żeglarstwo do rozumienia istoty pracy na morzu, specyfiki tego zawodu. W 1990 przeszedł na emeryturę. Będąc na emeryturze, dalej pasjonował się żeglarstwem, włączył się także do działalności związkowej, pracując w Komisji Zakładowej Solidarności przy WSM w Gdyni, zasiadając m.in. w komisji rewizyjnej. Do ostatnich godzin życia był na morzu. Podczas rejsu keczem "Joseph Conrad" po Bałtyku, na Zatoce Gdańskiej poczuł się źle i jednostka musiała zawrócić do portu w Gdyni. Z Conrada został zniesiony i przewieziony do szpitala, gdzie po kilku godzinach zmarł. Pochowany został na Cmentarzu Łostowickim w Gdańsku. Karierę sportową zaczął na studiach, podczas których zdobył mistrzostwo w ogólnopolskich mistrzostwach bojerowych. W tej dyscyplinie był później wielokrotnym mistrzem i wicemistrzem Polski w klasie Monotyp XV. Był pierwszym polskim medalistą w żeglarstwie. W 1957 otrzymał srebrny medal w Mistrzostwach Europy w klasie Latający Holender. W 1959 wygrał wraz z Romanem Szadziwskim eliminacje do igrzysk olimpijskich w żeglarstwie. Start na Igrzyskach Olimpijskich w Rzymie (regaty odbywały się w Neapolu) uniemożliwił mu paraliż spowodowany ciężkim wypadkiem i długa rekonwalescencja. W 1963 ponownie z Romanem Szadziwskim wygrał eliminacje do Igrzysk Olimpijskich w Tokio (regaty odbywały się w Enoshimie). Niestety Polska nie wysłała ekipy żeglarzy. W 1984 jako kapitan zwyciężył na jachcie SY Jan z Kolna dwa etapy (Saint-Malo–Bermudy i Bermudy–Halifax) w regatach oceanicznych Tall Ships Races w klasie C, zorganizowanych na 450-lecie odkrycia Kanady przez Jacques'a Cartiera. Janem z Kolna dowodził też podczas rejsu do Australii. https://pl.wikipedia.org/wiki/Zbigniew_Szpetulski Foto: <http://www.umg.edu.pl/aktualnosci/2017/zbigniew-szpetulski-patronem-osrodka-zeglarskiego>

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Szuchnicka Agnieszka, ur. 11. 02. 1968 w Gdańsku. Szermierka (florety), w. 175 cm, c.c. 69 kg. IO 1992 Barcelona, 8 m.; medalistka Uniwersjady 1991; pięciokrotna mistrzyni Polski (druż) 1985-89. Klub AZS AW Gdańsk. Wykształcenie wyższe wf., AW Gdańsk, trenerka. Mieszka w Gdańsku Oliwie. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 256; Anna Pawlak, Miniatury czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994., Warszawa 1995, s. 74. Fot. <https://deadorkic.king.com/agnieszka-szuchnicka-dead-or-alive/>

Szulc, Beata. Ur. 16 kwietnia 1934 w m. Susz, koło Iławy, Lekkoatletka Kolejarka Szczecin (1951), Kolejarka Olsztyn (1952-1953), AZS Gdańsk (1954), CWKS Zawiszy Bydgoszcz (1956-1957) i Budowlanych Bydgoszcz (1958-1962) specjalizująca się w biegu na 800 m. 15-krotna reprezentantka Polski w meczach międzypaństwowych), 8-krotna rekordzistka kraju i 5-krotna mistrzyni Polski: 400 m (1956-1958), 800 m (1957), bieg przeł. 0,8 km (1957). Olimpijka (800 m) z Rzymu (1960). <https://zjazd70-lecia.ug.edu.pl/files/UserFiles/Zjazd70-Lecia%20Sportowcy.pdf>

Szwoynicka, Halina, współtwórczyni sekcji wioślarskiej AZS Politechniki Gdańskiej. Była wioślarką, instruktorem, trenerem, wychowawcą pokoleń wioślarek i wioślarzy. Jej praca i upór, a także zdolności pozyskiwania dla wioślarstwa talentów - młodych ludzi uzdolnionych ruchowo - powodowały, że była nieoceniona w szkoleniu młodzieży. Budowała sekcje od strony jakościowej i ilościowej. Do wioślarstwa trafiła dzięki temu, że wyróżniała się wysokim wzrostem, budową ciała i urodą. Była słuchaczem studium przygotowującego kandydatów na studentów Akademii Medycznej w Gdańsku. Miała małą maturę, więc -jak liczyły ówczesne władze państwowe - powinna jednocześnie ukończyć liceum i studia wyższe na Akademii Medycznej. Studenci, którzy zaproponowali Halinie Szwoynickiej i jej koleżankom uprawianie wioślarstwa jako metodę na zdrową, sportową sylwetkę, byli członkami klubu AZS Politechnika. Oni to w 1946 roku nauczyli Hankę i jej współtowarzyszki techniki wiosłowania, zapraszali je na wyjazdy, bo w Gdańsku nie było jeszcze wtedy warunków do wiosłowania. Tak szkolona przez swoich starszych kolegów Halina Szwoynicka, wraz ze Stanisławą Klaczyńską, Katarzyną Kobrzyńską, sternikiem Hanką Ziemińską, zdobyła w 1950 roku Mistrzostwo Polski. Halina Szwoynicka była faktycznym wykonawcą gigantycznej pracy jako szkoleniowiec, trener i wychowawca młodzieży akademickiej w Gdańsku. Wspólnie z autorem wspomnień o niej (R. Bielańskim) w ciągu wielu lat współdziałania w klubach AZS Politechnika, AZS Gdańsk, AZS AWFIS Gdańsk wyszkolili ponad 15 000 wioślarek i wioślarzy, efektem czego były setki medali i tytułów akademickich mistrzostw Polski oraz mistrzów Polski. Z tego grona wyszkolonych rekrutują się olimpijczycy, medaliści mistrzostw świata i zdobywcy medali olimpijskich, tacy jak Tomasz Tomiak i Maciej Łasicki. R. Bielański, Romans z wioślarstwem, w: J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 97.

Szymański, Stanisław (trener floretu mężczyzn), ur. 18.08.1948 r., Szczecin, znak zodiaku - Lew, żonaty, hobby tenis ziemny, narciarstwo zjazdowe. Absolwent AWF Warszawa, trener I klasy szermierki i II klasy tenisa ziemnego. Od 1975 r. pracuje jako trener szermierki w AZS Gdańsk, a następnie od 1977 r. w AZS - AWF Gdańsk. Od 1995 r. trener kadry olimpijskiej, sukcesy: w 1996 r. prowadząc polską drużynę zdobył srebrny medal IO w Atlancie, rokrocznie od 1995 r. jego podopieczni zdobywają medale MS i Europy. W. Amerski, M. Seidel, R. Zakrzewski (oprac.), Reprezentanci

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

AWF im. Jędrzeja Śniadeckiego i AZS-AWF Gdańsk na Igrzyska Olimpijskie w Sydney 2000, Gdańsk 2000, s. 17. Fot. <http://gsf.com.pl/aktualnosci/stanislaw-szymanski-trenerem-szkolenia-olimpijskiego/>

Szyszka, Franciszek, ur. 10 lipca 1934 w Montigny we Francji. Dwukrotny Akademicki Mistrz Świata (1955 – 1957). Wielokrotny rekordzista Polski w chodzie sportowym. Członek Komisji Chodu Sportowego (IAAF). Trener Kadry Narodowej w chodzie sportowym. Był mistrzem Polski w chodzie na 10 km w 1959, w chodzie na 20 km w 1956, 1958, 1960, 1961 i 1962, a także jedynym mistrzem Polski w chodzie na przelaj w 1958, wicemistrzem w chodzie na 30 km w 1954, w chodzie na 10 km w 1955 i w chodzie na 20 km w 1959 oraz brązowym medalistą w chodzie na 30 km w 1955. Rekord życiowy Szyszki w chodzie na 20 km wynosił 1:33;25,0 (1963). Był zawodnikiem AZS Gdańsk (do 1958) i Lechii Gdańsk (1959-1963). <https://zjazd70-lecia.ug.edu.pl/files/UserFiles/Zjazd70-Lecia%20Sportowcy.pdf>; https://pl.wikipedia.org/wiki/Franciszek_Szyszka; Wojciech Szkiela, Bogdan Tuszyński, Zygmunt Weiss red., Pół wieku AZS. Sukcesy, cyfry, fakty, ludzie, porażki, wspomnienia i anegdoty, Warszawa 1962, s. 350.

Śpiewakowski, Tadeusz - jest jednym z nielicznych założycieli Akademickiego Związku Morskiego w Gdańsku. Po wojnie zostaje wybrany członkiem Zarządu Głównego AZM. Od tego czasu do chwili obecnej jest bardzo aktywnym działaczem w tej dyscyplinie sportu w AZS. Na ostatnim Zjeździe został wybrany do Zarządu Głównego AZS, gdzie pracuje w Komisji Finansowo-Inwestycyjnego. Posiada bardzo wielkie zasługi w rozwoju żeglarstwa morskiego. Ma stopień kapitana morskiego. W 1961 r. Zarząd Główny AZS przyznał mu Złotą Odznakę AZS. APS 10, 1961, s. 21.

Tomiak, Tomasz Piotr. (ur. 17 IX 1967 Nowy Tomyśl), wioślarz, medalista olimpijski. W roku 1989 absolwent Zespołu Szkół Zawodowych nr 3 w Płocku, w 1997 gdańskiej Akademii Wychowania Fizycznego (AWF). W latach 1983–1988 zawodnik PTW Płock, od 1989 AZS AWF Gdańsk. Podczas igrzysk olimpijskich w Barcelonie (1992) w czwórce ze sternikiem wywalczył brązowy medal. Jego partnerami w osadzie byli: Wojciech Jankowski (zawodnik Budowlanych Płock, w roku 1997 absolwent gdańskiej AWF), Jacek Streich (Zawisza Bydgoszcz), Maciej Łasicki i sternik Michał Cieślak (Budowlani Płock). W 1991 brązowy medalista mistrzostw świata w Wiedniu w czwórce ze sternikiem (m.in. z M. Łasickim). W 1993 wicemistrz świata (Roudnice-Racice, Czechy) w czwórce bez sternika (m.in. w osadzie z M. Łasickim). W konkurencji dwójki i czwórki bez sternika, czwórki podwójne i ósemki osiemnastokrotny mistrz Polski. Od 1999 roku pracownik naukowy AWF (obecnie AWFis), doktor, działacz sportowy: od 2008 prezes AZS AWFis Gdańsk. Redakcja „Encyklopedii Gdańska”, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=TOMIAK_TOMASZ_PIOTR Fot. <http://www.awf.gda.pl/index.php?id=42>

Umiński, Witold, pierwszy prezes AZS w Gdańsku. Studiował na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki w Gdańsku w latach 1922- 1930. W czasie studiów był min. Organizatorem Związku Polskiej Młodzieży Demokratycznej oraz Akademickiego Związku Sportowego. Po studiach podjął pracę w DOKP w Gdańsku. Dzisiaj emerytowany inżynier-elektryk, mieszka od kilkunastu lat w Warszawie. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 22.

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Urbaś, Ireneusz. Urodzony W 1963 r. w Gdyni. Działacz AZS od 1982 r. Prezes KU AZS Politechniki Gdańskiej w latach 1984-1988, członek ZG AZS w latach 1984-1985, wiceprezes OŚ AZS Gdańsk. Absolwent Wydziału Elektroniki Politechniki Gdańskiej (1987 r.). Od 1992 r. prywatny przedsiębiorca. Od 2006 wykładowca na studiach licencjackich Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku na Wydziale Architektury Wnętrz. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 196.

Waszkiewicz, Daniel. (ur. 7 I 1957 Chocianów koło Legnicy), sportowiec, piłkarz ręczny (środkowy rozgrywający). Absolwent gdańskiej Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu. Zawodnik: Miedzi Legnica (1971–1976), Śląska Wrocław (1976–1979), Wybrzeża Gdańsk (1979–1987); w niemieckiej Bundeslidze: THW Kiel (1987–1990), Bad Schwartau (1990–1995). Olimpijczyk z Moskwy w 1980 roku (reprezentacja Polski zajęła VII miejsce). Brązowy medalista mistrzostw świata w Dortmundzie w 1982, III miejsce podczas Zawodów Przyjaźni w Magdeburgu (1984). W Pucharze Świata w Göteborgu (1979) – II miejsce. Wystąpił około 200 razy w reprezentacji Polski. Trzy razy (bez powodzenia) prowadził polskie drużyny klubowe do walki w finale Pucharu Europy: Śląsk Wrocław (1978) i dwukrotnie Wybrzeże Gdańsk (1985 i 1986). Sześciokrotny mistrz Polski (dwukrotnie ze Śląskiem Wrocław: w 1977 i 1978 roku, oraz czterokrotnie z Wybrzeżem Gdańsk w latach 1984–1987). Dwukrotny król strzelców ekstraklasy w sezonach: 1980/1981 (327 bramek) i 1981/1982 (307). Po zakończeniu kariery zawodniczej – szkoleniowiec w Bad Schwartau (jako drugi trener w latach 1995–1996), w Wybrzeżu Gdańsk (1996–2003, mistrzostwo Polski w 2000 i 2001), Vivie Kielce (2003–2004), MMTS Kwidzyn (2004–2007), AZS AWF Gdańsk (2007–2010). Od sezonu 2011/2012 do września 2015 roku (wraz z Damianem Wleklakiem) trener Stowarzyszenia Piłki Ręcznej Spółnia Wybrzeże Gdańsk, klubu, który od 2013 roku zmienił szyld na Wybrzeże Gdańsk. Jednocześnie od 2004 do kwietnia 2012 był asystentem trenera reprezentacji Polski seniorów Bogdana Wenty. Od kwietnia do września 2012 wraz z D. Wleklakiem trener reprezentacji Polski seniorów (dwa zwycięstwa w meczach play-off z Litwą o awans do finałów mistrzostw świata w 2013 roku). Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2007). Mąż reprezentantki Polski w piłce ręcznej Małgorzaty Trafalskiej-Waszkiewicz. Włodzimierz Szymański, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=WASZKIEWICZ_DANIEL Fot. <https://sport.trojmiasto.pl/Daniel-Waszkiewicz-legenda-GKS-Wybrzeze-Torus-Wybrzeze-Gdansk-n2144.html>

Waśniewska Majchrzak Katarzyna, ur. 15. 06. 1967 w Gdańsku. Lekkoatletka (wzwyż), w. 183 cm, c.c. 58 kg. IO 1992 Barcelona. Klub AZS AWF Gdańsk. Wykształcenie średnie, studentka AWF Gdańsk. Mężatka. Mieszka w Gdańsku. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s.278; Anna Pawlak, Miniatury czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994., Warszawa 1995, s. 79.

Wilde, Krzysztof (ur. 11 I 1966 r. w Gdańsku) – specjalista z zakresu mostownictwa, mechaniki budowli, diagnostyki konstrukcji inżynierskich. Prowadził badania ukierunkowane na opracowanie systemów redukcji drgań obiektów mostowych wywołanych działaniem wiatru i trzęsieniami ziemi. Prowadzi badania naukowe i prace rozwojowe związane z implementacją urządzeń i technologii diagnostyki nieniszczącej w obiektach infrastrukturalnych oraz systemów monitoringu technicznego konstrukcji. Autor i współautor ponad 200 publikacji i 4 patentów. W latach 1984–1989 odbył

LUDZIE AZS-u

studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej, a w latach 1992–1995 był doktorantem na Uniwersytecie Tokijskim w Japonii. W latach 1995–1999 pracował na Uniwersytecie Tokijskim, gdzie uzyskał stanowisko profesora nadzwyczajnego. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w roku 2003, a tytuł profesora w 2009. Obecnie pracuje jako profesor nadzwyczajny na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Politechniki Gdańskiej i kieruje pracami Katedry Wytrzymałości Materiałów. Prof. Krzysztof Wilde pełnił funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska PG, w latach 2004–2008, w 2016 roku został ponownie wybrany na kadencję 2016–2020. Jest członkiem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej (KILiW) Polskiej Akademii Nauk oraz Komitetu Mechaniki Polskiej Akademii Nauk, pełni także funkcję przewodniczącego Sekcji Mechaniki Konstrukcji i Materiałów KILiW PAN. W kadencji 2015–2017 pełni funkcję przewodniczącego Zespołu specjalistycznego do spraw inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych oraz infrastruktury informatycznej nauki w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Pełnił także funkcję przewodniczącego Zespołu Ewaluacji do spraw budownictwa i architektury SI-4, Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Jest zastępcą przewodniczącego Rady Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz członkiem Zarządu Głównego AZS. <https://wilis.pg.edu.pl/biogram-dzikan-wilde> Fot. https://pl.wikipedia.org/wiki/Krzysztof_Wilde

Witkowiec Andrzej - ur. 6 lipca 1955 r. w Kielcach. Judoka MDK Kielce, Lechii Kielce, Wisły Kraków. Brązowy medalista Młodzieżowych Mistrzostw Polski w wadze lekkiej /1974/, 5. miejsce w Mistrzostwach Polski Seniorów /1975, Bytom/. Absolwent Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku, trener judo I klasy, Stopień IV dan. Trener judoczek Jordana Kraków i Wisły Kraków /1975-1976/, AZS AWF Gdańsk /1977-1986/, Błękitnych Kielce /1987-1993/, kadry narodowej juniorek /1989-1992/, kadry narodowej seniorek /1992-1994/. Osiągnięcia w pracy szkoleniowej w Błękitnych Kielce: 3 - krotne Drużynowe Mistrzostwo Polski /1989, 1990, 1991/ i 3-krotne zdobycie Pucharu Polski /1989, 1991, 1991/, 42 medale mistrzostw Polski we wszystkich kategoriach wieku /1987-1993/. Odznaczenia: medal Polskiego Związku Judo, złota honorowa odznaka Polskiego Związku Judo. Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej. M. Michniak, A. Pawłowski, Świętokrzyski leksykon sportowy, Kielce 2002, s. 232-233.

Wojciechowski, Ryszard, ur. 01.04.1934 r. w Warszawie. Wykształcenie średnie. Zawodnik rugby AZS Gdańsk (1956-1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958), Lechii Gdańsk (1961-1964, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1961, srebrny 1963, brązowy 1962). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 7 oficjalnych meczów międzypaństwowych, zdobył 3 punkty, występował na pozycji skrzydłowego i w II linii młyna. Instruktor klubu (09.12.1963). Członek Komisji Rewizyjnej Polskiego Związku Rugby (09.09.1957 - 18.07.1959). M. Powąła-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 115. Fot. <http://pzhugby.pl/news/aktualnosc/ZmarlRyszardWojciechowski>, 3095

Wojciechowski, Zbigniew (57 l.). Ur. 10.03.1955 w Osieku nad Notecią, lekkoatleta (trójskoczek) Orła Osiek, AZS Gdańsk i Spójni Gdańsk. Dwukrotny medalista mistrzostw Polski: srebrny (1978) i brązowy (1980), dwukrotny reprezentant kraju w meczach międzypaństwowych (1978–1980). Po

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

zakończeniu kariery sportowej pracował jako trener Olimpij Grudziądz. Zmarł 3 listopada. <http://www.kronikasportu.pl/wydarzenia/odeszli-od-nas/>

Wojtczak Sobczak Anna, ur. 3. 07. 1983 w Gdyni. Szermierka (florety). IP 1988 Seul, 23. 10 m; IO 1992 Barcelona, 11. 8 m.; pięciokrotna mistrzyni Polski 1989-92. Klub AZS AWF Gdańsk. Kariera sportowa 1975-92. Wykształcenie Wyższe wf., AWF Gdańsk, nauczycielka wf., żona olimpijczyka Ryszarda Sobczaka, mają córkę Zuzannę i syna Piotra. Hobby: muzyka. Mieszka w Gdańsku. Pawlak A., Olimpijczycy polscy w latach 1924-1998, Kraków 2000, s. 287; Anna Pawlak, Miniatury czyli filigranowe portrety wielkich dam polskiego sportu. Polskie olimpijki z lat 1924-1994., Warszawa 1995, s. 83.

Wolnicka-Szewczyk Barbara, ur. 21.03.1970, Katowice. Florecistka. Córką Mirosława i Adelajdy Krzakały. Absolwentka Liceum Ogólnokształcącego dla Pracujących w Katowicach (1989), AWF w Gdańsku (1996), poddyplomowych Studiów Trenerskich AWF Gdańsk (1998). Zawodniczka (187 cm, 71 kg, florecistka) Pałacu Młodzieży Katowice (1980-87), GKS Katowice (1987-89), AZS-AWF Gdańsk (1989-96), AZS-AWF Katowice (1996-2000). Trenerzy: Sylwia Julito-Kozłowska, Artur Wojtyczko, Tadeusz Pagiński, Jacek Burian. 4-krotna mistrzyni Polski (1989, 1993, 1994, 1997) w konk. ind. oraz mistrzyni kraju (1989) i wicemistrzyni (1989, 1993, 1994, 1997) w konk. zespołowej. Drużynowa wicemistrzyni świata (1999 Seul + awans olimpijski 2000), brązowa medalistka (1998 Chaux de Fonds). 3-krotna finalistka MS: w drużynie 7 m. (1993 Essen), 5 m. (1994 Ateny) oraz w konk. ind.: 8 m. (1998 Chaux de Fonds). Brązowa medalistka ME (2000 Madera). Medalistka Uniwersjady - 3 m. wraz z drużyną oraz 4 m. ind. (1991 Sheffield). Zdobywczyni 3 m. w Klubowym PE (1987 Turyn). Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi (2000). Olimpijka 1992 Barcelona: floret ind. - 2 m. w gr. elim. (6 zaw.) z 4 zw., w I rundzie walk bezpośrednich wyciągnęła wolny los, w II pokonała 4:6, 5:2 i 5:3 T. Sadowską (WNP), w III przegrała 0:5 i 2:5 z G. Trillini (Włochy), w repasażach II rundy uległa 2:5 i 3:5 J. Le (Korea), odpadła z rywalizacji. Floret druż. - w gr. elim. (3 zesp.) Polki wygrały z Koreą 9:4 i przegrały z Włochami 1:9, zajmując 2 m., w ćwierćfin. uległy WNP 7:9 (2 zw.). W meczu o 5-8 m. przegrały z Francją 7:9 (2 zw.), a w meczu o 7-8 m. uległy Węgrom 7:9 (4 zw.). W turnieju zajęły 8 m. Skład zespołu: K. Felusiak, M. Maciejewska, A. Sobczak, A. Szuchnicka. Olimpijka 1996 Atlanta: floret ind. - w I rundzie pokonała 15:8 D. Pampin (Argentyna), w II przegrała 11:15 z Z. Janosi (Węgry), odpadła z rywalizacji. Floret druż. - w I rundzie Polki zwyciężyły USA 45:44, w ćwierćfin. przegrały z Niemkami 35:45, w repasażach uległy Rosji 44:45. W meczu o 7-8 m. przegrały z Chinkami 32:45. W turnieju zajęły 8 m. Skład zespołu: K. Felusiak, A. Rybicka. Olimpijka 2000 Sydney: floret druż. - Polki w Ćwierćfin. pokonały Chiny 45:43, w półfin. zwyciężyły Niemcy 45:43, w finale przegrały z Włochami 36:45. W turnieju zajęły 2 m. Skład zespołu: S. Gruchała, M. Mroczkiewicz, A. Rybicka. Zdobywczyni z reprezentacją Polski srebrnego medalu olimpijskiego. Jerzy Szczygielski, Olimpijczycy województwa śląskiego (1924-2010), Racibórz 2010, s. 340.

Woronko, Wiesław, ur. 17.10.1959 r. w Gołdapi. Wykształcenie Wyższe, Akademia Wychowania Fizycznego w Gdańsku. Zawodnik rugby Bałtyku Gdynia (1974-1980, brązowy medal mistrzostw Polski juniorów 1986), Lechii Gdańsk (1981-1989, 1991-1995, złote medale mistrzostw Polski: 1994, 1995, srebrne: 1982, 1985, 1986, 1991, 1993, brązowe: 1981, 1987, 1988, zdobywca Pucharu Polski: 1984, 1985, 1986, 1994), 1908 Hannover (1994 - 1998), Dębicy Lincer Pruszczyk Gdański (1999-2000), AZS AWF i S Gdańsk (2001-2003). Pierwszy trener Walenty Michalak. W reprezenta-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

cji Polski seniorów rozegrał 19 oficjalnych meczów międzypaństwowych, zdobył 4 punkty, występował na pozycji skrzydłowego ataku i młyna, instruktor rugby (19.06.1984). Trener II klasy (2001). Asystent trenera Ryszarda Banaczka w Lechii Gdańsk (1987-1988). Trener kadetów (wspólnie z Antonim Kowalcukiem) Dębicy Lincer Pruszcz Gdański (1999-2000, brązowy medal mistrzostw Polski kadetów 1999). Drugi trener AZS AWF Gdańsk (2000-2003). Trener grup młodzieżowych Ogniwa Sopot (2003-2004), szkoleniowiec drugiego zespołu (2004). Dyrektor Klubu Dębica Lincer Pruszcz Gdański (1999-2000), kierownik drużyny AZS AWFis Gdańsk (2000-2004). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 116.

Wójcicki Józef, ur. 25.07.1936 r. w Wilnie. Wykształcenie wyższe techniczne, Politechnika Gdańska. Zawodnik rugby AZS Gdańsk (1956-1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów i 1958), Lechii Gdańsk (1961-1963, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1961, srebrny 1963, brązowy 1962). W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 3 oficjalne mecze międzypaństwowe, wystąpił na pozycji środkowego ataku. Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. Instruktor klubu (14.11.1960). M. Powała Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 117.

Wróblewicz, Zbigniew. Urodzony w 1933 r. w Bydgoszczy. W 1959 r. ukończył Wydział Budownictwa Wodnego Politechniki Gdańskiej. Od 1953 do 1959 zawodnik AZS Politechnika Gdańsk – tenisista stołowy Pracę zawodową rozpoczął w oddziale sopockim Poznańskiego Przedsiębiorstwa Robót Inżynieryjnych „Hydrobudowa 9”, pod szyldem którego, jako kierownik budów, pracował na wielkich obiektach m.in. Turowa. Konina i Polic. Następnie był min. zastępcą dyrektora Gdańskiego Przedsiębiorstwa Robót Inżynieryjnych. Kilka lat pracował na budowach w Niemczech. Pracę zawodową zakończył będąc dyrektorem Biura Eksportu „Energobloku – Wybrzeże” w Gdyni. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 104.

Wyżnikiewicz-Kopp, Zdzisława, z domu Mula. (ur. 13 II 1935 Bydgoszcz), sportsmenka, koszykarka, reprezentantka Polski, trener I klasy, profesor gdańskiej Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu. Liceum ogólnokształcące ukończyła w Bydgoszczy, łącząc edukację z pracą zawodową kontystki w tamtejszym Domu Książki. W 1952 roku grała w reprezentacyjnym zespole bydgoskich siatkarek na Spartakiadzie Młodzieży we Wrocławiu. W latach 1952–1955 studiowała w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. Tytuł magistra (dyplomowany nauczyciel i trener koszykówki) uzyskała w 1958 roku. W latach 1953–1955 była zawodniczką zespołu koszykarek AZS Warszawa (wielokrotnego mistrza Polski). W latach 1955–1956 pracowała jako nauczycielka wychowania fizycznego w Państwowym Liceum Technik Plastycznych w Gdyni-Orłowie. Była też zawodniczką pierwszoligowej drużyny koszykarek Sparty (Spójni) Gdańsk. W 1956 roku przeniosła się do Łodzi, gdzie, grając w zespole ŁKS, prowadziła młodzież szkolną. W 1959 trenowała drużynę AZS Łódź, którą doprowadziła do rozgrywek grupy finałowej o wejście do I ligi. W 1963 trenowała reprezentację spartakiadową MKS Łódź. Jednocześnie w latach 1958–1959 była nauczycielką wychowania fizycznego w łódzkiej szkole podstawowej, a w latach 1959–1961 w III LO w Łodzi. Decyzja Przewodniczącego Federacji Sportu o połączeniu wszystkich koszykarskich drużyn łódzkich pod egidą ŁKS zaważyła o jej odejściu od trenerstwa i poświęceniu się karierze naukowej. W 1965 roku uzyskała stopień doktora nauk wychowania fizycznego na podstawie pracy *Metoda oceny sprawności specjalnej w koszykówce żeńskiej*. Była inicjatorką i organizatorką mini-

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

basketu w Polsce (w 1968 przygotowała pierwszy turniej ogólnopolski), a także członkinią ogólnopolskiego komitetu minibasketu. W latach 1965–1969 przewodniczyła Komisji Szkoleniowej Łódzkiego Związku Koszykówki. W 1969 roku przyjęła propozycję pracy w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego w Gdańsku, gdzie założyła Zakład Morfofizjologii Człowieka, którym kierowała w latach 1969–1970. W okresie 1971–1975 była prodziekanem Wydziału WF, 1977–1980 zastępcą dyrektora Instytutu WF i Sportu, 1971–1974 kierownikiem Zakładu Gier Sportowych i Judo, 1974–1978 Zakładu Metodyki Wychowania Fizycznego (przemianowanego na Zakład Teoretycznych Podstaw Kultury Fizycznej i Sportu)./.../ W 1976 roku uzyskała stopień doktora habilitowanego nauk wychowania fizycznego w zakresie teorii sportu (AWF Warszawa), w latach 1977–1991 pracowała na stanowisku docenta mianowanego. Była członkinią senatu uczelni, przewodniczącą Komisji Szkoleniowej Ogólnopolskiego Komitetu Małej Koszykówki, w latach 1969–1976 wiceprezesem i przewodniczącą Komisji Szkoleniowej Gdańskiego Okręgowego Związku Koszykówki (GOZKosz), 1969–1970 członkinią zarządu GOZKosz, 1969–1970 trenerem sekcji koszykówki AZS WSWF. W 1971 roku prowadziła spartakiadową reprezentację junierek GOZKosz. /.../ W 1980 roku przeniosła się do Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Szczecinie, gdzie była prodziekanem (1980–1981) i dziekanem Wydziału Wychowania Fizycznego (1981–1985). Założyła Zakład Teoretycznych Podstaw Kultury Fizycznej, którym następnie kierowała. W latach 1991–1993 pracowała na stanowisku profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Szczecińskiego, w 1994 roku otrzymała tytuł profesora nauk o kulturze fizycznej. Organizując tam Instytut Kultury Fizycznej, opracowała program kształcenia studentów wychowania fizycznego. W latach 1981–1985 była przewodniczącą Wydziału Szkoleniowego Okręgowego Związku Koszykówki w Szczecinie. Od 1989 do 1990 roku należała do Międzywojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej do spraw Stopni Specjalizacji Zawodowej przy Oddziale Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Szczecinie. W 1993 roku powróciła do gdańskiej AWF. W 1994 zorganizowała Zakład Kształcenia Menadżerów w Sporcie, będąc jego kierowniczką do 1996 roku. W 1996 założyła Zakład Motoryczności i Pomiarów w Sporcie, który prowadziła do 2005 roku. W 1997 roku, w ramach obchodów tysiąclecia pierwszej wzmianki o Gdańsku, zorganizowała – pierwszy na terenach Europy Wschodniej – International Congress of the International Association of Physical Education and Sport for Girls and Women (Międzynarodowe Stowarzyszenie Wychowania Fizycznego i Sportu Dziewcząt i Kobiet). W 2000 roku przygotowała międzynarodowy kongres „Kobieta na przełomie wieków”. 1 I 2006 roku przeszła na emeryturę (do 31 lipca pracowała jeszcze na pół etatu). Jednocześnie od 1 X 2004 do 31 VIII 2006 pracowała w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego i Turystyki w Sopocie, pełniąc funkcję kierowniczką Katedry Wychowania Fizycznego i Sportu, od 1 X 2006 w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego i Turystyki w Supraślu, która została przeniesiona do Białegostoku (tam prowadziła zajęcia do 2013 roku). Od 1 X 2011 do 30 IX 2013 wykładała również w Wyższej Szkole Humanistycznej w Koszalinie. /.../ Odznaczona między innymi Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1986), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1983), Złotą i Srebrną Honorową Odznaką PZKosz (1971, 1981), medalem International Order of Merit (1992), Złotą Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej” (2000). W 1985 roku otrzymała nagrodę Zachodniopomorskiej Federacji Sportu za działalność związaną z rozwojem sportu w województwie szczecińskim. Maciej Gdaniec, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=WY%C5%BBNIKIEWICZ-KOPP_ZDZIS%C5%81AWA

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

Wyżnikiewicz-Nawracała, Anita (15 X 1957 Łódź – 14 VII 2002), pracowniczka gdańskiej Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu (AWFiS), amazonka, trenerka klasy mistrzowskiej w jeździectwie, prekursorka hipoterapii w Polsce. Córka Zdzisławy Wyżnikiewicz. Naukę w szkole podstawowej rozpoczęła w Łodzi, a ukończyła w gdańskiej Szkole Sportowej nr 75 im. Janusza Kusocińskiego. Absolwentka V Liceum Ogólnokształcącego w Gdańsku (1976). Od 1970 roku działała w Jeździeckim Klubie Sportowym w Sopocie, reprezentując go w zawodach (skoki przez przeszkody, ujeżdżanie młodych koni). W 1981 roku ukończyła Akademię Rolniczą w Poznaniu jako magister inżynier zootechniki. W czasie studiów, w latach 1978–1979, była prezesem sekcji jeździeckiej uczelnianego klubu AZS, współorganizowała coroczne biegi myśliwskie Hubertus, a także reprezentowała uczelnię na Akademickich Mistrzostwach Polski w narciarstwie. W 1979 roku uzyskała stopień żeglarza jachtowego. Jednocześnie studiowała w Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu, gdzie w 1984 uzyskała tytuł magistra sportu oraz trenera II klasy w jeździectwie. Po studiach pracowała na Wydziale Wychowania Fizycznego w Zakładzie Morfofizjologii Człowieka Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Szczecinie. W tym samym czasie była instruktorką sportu w Klubie Jeździeckim przy PGR w Załomiu koło Szczecina, gdzie zorganizowała między innymi dwa 60-kilometrowe rajdy konne (do Czerniejewa i na Glinne). Od 1983 roku pracowała jako instruktorka sportu, a następnie trenerka w Jeździeckim Ludowym Klubie Sportowym w Sopocie. W 1989 odbyła kurs terapeutycznej jazdy konnej w ośrodku jeździeckim Nieder-Moos, który był oddziałem Centrum Wyszczolenia Jeździeckiego w RFN. W latach 1984–2002 pracowała w Zakładzie Rekreacji i Turystyki gdańskiej Akademii Wychowania Fizycznego. W latach 1987–1990 przebywała na stażu na Uniwersytecie w Greifswaldzie. W 1990 uzyskała tytuł doktora na podstawie rozprawy *Stand und Entwicklung der körperlichen Leistungsfähigkeit polnischer Kinder zu Beginn der Schulzeit* (Stan i rozwój zdolności motorycznych polskich dzieci w początkowym okresie nauki szkolnej). W 1991 roku została trenerem klasy I, w 2000 trenerem klasy mistrzowskiej w jeździectwie. Na gdańskim AWF-ie zorganizowała pierwszą w Polsce specjalizację jeździecką dla studentów, opracowując jej program. Autorka wielu prac związanych z jeździectwem. /.../ W latach 1990–1993 była sekretarzem Polskiego Towarzystwa Naukowego Kultury Fizycznej w Gdańsku oraz wiceprezesem gdańskiego oddziału Towarzystwa Miłośników Koni w Polsce. Maciej Gdaniec, https://www.gedanopedia.pl/gdansk/?title=WY%C5%BBNIKIEWICZ-NAWRACA%C5%81A_ANITA

Zieleniewski Sławomir (16 IV 1914 Mierzwice), lekkoatleta, zaw. AZS Warszawa, doc. dr AWF w Gdańsku, trener, działacz sportowy; współzałożyciel, a od 1976 prezes Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki w Gdańsku; 1969-72 prodziekan, 1973-75 dyr. Instytutu Wychowania Fizycznego i Sportu AWF w Gdańsku. Autor prac dotyczących programowania i sterowania treningu sportu w pchnięciu kulą, rzucie dyskiem i młotem, ze specjalnym uwzględnieniem takich cech motorycznych jak siła i moc; trener m.in. W. Komara. Hądzerek, K. i in. (red.), Mała encyklopedia sportu, L-Ż, Warszawa 1984, s. 668.

Zielonka, Tadeusz. Urodzony w 1947 r. w Łętowie, woj. mazowieckie. Ukończył TBO „Conradinum” w Gdańsku. W 1969 ukończył studia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Gdańskiej. Koszykarz AZS PG. Z tytułem magistra inżyniera mechanika związał się jako stypendysta ze Stoczną Remontową „Nauta” w Gdyni. W ciągu 36 lat pracy w stoczni zajmował różne stanowiska kierownicze, a od 1988 roku zarządza stocznia na stanowiskach dyrektora, zarządcy, a po przekształceniu w spółkę akcyjną – członka

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

i prezesa zarządu. Rozwijając się zawodowo, skończył liczne studia podyplomowe. Równolegle z pracą w stoczni pełnił funkcje w radach nadzorczych, min. w PHZ „Navimor” sp. z o.o. w Gdańsku (1985–1988), CNPEP „Radar” SA w Warszawie (2000–2002). Od 1994 członek rady Gdańskiej Izby Handlowej, Izby Morskiej PIPH, a od 1998 wiceprezes zarządu, a później rady krajowej Izby Gospodarki Morskiej. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 160.

Ziniewicz, Artur. Absolwent Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku. Trener pływania II klasy, instruktor windsurfingu oraz narciarstwa. Jest byłym zawodnikiem klubów pływackich MOS Turów Zgorzelec i AZS-AWF Gdańsk oraz medalistą Mistrzostw Polski Juniorów w pływaniu. Posiada uprawnienia sędziego pływania. Trener pływania w Delfinie Gdańsk od 2007 roku - prowadzi zajęcia jako trener z Sekcją Pływacką na basenie w Gdyni Chyloni. <http://www.delfin.gdynia.pl/o-nas/>

Ziółko, Jerzy. Absolwent i pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału inżynierii Lądowej i Środowiska Politechniki Gdańskiej. Od 1952 członek sekcji kolarstwa szosowego AZS Politechnika Gdańska (do jej rozwiązania w 1958). Po studiach pracował w przemyśle. Doświadczenia inżynierskie wykorzystuje w dydaktyce i projektowaniu. Jest autorem i współautorem wielu opracowań wdrożonych w kraju i za granicą, a także książek i podręczników akademickich. Profesor doktor habilitowany. Członek Komitetu inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 78. Foto <https://pg.edu.pl/absolwenci/jerzy-ziolko>

Żenkiewicz, Marian. Urodzony w 1945 r. w Toruniu. Absolwent Politechniki Gdańskiej (1971 r.) i Uniwersytetu M. Kopernika w Toruniu (1977), doktor (1979 r.), habilitowany (1990 r.) nauk technicznych, profesor zwyczajny (od 2003 r.), autor ponad 200. publikacji oraz 5. książek, 16. patentów krajowych, współautor ponad 30. wdrożeń przemysłowych z zakresu maszyn, urządzeń i technologii przetwórstwa tworzyw polimerowych, laureat wielu odznaczeń państwowych i organizacyjnych oraz nagród, poseł na Sejm PP (1989–1997) i senator (1997–2005). Od 1965 r. lekkoatleta AZS PG, biegacz długodystansowiec. J. Rybicki, Sport i indeks w życiorysach, Gdańsk 2008, s. 148.

Żukowski, Władysław, ur. 01.03.1936 w Madziuniszkach, zm. 08.07.2001 w Gdańsku. Zawodnik rugby AZS Gdańsk (1959–1981), Lechii Gdańsk (1961–1966, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1961, srebrny 1963, brązowy 1962), Ognia Sopot (1967–1968), Spójni Gdańsk (1969–1971, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1969), Bałtyku Gdynia (1972). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. Instruktor klubu (19.04.1969). Trener grup młodzieżowych Ognia Sopot (1984–2003). Sędzia (1975–1986). M. Powała-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 122.

Żurawski, Wiesław, ur. 07.11.1935 w Toruniu. Wykształcenie wyższe techniczne, Politechnika Gdańska. Zawodnik rugby AZS Gdańsk (1956 i 1960, srebrny medal mistrzostw Polski seniorów 1958), Lechia Gdańsk (1961–1962, złoty medal mistrzostw Polski seniorów 1961, brązowy 1962). Pierwszy trener Eugeniusz Rogatka. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał 9 oficjalnych meczów międzypaństwowych,

LUDZIE AZS-u

BIOGRAMY

występował na pozycji skrzydłowego. Instruktor klubu (14.11.1960). M. Powął-Niedźwiecki, J. Wierzbicki, Encyklopedia polskiego rugby, Lublin 2004, s. 122.

LUDZIE AZS-u